

Un pic mai bine
pentru
dumneavoastră

BUCUREȘTI, CALEA DOROBANȚI 111
TEL. 01-312.99.83; FAX 01-312.75.69

SECETA DIN '46 VA VENI ȘI ÎN 1993

• *Guvernul nu are fonduri pentru irigații.
Ne vom hrăni, iarăși, din import!*

pag. 4-5

ȘTIRI • EVENIMENTE • ANCHETE • REPORTAJE • INTERVIURI • OPINII

Flacăra

Fondată în 1911 de C. BANU

Editată
de

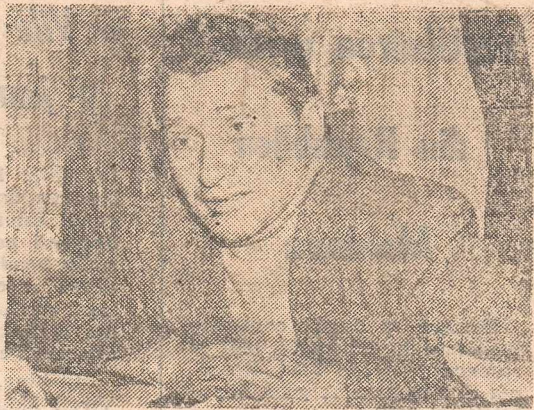

Director
general
**GEORGE
ARION**

Redactor șef: LIVIU TIMBUS

NR. 8 • 24 II — 2 III
1993

Constantin Ticu DUMITRESCU: Comisia e proprietatea lui Sergiu Nicolaescu?!

pag. 3

Plouă cu arestări la Ploiești

• *Din nou despre
scandalul Sonia Ceaușu
și „jocurile de intrajutorare”*

pag. 15

America la ea acasă

• *Moartea dinozaurilor*

pag. 14

Cabaretele pariziene în declin

pag. 21

Imigranții în România:

Foame, disperare, lipsă de șansă

pag. 8

Nu ne vindem țara,
ne vindem ciinii
• *Afaceri verioase
cu biete patrupede*

pag. 15

Varianta balcanică

Cînd Churchill a propus debarcarea în Balcani, Stalin a zis „Niet!”, iar Roosevelt i-a spus lui Stalin „O.K.” și asta a fost tot. Astăzi, după cincizeci de ani de la operația de chirurgie (in)estetică și fără anestezie la care a fost supusă fața Europei, conferindu-i-se absurde și hidoase trăsături mongoloide, României pare a i se face, în sfîrșit, dreptate. Cei care împart jucăriile pe planetă au găsit una și pentru noi, iar dl Ion Iliescu n-a așteptat să fie chemat de două ori (în termeni diplomatici, protocolari, se numește „vizita președintelui”), ci a dat fuga de îndată, cu minutele întinse, la Bruxelles, de unde s-a întors stringind la piept, fericit, o nouă și firească înțelegere, de către NATO, a situației geostrategice din Balcani și a rolului pe care România trebuie să-l joace pe această scenă fierbinte. Trebuie subliniat de la început că, desigur, cu lipsa de romantism care-i caracterizează, experții Occidentului au trecut peste propriile inapetențe ideologice și, considerînd că, acum, aceasta este soluția optimă, i-au semnat domnului Iliescu un cec în alb; condiționat, fără discuție, de adoptarea standardelor politice occidentale — dar, totuși, un cec. Să sperăm că vor veni și banii (pentru că, fără bani, nici chiar domnul... Iliescu nu ne poate scăpa de... comunism! Paradoxuri? Fie și paradoxuri, dacă aceasta e miza...).

Într-o lume aflată în mijlocul seismelor — de la cele de catifea pînă la cele de troil — România reprezintă un factor de stabilitate politică; nu armonie, nu blestematul de consens, dar stabilitate. Pericolul extinderii conflictului iugoslav și, de aici, al unei conflagrații devastatoare este real, astfel că stabilitatea în zonă a căpătat prioritate absolută. În acest context, România devine un punct de sprijin în strategia euro-atlantică. Din punct de vedere militar (pentru că vorbim de pace, nu ?), instituțiile și organismele europene nu sunt decît în faza embrionară, astfel că rolul de jandarm nu-l poate avea decît NATO, moștenitoarea a 50 de ani de istorie geostrategică; apele tulburi care acoperă fosta sferă de influență sovietică nu pot fi limpezite decît de către această organizație pragmatică și eficientă. României i se oferă acum șansa de a intra în acest joc, cu condiția de a-și îndeplini cu fermitate orientarea și vocația europeană, democratică, anticomunistă. Paradoxul constă în faptul că NATO este dispusă să coopereze cu actuala putere de la noi, cochetînd chiar cu ideea admiterii României în organizație. Sunt sigur că știu ce face și că așteaptă din partea opoziției românești o înțelegere exactă, inteligentă, a situației.

Occidentul nu și-a luat mina de pe creștetul idealurilor generoase ale opoziției, dar îi transmite următorul mesaj: radicalismul romantic contestat din primăvara lui '90 a fost minunat, acum, însă, suntem în (aproape) primăvara lui '93; bat tunurile în Balcani și se agită bolșevicii la Moscova; este nevoie de suplețe, echilibru și inteligență; de negocieri (susținute, aprinse, dure chiar) și cooperare.

Și de timp. Pentru că acesta, peste decenii, l-a dat satisfacție și lui Churchill; grăsunul poate să suridă mulțumit, dincolo... Și noi aici.

EUGEN CHIROVICI ■

Cronica de trei minute

● Dl Ion Iliescu s-a hotărît să cheme partidele, rînd pe rînd, la Cotroceni. Nici vorbă de vreun guvern de coaliție. Cel puțin deocamdată ● Dispare ziarul „Dreptatea”? După „Viitorul” PNL-ului, iată că și „Dreptatea” cade victimă neputinței organizatorice. E numai o părere, cu atât mai nevinovată cu cît între timp e pe cale de dispariție chiar și PNL-ul ● În județe FDSN-ul a trecut la munca de la om la om. Normal, cine nu e cu FDSN-ul e împotriva FDSN-ului ● Ofensivă generalizată a Administrației Protocolului de Stat asupra fostei gospodării a PCR-ului. Doar secera și cioacanul mai lipsesc din stemă. De fapt Administrația Protocolului de Stat, instituție a partinătoare de Secretariatul General al Guvernului, — unii afirmă că ține de fapt de Cotroceni — e chiar gospodăria de per, cu eticheta nițeluș schimbată ● Embargoul impus de ONU iugoslaviei creează dificultăți și dureri de cap pescarilor din zona Dunării româno-iugoslave. Pentru a ieși cu barca pe fluviu, aceștia au nevoie de fiecare dată de autorizație ● Dl procuror Adrian Miculescu, însărcinat cu soluționarea dosarului doamnei Doina Cornea, a solicitat, conform unor surse din Procuratura municipiului București, să treacă în avocatură ● A fost respins proiectul de Lege privind acreditarea instituțiilor de învățămînt superior. Proiectul fusese înaintat Parlamentului, solicitîndu-se pro-

cedura de urgență ● În 1992 poliștii români au fost dotați cu 459 autoturisme, 148 ARO și 12 autocamioane ● Alianța Creștin-Democrată a Românilor din Ucraina a lansat un apel la reconciliere între Societățile „Mihai Eminescu” și „Golgota”. Ai noștri se ceartă între ei și nu sporesc în cele bune ● În camerele frigorifice ale portului Constanța se află depozitată o mare cantitate de carne de vită, import Irlanda, certificatul de calitate al rivnitului produs (?) fiind datat 1989. Poliția sanitară a pus cuvenitele sigilii ● Dl David Garst, american aflat în trezere pe la Turnu Severin, speră să ne aducă porumb și soia din SUA unde a fost supraproducție. Asta însă în condițiile în care Banca Mondială ne va da un împrumut de încă 600 milioane dolari ● Dl Nica Leon, președintele Partidului Liber Democrat, cere eliberarea imediată din pușcărie a generalului (r) Iulian Vlad. Interesant... ● Unde ni sînt (sunt) liberalii? S-a format Partidul Liberal, pe de o parte. De cealaltă parte bijbiile PNL, PNL-CD (adică ce-a mai rămas din PNL-CD), NPL ● 11 000 lei este prețul unei tone de superfosfat, sumă pe care nici un țaran din România nu-și permite s-o plătească fabricii din Năvodari. Prin urmare, profită nigerienii care importă de la noi. Noi rămînem cu oarece dolari și cu poluarea

EUGEN MIHĂESCU ■

Pisica blindă

nu mai zgîrie rău

AC își face de PAC?

La conferința de presă a Alianței Civice, susținută de domnii Gabriel Andreescu, Gh. Ceaușescu, N. Prelipceanu, Valerian Stan, a fost anunțată oficial înființarea unui „Forum al Democrațiilor și al Democrației”. N-am înțeles de ce, dar, mă rog...

I-am adresat dlui Gh. Ceaușescu întrebarea dacă ar fi posibilă o reunificare între AC și PAC „De ce nu? — a spus dînsul. Vom vedea în lucrările Forumului lansat de noi.” Afirmatia este esențialmente surprinzătoare, avînd în vedere binecunoscutele relații „întepătoare” dintre AC și PAC. Vine, vine primăvara...

RALUCA VRABIE ■

Se amînă

restituirea griului

din Republica

Moldova

Urmare a două contracte încheiate în februarie 1991 și respectiv, aprilie 1992, România a împrumutat griu Republicii Moldova.

Intrucît acesta n-a fost restituit în totalitate la data convenită, Guvernul a aprobat amînarea, pînă în luna decembrie 1993, a rambursării cantităților de griu rămase de restituit României de către Republica Moldova.

CORNELIU OLTEANU ■

EVENIMENTE MARI ...

Fabule de tranziție

Măgur Lupu, fost comisarșef adjunct al gărzii financiare Cluj, e arestat pentru că a evaluat la prețuri mai mici decît cele reale niște televizoare confiscate. El împarte celula cu trei borfași și așteaptă sfîrșitul războiului dintre Poliție și Garda financiară, moment în care va ști de ce e, de fapt, învinuit. Mihai Lupoi, omul care în 29 ianuarie 1990 i-a făcut domnului Coposu o cafea, după ce-l confiscase din miinile minerilor, declară că Petre Roman — altul care pretinde că i-ar fi făcut cafeaua domnului Coposu — minte. În fine, Petrel Oaie, un tînăr din județul Argeș, care a stabilit recordul național la violuri, confiscînd

Primăria capitalei este obstrucționată de Prefectură

● Dl Halaicu a găsit, însă, sprijin

la Paris: 33 de milioane de dolari

Dl Crin Halaicu, primar al Capitalei, afirmă cu certitudine că Primăria este obstrucționată în activitatea sa de către Prefectură, dar într-un mod foarte ciudat: deciziile primarului sînt acceptate, în timp ce zece hotărîri ale Consiliului Municipal au fost respinse. Cel ce obstrucționează este dl Viscopoleanu — directorul general al Prefecturii.

În timp ce Prefectura pune

tot felul de obstacole Primăriei Bucureștilor, tratativele purtate de dl primar Crin Halaicu la Paris se concretizează printr-un împrumut de 33 milioane de dolari, ce vor fi dați Primăriei pe anul în curs.

Tot Primăria semnalează crearea unui Fond de Reconstrucție a Bucureștilor, din care o parte va fi destinată refacerii centrului istoric.

BOGDAN CĂRA ■

Dl Măgureanu nu-și cunoaște „parohia”

SRI și-a construit pe șest

un sediu la Urziceni

● Vila a costat peste 10 milioane

și jumătate

Într-un interviu pe care mi l-a acordat la începutul lunii februarie 1992, la întrebarea dacă crede că era necesară construirea unui sediu al S.R.I. în Urziceni, un oraș din Bărăganul ialomițean, dl Virgil Măgureanu răspunde: „Domnule, dacă-mi permiteți, voi cerceta acest caz, care mi se pare din capul locului straniu! Nu cred că avem un asemenea sediu, nici măcar în construcție, la Urziceni, și, de fapt, noi acum ducem lipsă de fonduri pentru lucruri mult mai urgente decît un sediu al S.R.I. în Urziceni! Dar voi cerceta, pentru ca să nu inducem în eroare opinia publică!”

Ei bine, dacă nu cumva a aflat între timp, îl anunțăm pe dl Virgil Măgureanu că a fost terminată construcția noului sediu al S.R.I. din Urziceni. Este o clădire foarte cochetă, gen vilă (P + 1), este compusă din șase camere, un grup sanitar și un garaj. Privind de pe Calea București, ai crede că acolo se află o grădiniță sau o bibliotecă...

Construcția acestei „vile” a costat 10 696 878 lei. Inaugurarea noului sediu, într-un cerc restrîns, a avut loc pe 26 ianuarie (!!!) 1993. Au participat dl colonel Cerbureanu — șeful S.R.I. Ialomița — primarul orașului și alte cîteva persoane.

MARIAN GHÎTEANU ■

CONSTANTIN TICU DUMITRESCU despre

cercetarea evenimentelor din decembrie:

Comisia e proprietatea lui Sergiu Nicolaescu?!

— Domnule senator, care sint, in opinia dumneavoastră, problemele mari ale momentului?

— Firește, cele economice. Nevoia de piine însă nu exclude nevoia de adevăr.

— Oamenii, cind cer piine, nu cer și adevăr. Nu merge piinea fără adevăr?

— Putem minca piine, dacă nu e adevăr, dar e o piine chinută.

— În cîteva zile ați devenit șeful Comisiei pentru cercetarea evenimentelor din decembrie și, tot pe neașteptate, ați fost înlăturat. Ce s-a întîmplat?

— Comisia, în actuala componență, s-a constituit în 3 decembrie 1992. În două luni și jumătate, Comisia nu s-a întrunit decît pe 3 și pe 10.11. Totuși, nimeni nu s-a scandalizat că această Comisie nu lucrează. A ieșit scandal doar cînd am vrut să trecem la treabă! Cei care ar fi trebuit să țină capul în pămînt, atunci cînd se vorbește de evenimentele din decembrie, au sărit primii cu gura.

— Cine ar trebui să se sesizeze că această Comisie nu funcționează?

— Senatul, Camera Deputaților, toată lumea, președintele. Repet, au ieșit discuții numai cînd am încercat să punem lucrurile în mișcare. Mai mult, Senatul a primit o scrisoare de la... șeful Comisiei, de la domnul Sergiu Nicolaescu — e doar un actor, nu?!

— În care cere ca lucrările Comisiei, respectiv alegerea președintelui, a vicepreședintelui și a secretarului ei să fie reluate cînd va putea fi dinșul prezent. Vedeți, e ca și cum Comisia e proprietatea dumneavoastră! Vom lucra doar cînd va ieși din spital.

— Cîți membri are Comisia?

— Șapte. Domnul Nicolaescu a lipsit sistematic. A blocat activitatea Comisiei. Dinșul a spus: n-am blocat-o, deoarece eu am continuat să lucrez. Cum lucrează? Singur, în secret? Noi ce sîntem? Nu trebuie respectat regulamentul Senatului?

— Dumneavoastră ați dorit să fiți șeful acestei Comisii?

— Dimpotrivă. Eu am votat contra alegerii mele. Dar dacă am fost ales, am pus niște condiții. Am formulat, mai bine zis, niște criterii de lucru.

— Care au fost condițiile puse de dumneavoastră?

— Am spus: domnilor, eu nu voi accepta președinția Comisiei dacă nu vom impune o lege prin care să-i dăm Comisiei niște împuterniciri clare și reale. Am o anume experiență în anchetarea evenimentelor, pentru că am făcut o astfel de anchetă începînd chiar de atunci, din februarie 1990. Am dus-o pînă în iunie. Știu ce presiuni au existat și mai există asupra marilor, asupra celor pe care-i invităm să spună ce știu. Dimineața discutau cu noi, iar seara erau amenințați la telefon cu moartea. Deci, e nevoie de protecția marilor, de o lege. Am mai pus o condiție: acordarea impunității pentru cei care se autodenunță. Unii oameni au fost prinși în cercul satanei contra voinței lor, ei s-au supus unui ordin. Dacă vin și declară tot ce știu, e normal să fie scoși din cauză, să fie protejați. În fine, ultima condiție: să am o întil-

nire cu președintele Iliescu. Vroiam ca această întilnire să fie peste un număr de zile, dar am avut surpriza să fiu primit imediat. Chiar a doua zi după ce am solicitat audiența. A fost o întilnire foarte sinceră, deloc protocolară. Nu a fost un dialog de consens, deși în cîteva puncte păreri au coincis.

— Lipsă de consens în ce privește metodologia de lucru a Comisiei?

— Nu, în ce privește felul de a privi lucrurile. Eu îl acuz pe domnul Iliescu de ceva clar și anume că, mental, domnia sa nu arată nici o schimbare. La un moment dat, a încercat să mă convingă că, în comparație cu doamna Cornea, eu am fost mult mai vinovat în anumite perioade, că am incitat lumea. Dinșul crede că articolele politice din presă și discursurile politice numai asta fac, incită lumea. Domnia sa mi-a plimbat cîmva, prin față, un avertisment. Așa l-am luat eu: nu uita că dîmneata ești cutare! În sensul că se știe cine sînt eu, că asta ar trebui să mă pună în gardă! Eu am înțeles bine ce a vrut să-mi spună, că nu a venit momentul politic ca să încep să lucrez dosarul meu. Dacă țara trece prin nu știu ce convulsii sociale, drumul meu și al celor ca mine e închis. În fine, asta e.

— Aici s-a decis înlăturarea dumneavoastră?

— Practic, am fost înlăturat înainte să mă fi decis dacă accept sau nu. Immediat după convorbirea cu președintele Iliescu, Senatul dezbate problema Comisiei și hotărăște că ea nu reflectă, în componență și repartitia funcțiilor, proporția partidelor în Parlament. La două luni și jumătate după ce numele celor care o compun au devenit publice! E limpede că Senatul a primit o sarcină de la Cotroceni!

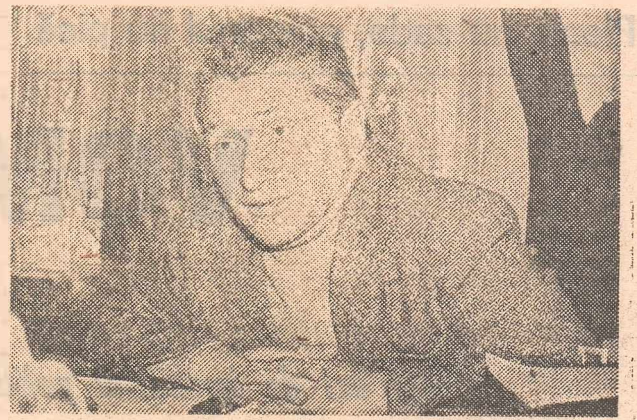
— Credeți că e o întîmplare care semnifică mai mult decît faptul că dumneavoastră nu sînteți dorit în fruntea Comisiei?

— Se revine peste tot la ceea ce a fost înainte de revoluție. Ei spun că nu-i așa, dar oamenii promovați sînt tot cei dinainte de revoluție. Primesc multe scrisori în care profesori, directori reclamă că li se condiționează rămînerea în post de adeziunea la F.D.S.N.

— Domnule senator, se poate vorbi de un fenomen la scară mare?

— Da, e un val general. Ești membru P.C.R., ai dreptul să mergi înainte, nu ești membru P.C.R., ești contra noastră, a partidului F.D.S.N.-ul procedează în țară ca și cum ar fi partid unic. Chiar și un director de fabrică mi-a trimis un memoriu. Deci, un memoriu de la un om care e competență profesională, dintr-un loc unde politicul n-are ce căuta. Eu îi învinuiesc pur și simplu pe guvernanți de lipsă de tact politic. Ei nu reușesc să vadă că schimbarea mea în forță le aduce deservicii.

— Lumea are sentimentul că România beneficiază, totuși, de un control internațional, măcar în ce privește tactul politic, cum îi ziceți dvs. Puterea răspunde la semnalele lumii, ia act de ele în mod real sau puțin îi pasă?

— Nenorocirea pleacă de la realitatea că foarte mulți din cei care sînt acum la putere privesc tot spre Răsărit. În guvernul Stolojan a existat un proiect de restabilire a legăturilor cu organismul care înlocuiește CAER-ul. Rusia are un astfel de organism și așteaptă ca el să fie solicitat. Face presiuni. Mai zilele trecute, Ilie Verdet a declarat că decît cu o democrație bolnavă, mai bine cu o dictatură! Eu am discutat și situația lui Verdet cu domnul Iliescu: de ce să stea Mănescu la închisoare, iar Verdet să aibă partid în Parlament și să ne facă democrația cum socoate el?! E restaurație, sînt foarte mulți cei care au interes să fie ce au fost, și nu acceptă ideea schimbării. Ei sînt mult mai mulți decît credem. Au familii, copii, rude — toți au avut un ciolan, se caută cu cei care l-au pierdut, sînt mai uniți ca noi, mai pricepuți la politică. Ei fac adevărata politică a unei clase, fosta clasă conducătoare. Nu țărănimea în alianță cu muncitorimea, ci chiar pătura conducătoare, foarte groasă, foarte legată prin interese.

— Țineți minte să se fi discutat cazul unei greșeli comise de parlamentari în comisia de disciplină a Parlamentului?

— Nu. Nu țin minte. Cred că nu s-a discutat.

— Ce-i de făcut?

— Trebuie să procedăm la o dezintoxicare generală. Comunismul asta a făcut, a intoxicat lumea, a nenorocit creierile. Televiziunea și chiar presa continuă să intoxice poporul cu neadevăruri. Eu vorbeam cu oamenii, le dădeam argumente logice, păreau să creadă în logică, dar la un moment dat se răscula ceva în ei și-mi ziceau: am văzut eu, cu ochii mei, la televizor! Erau incapabili să observe că nu vedeau cu ochii lor, ci cu ochii televiziunii.

— Oare oamenilor nu le place să fie mințiți în continuare? Credeți că adevărul despre decembrie '89 o atît de dorit de toată țara?

— Nu că oamenii nu doresc adevărul, îl doresc, dar minciuna vine ca o soluție imediată. De exemplu: nu e vinovat guvernul că nu s-a ocupat de agricultură, că nu s-a revenit la timp asupra legii funciare, e vinovat cel care importă zahăr prost. Or, fapta acestuia e o consecință a faptului că guvernul a neglijat agricultura. Televiziunea se ocupă de importatorul necinstit, nu de proasta guvernare. Așa se impune marea minciună. Comunismul a creat turme, gloate de oameni care preferă să gîndească alții în locul lor. Ni se spune mereu: poporul ne-a ales, asta e, trebuie să ne suportăm, ca și cum poporul nu poate să se răzgîndească, văzînd că a ales rău, pe cine nu trebuia. Un demnitar nu-i o calamitate pe care trebuie s-o suporti o legislatură. Presa dezvăluie tot timpul abuzuri, mari fraude, dar pînă nu se va începe curățenia de sus, nu va fi consens. Chiar în discuția cu domnul Iliescu am abordat această chestiune.

TUDOR OCTAVIAN ■

guroaică" — la care precoce pofta, deși nu știa încă marșuri. De mic a fost atras de economia de piață: vindea știeve din poartă-n poartă.

Dați fiind că, de cînd domnul Dumitrescu face legi, agricultura noastră o să se bazeze iarăși pe producția de știeve, așteptăm cu emoție intervențiile sale în Senat.

Fiul domnului Guvernoiu vîcărește

Fiul domnului Văcăroiu a înțeles mult mai repede decît tatăl său avantajele muncii la patron. El e acționar — conform principiului. „Noi muncim, noi controlăm, noi cîștigăm”, la societatea Concorția, o imprimărie a Fundației pentru promovarea literaturii germane în România. Fiul domnului Văcăroiu a avut de ales între a fi acționar la unul din mamuții industriali, pe care premierul luptă să-l țină viu, și o mică afacere suț la sută culturală. Învățînd

de la fiu legile imediate ale unei tranzații cinstite, tatăl — prin intermediul guvernului, unde e acționar — a încredințat fiului — prin intermediul Concorției — tipărirea exemplarelor pentru aplicarea taxei TVA. Dacă e pentru țară, fie!

Civilizarea etapizată a armatei

Europa dialoghează cu România în anumite condiții, în sensul că trebuie să știe cu cine și despre ce vorbește. Ne place sau nu ne place, asta e regula jocului. Jocul, cum spunea un parlamentar, constă în aceea că nu Europa străduiește să intre în România. O condiție e și dotarea de urgență a conducerii MAPN cu civili. Pare straniu ca armata să fie condusă de civili, cît timp nu realizăm că e straniu ca ea să fie condusă de militari. Adevărul e, însă, că armata e angajată civililor și nu invers. Poporul hotărăște ce trebuie să facă armata.

Așa e regula în lumea civilizată. Domnul general Spiroiu a prezentat un lot de civili, aleși cu toată responsabilitatea dintre foștii militari, care vor face, întru satisfacerea ochiului vigilent al Europei, tranziția. Un fel de adjuncți cu soia. N-ar fi fost mai simplu să treacă domnul Spiroiu în civilie și să fie reangajat ca ministru european în costum?

Un Senat pentru fiecare

Electricitatea are alte legi decît cele în vigoare într-un stat. De aceea, trebuie să fim siguri că puterile domnului Măgureanu se opresc acolo unde legea o face curentul electric. Degeaba se dau decretate prin care sînt interzise ascultarea telefoanelor particulare și de partid, dacă nu le poți comanda domnului Ohm sau domnului Faraday să-și revizuiască descoperirile. Iată un fapt: telefonul de secretariat al revistei Cuvîntul reproduse, ca prostu, toate lucrurile de cuvînt din Senat. Dom-

nul Radu G. Teșosu nu poate să vorbească, practic, cu nimeni fără să n-aibă pe fir pe domnii Păunescu sau Gherman. Fenomenul e remarcant în mai toate clădirile din preajma fostului sediu al C.C. Avem două propuneri: ori să se lărgească fenomenul în mai multe sectoare ale Capitalei, ori să se revizuiască, dar să nu se schimbe nimic. A dracului inducția asta electrică din C.C., cum se bagă ea pînă și-n așternuturi!

Cauza cauzelor

Mai mulți cetățeni reclamă că, din pricina faptului că au televizoare alb-negru, nu co-

lor, în timpul filmului „Foc! Captivi la etajul 37”, au avut sentimentul că asistă la sosirea minerilor în București.

Astfel se explică o mulțime de lucruri: o jumătate din România vede realitatea în culori, cealaltă o vede alb-negru și confundă venirea minerilor cu venirea armatelor sovietice eliberatoare, ședințele Parlamentului cu telecine-mateca umorului, guvernul cu opoziția și pe domnul Iliescu îl confundă cu domnul Iliescu. În alb-negru, arătăm așa cum sîntem. În culori lucrurile tranzitează pînă în banda de roșu incins.

TUDOR OCTAVIAN ■

EVENIMENTE MICI

Ploaia nu cade, guvernul nu pică

VOM MURI DE FOAME

- Trei ani de imobilism politic și frine administrative au gîtit inițiativa privată în agricultură
- Seceta cumplită din acest an ar putea să-i dea lovitură de grație

Copii stau la masă; unul, doi, trei, cîți or fi fiind... Ochișorii privesc, mînuțele așteaptă. Mama și tata rezolvă ei, cumva, chestia asta. Ei „se luptă cu viața” și obțin în fiecare zi noi și mărețe victorii pe fața de masă.

Legiuitorii legiferează, guvernul guvernează, președintele prezidează. Toți obțin noi victorii, numai chestia cu seceta cumplită care va veni le scapă: dacă nu sunt bani de irigații, nu sunt și pace! Nu-i nimic, țara

va mîncă. Importuri. De ce, de unde și cu ce bani? nu contează, românul s-a obișnuit cu foamea, cozile, mizeria, neputința și datoriile. Agricultura socialistă și politica postcomunistă au lucrat temeinic: grînarul Europei nu s-a trezit din comă. Ca să producă bucatele, țărănul are nevoie de credite și de utilaj; acestea sunt în mîna statului; iar ploaia binefăcătoare, în mîna bunului Dumnezeu. Nouă nu ne rămîne decît răbdarea nesfîrșită...

L-am întrebat pe ministrul agriculturii:

„DACĂ
VOM CUNOAȘTE
O SECETĂ
SIMILARĂ
CELEI DIN 1946,
CUM VOM LUPTA

CU ACEASTĂ CALAMITATE?”

Din lungul dialog pe care l-am avut cu domnul IOAN OANCEA, am reținut pentru cititorii noștri următoarele informații:

„Ploaia care va veni”

- Dacă nu va ploua, din 2,9 milioane ha semănat în toamnă cu păioase putem iriga numai 1,5 milioane ha.
- Așteptăm doar să ni se dea de la buget, în acest scop, 22 de miliarde de lei, din care, pînă acum, am primit numai un miliard.
- Acești bani vor produce grîu, numai dacă ni se dau la vreme. Adică, să putem începe irigațiile încă din luna martie.
- Anul trecut, dl prim-ministru Stolojan a dat bani agriculturii, pentru irigații, abia în august, cînd era inutil.
- Am promisiunea dlui Nicolae Văcăroiu că nu se va întâmpla la fel, așa că sînt optimist.

De la „cuie” la ședințe

- Nu este adevărat ce l-ați auzit spunînd pe dl Victor Surdu, președintele P.D.A.R., la conferința sa de presă, cum că „Pentru sistemele de irigații, guvernul Văcăroiu n-a bătut un cui”.
- De curînd, am ținut o ședință de lucru, de peste șase ore, pentru irigații, la Galați. A fost acolo și dl prim-ministru Nicolae Văcăroiu. Și nu este singura ședință pe care am ținut-o pe această temă.

Hambare avem berechet

- Incap în ele 11 000 000 t de grîu.
- Nu se știe dacă vor primi numai grîu românesc.
- Deocamdată, am reușit să importăm un milion de tone (la un preț pe care dl ministru îl consideră foarte convenabil pentru noi și ne-a cerut să nu-l publicăm).

Combine lipsă la apel

- Recolta de grîu trebuie strînsă în 8 zile.
- Pentru aceasta, ne-ar trebui încă 3 500 de combine!
- Fabrica are în stoc 600 de combine, dar ministerul n-are bani să le cumpere nici pe acelea.

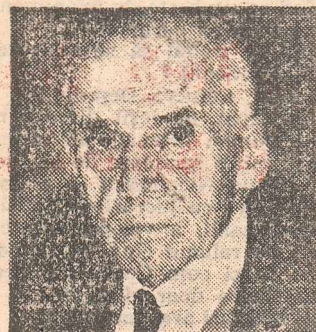
Dobinzile asfixiază

Guvernele Roman și Stolojan au dat și credite cu dobînzî mici (15—17 la sută) pentru agricultori. Au beneficiat de „smîntînă” mai ales „cotoii” care se aflau aproape de „oală”. Ba un director de la ROMCEREAL, ba un director de bancă agricolă, ba șefii de la AGROMECH-uri. Țăranii au venit, au văzut, s-au crucit și au fugit. Ei n-au mai apucat credite cu dobînzî mici. Acum, dobînda a ajuns la 72 la sută. Asfixiantă și pentru marile firme. De pildă, S.C. AGROINDUSTRIAL S.A. Bacău (director, Petre Plăcintă), plătește dobînzî de 320 000 000 de lei, adică echivalentul a 1 000 de tone de carne, pe lună. S.C. VITICOLA S.A. Odobesti (director, Dan Axente) dă 80 de milioane de lei pe lună dobînzî la creditul bancar.

Dl Ioan Bărbuș,

vicepresedinte al PNȚ-CD:

Sîntem în fața unei catastrofe.
Sînt necesare importuri
de cereale și o mai strînsă
colaborare cu străinătatea

făcut acest lucru ca să nu se-mene cu banii dați în august pentru irigații?

— Cu cît lăsăm timpul să treacă cu atît ne va fi mai greu. Chiar și acum este tîrziu! Se prevede — și eu cred că așa va fi — o secetă mai mare decît în 1946. Dacă atunci au fost afectate mai ales Moldova și Oltenia acum întreaga țară este afectată de această calamitate. Și, ca și cînd nu ne-ar ajunge capriciile naturii, se mai adună la ele acelea ale unor minuitori de ștampile. Iată, la Prundu, în județul Călărași, avem întoarse zeci de hectare cu grîu de toamnă, care răsărise, răsărise frumos. Din cauza capriciilor unui primar și ale unui prefect. Iar cazuri de acestea sînt multe; nenumărate!

Este necesar ca și Guvernul și toate celelalte foruri de răspundere ale țării să ia măsurile adecvate. Cu luciditate și fără întîrziere!

DORIN GHERGHINESCU ■

— Dle vicepresedinte, în fața secetei, România nu prea are cu ce se apăra. Dacă n-avem bani pentru irigații, n-o să avem nici pentru importuri și de furaje. Vor muri românii de foame?

— Sîntem în fața unei veritabile catastrofe! Datorită secetei de pînă acum și a dezorganizării agriculturii, abia dacă ne putem asigura existența în proporție de 30—35 la sută, din recolta care urmează.

— Ce soluție vede partidul dumneavoastră?

— Soluția, pe termen mai lung: fixarea unei legislații. Nu ca aceea încercată cu Legea 18, a fondului funciar, ci o legislație care să asigure nu numai pămîntul pentru producători, ci și uneltele și mijloacele financiare pentru ieși-

rea din marasm. Din acest punct de vedere, noi am depus pe masa Parlamentului amendamentele la Legea fondului funciar, pe care și puterea — deși legea este emanată a sa — o consideră neadevărată.

Pe termen mai scurt, trebuie să apelăm la importuri, în primul rînd de cereale, și la o mai strînsă colaborare cu străinătatea, care ne poate ajuta. Va trebui să facem tot ce-i posibil, fiind vorba de existența noastră, a țării, toți factorii politici să se angajeze în mod foarte serios la rezolvarea acestei probleme, care-i problemă de viață, după părerea noastră de supraviețuire. Aceasta înseamnă apel categoric la forurile internaționale pentru ajutor.

— Cînd apreciați că trebuie

Cutia cu zvonuri

Ce mai face cadrili?

• În chiar dimineața prezenței noastre la dl. IOAN OANCEA, ministrul agriculturii, am avut plăcută în-satisfacție să ne lovim, bot în bot, cu senatorul GHEORGHE DUMITRAȘCU. Ce vînt pe-acilea, voinice? am fost tentați să-l „interpelăm” pe istoricul în timpul liber. Din surse credibile, nu tocmai de la colțul ușii, am aflat că senatorul fedesenist constănțean mediază, de cîteva zile bune, pe lângă noul ministru agrarian, pentru o schimbare de macaz la Constanța. Ce-o fi la mijloc? Dlui Ioan Șerban, director general al Direcției agricole Constanța, i-a pus un gînd rău mus-tăcioara parlamentară? Nu știm. Dar vom afla.

Deci, se lucrează pe față. În

stil mare. Rămii uluit, nu alta. În colapsul acesta economic, agricultura este pe năsalie. Noroc că Dumnezeu a fugit peste țară. Se vede însă limpede treaba că parlamentarii și senatorii fedesenști luptă, din răspuțeri, cu „fișii di cadrili”. Madam Codol le-a dat o nostalgică preocupare. La despărțire, cu un gest de contabil aflat în delegație, dl Dumitrașcu ne-a zîmbit larg, afabil, cu acel zîmbet de peruzeu arhicunoscut al „curvelor politice”, zîmbet cît o lovitură de sapă.

• Una dintre cele mai spectaculoase evoluții din linia I în linia a II-a comunistă a avut-o deputatul F.S.N. de Bihor, GHEORGHIȚA LUPĂU. A fost secretar P.C.R., deputat F.S.N., membru al parti-

dului transnațional din Budapesta, parlamentar al P.R.M. etc. Nu mai știm ce n-a fost. Ungur pe pline nu a apucat să fie, dar dacă se străduia, categoric reușea. Iată-l, așadar, pe badea Gheorghită, în noua postură de director la Curtea de control a Ministerului Învățămîntului și Științei. Ce are asta cu agricultura? Veți fi tentați să întrebați. Păi, are. Liceele agricole de profil, inclusiv cele mecanice, au dublă subordona-re: Ministerul Agriculturii și Ministerul Învățămîntului.

Într-o atare postură nici nu-i de mirare că dl Gheorghită Lupău, nou însărcinat, își susține „fina”, căci numai o dată nașul vede... Directoarea Floarea Tomuța, de la Liceul agricol Mar-

ÎN 1993?

● **Intrăm în magazinul ALIMENTAR** din Calea 13 Septembrie, Sectorul 5 București. Trei sortimente ispitesc ochiul consumatorului din gălantarele în rest goale: babic (3374 lei/kg), ghiudem (2116 lei/kg) și slănină simplă și ardefată (490 lei și, respectiv, 522 lei kilogramul). Un cetățean simplu la vorbă și la port se uită cruciș, la babic și la ghiudem și exclamă mai mult pentru sine: „Tu-ți ghiudemul și babicul mă-tii!” Ce era în capul bietului om nici puștiul care atârna de plasa goală n-a putut afla.

● **Punct și de la capăt. Pe Șoseaua Panduri**, există un magazin mic și pricăjit, în apropierea Academiei Militare. Aici se vinde lapte proaspăt și iaurt. Când apuci. Coadă nu e mare, dar produsele lactate sînt la mare căutare. Când ai ajuns la masa improvizată, constai că iaurtul „s-a eva-

GAȘI. Coadă la mai toate produsele. Notez: „Nea Costică, creminalu’ nu ne lasă să coborim prețurile!”, a spus, la un moment dat, o țărăncă. Era seară și probabil se grăbea să plece acasă. O gulie cit pumnul costa 60 de lei. O grămăjoară de morcovi, cu albitură, 150 lei. „Tu-i mama ei de albitură”, era să scap. Dar am tăcut milc. S-a scumpiț și varza murată.

În chiar perimetrul Pieței Crîngăși asistăm la o scenă cutremurătoare. Niște bătrânele „sortau”, pur și simplu, din tomberon, lămii înghețate și aruncate! Rău am mai ajuns. Doamne păzește și de mai rău!

● **În piața fostă Moghioroș (Drumul Taberei)**, am asistat la o altă scenă la fel de incredibilă, dar adevărată. Într-o pubelă au fost aruncate pliculețe de piper, cacao, sare de lămie, cafea, scorțișoară

„Tu-ți ghiudemul și babicul mă-tii!”

porat”. La privatizării din jur vei găsi sigur: lapte pasteurizat (625 lei litru) sau, în cel mai fericit caz, lapte praf (2400 lei kilogramul). Merçi. Dacă te sprijină teșcherea cu fișicuri, vei putea cumpăra 1 „kil” de mici „gata formați” la modica sumă de 1.140 lei. Scump, dar face. Cîți își permit, oare, luxul? Mă gîndesc la înjurătura babană a moșului și constat că se ia, ca rîia. Mai notez, în zonă, din zicerile străzii: „Cine a-nvățat la ruși, nu poate gîndi ca Clinton!”

● **În magazinul alimentar DÎMBOVIȚA** (str. Sf. Elefterie, zona Eroilor), cîteva sortimente ne-au atras în mod expres atenția: brînză telemea, 782 lei/kg; brînză bur-luf: 880 lei/kg; brînză topită: 891 lei/kg. Cum vă spune? Întreb. **Varvara Ploeanu**: „Am 69 de ani. Sînt casnică. Bărbatu-miu, Aristică, are o pensie de 7000 lei și ceva. Plătîm întreținerea, curentul electric și rămînem cu o nimică toată”. Scoț 100 lei. I-o întind băbuței. Îmi trag mina mai repede, că vrea să m-o sărute. Ți se sfîșie inima la gîndul bieților bătrîni, singuri și neajutorăți, uitați de Dumnezeu.

● **Intrăm în Piața CRÎN-**

etc. Să vezi păruială! Romi, români și alți pămînteni se smotoceau de mama-focului! În timp ce un ins cu o drăco-venie de sculă filma, filma în draci. Cam asta este imaginea României în străinătate? Cam asta.

Pe la cozi, băieții bine proporționați nu mai spun că de vină sînt Rațiu și Coposu, ci Doina Cornea și Ana Blandiana. „Ați auzit că trăiesc împreună? De-aia a intrat procuratura și de aia a fugit aia în Germania”. Te crucești, nu alta. Și, uite așa, viața noastră s-ar umple dacă nu s-ar revărsa, ca Dîmbovița la vreme de secetă.

● **În magazinele KITAVAS. MAGIC, PLUS:** Pulpele de pui americani, provenite din rezervele PENTAGON-ului, costau și costă între 600 lei și 945 lei. Nu au data de expirare. Nu au nici gust. Rezon, au un gust incert, ca de pește chinezesc hrănit cu nălbă albănează. Notez, din curiozitate profesională: 1.500 lei/ 1 kg mușchi porc; 1760 lei/ kg pate de ficat; 2300 lei/ kg ceafă afumată. Și popularii crem-vurști: 1690 lei la kil. Cotele-țutul unguresc costă, vezi bine, 2.158 lei.

ghita (Bihor), a fost instalată, protejată și păstrată de „nașul” dizident Lupău. La rata mare a afacerilor despre care vorbesc bihoreni, asta este un mizilic. Din mizilicuri se face caltaboșul. Și mîndră pasăre-i porcul ce zboară pe patru roți...

● **DI HORĂȚIU OLARU** a fost, pînă mai ieri, director general al Direcției sanitar-veterinare din cadrul ministerului de profil. A „păstorit”, prin înalta-i competență și printr-o muncă tenace, sub ministrul Ștefan Nicolae, Ion Țipu, Petre Mărculescu. Rezultatele sale sînt cunoscute de specialiștii din țară. Un mînunchi de 28 de oameni au impus un domeniu deficitar pe vremea ceașismului iscoditor. Iată însă că dl ministru Ioan Oancea, în loc să se preocupe asiduă de griul din hambarele goale ale țării, a luat taurul de... coadă (nu de coarne!). Adică, a început tot cu „cadrili”. Schimbă specialiștii de marcă dintr-o repede ochire. E cît se poa-

te de drept, însă, consilierii dlui Iliescu au ajuns miniștrii dlui Văcăroiu.

● **Administrația Bush** a oferit României, înainte de predarea „ștafetei”, 60 mii tone de griu și 35 milioane de dolari S.U.A. Dar, ceva s-a întîmplat cu griul oferit atît de generos de americani, cît și cu dolarii împri-cinați. Echipa dlui Văcăroiu se consolează la gîndul că românii pot să mînînce și supă de urzici și plăcinte cu ridichi. Ba chiar pot să bea, amărîții de români, bere din prune verzi din ibric, în amintirea lui Birlic.

● **DI ȘTEFAN CHELARIU**, președintele Băncii Române a Patronatului Privat (PATROBANK S.A.), a promis că va da credite cu dobîndă mică (15%) întreprinderilor agricole mici și mijlocii, precum și agricultorilor. Dacă banii și îngrășămintele cumpărate vor ajunge iar în custodia mafioților autoh-toni, este clar că țărani se vor uita iar la luna plină. Și la punga goală. Și la boii

care nu-s. Întrucît nu s-a luat nici o măsură radicală în privința „mafiei griului” de la sucursalele ROMCE-READ și de la centru, înclinăm să credem că se profilează o specializare la mijloc. Vom avea, în sfîrșit și noi, Cosa Nostra, dacă nu cumva o avem deja. Negreșit, pe recepție trebuie să intre și Ministerul Bolilor Interne.

● **Ce-i verde cînd zboară în sus, roșu cînd vine jos și latră?**

— O lubeniță ce cade pe un ciîne!

Snoava absurdă mi-a venit în minte exact cînd mă gîndeam, cu o nesfîrșită tandrețe, la dna **CONSTANȚA IONESCU**, fostă „cadristă”, cîteva cincinale la rînd, la Ministerul Agriculturii. A condus un sector fundamen-tal, al pregătirii și instalării cadrelor. Timp în care nu a predat o oră la catedră. Dar, să fim rezonabili, nu este singurul exemplu prin care ne-am înscris și ne men-ținem, cu voioșie, în istoria

ridicolului universal.

● **DI. GHEORGHE STRATULAT** este noul director general al Direcției sanitar-veterinare din cadrul ministerului celor cu mapa, iar nu cu sapa. Colegii dum-nealui de la minister ne-au adus o foică „Cuvîntul nostru”, periodic editat de re-țeaua sanitar-veterinară din România). Dintr-un fel de curriculum-vitae înțelegem că dl Stratulat a mai lucrat la această direcție, împreună cu dl Olaru și colegii lor, dar a părăsit postul pentru altul mai bănos. Mai reținem, cu discreție stupoare, că dl Gh. Stratulat și-ar fi bine-desăvîrșit studiile în S.U.A., Canada, Franța, Italia, Ger-mania, Finlanda, China, An-glia, Olanda. În Albania și Bulgaria, spun colegii dom-niei sale, n-a fost în delega-ție. Gă despre „studii” peste ocean nu poate fi vorba.

Dar se vede limpede treaba că noul ministru Oancea și-a impus repede „echi-pa”, după stilul (și pistilul) Iliescu — Văcăroiu. Oamenii

folosit în acest sens nici un dolar!! Nu instabilitatea po-litică este de vină, sau și as-ta, dar mai ales, **birocrația fe-roce și anchilozantă**, pe care o avem și pe care, după cum limpede se poate observa, gu-vernul Văcăroiu o tolerează.

— **Ce este cu „Legea arendei”? Dar cu „Legea creditu-lui agricol”?**

— „Legea arendei” a fost aminată în Senat, dar, din păcate, ea funcționează în te-ren, după legi nescrise. În cea ce privește creditul bancar, dacă nu li se alocă țărănilor și deci asociațiilor agricole un plafon de credite de către gu-vern, prin Ministerul Finan-țelor, conform Hotărîrii Gu-vernamentale nr. 54/1992, agri-cultura va avea mult de su-ferit în acest al patrulea an agricol de după revoluția ti-nerilor. Din păcate, Guvernul Văcăroiu și oamenii săi, în cele aproape 4 luni de guver-nare, nu au făcut mai nimic pentru agricultură.

Victor Surdu:

„În patru luni de guvernare, dl Văcăroiu n-a făcut nimic pentru agricultură”

● Este denunțată „birocrația feroce și anchilozantă”

— De ce se acționează cu încetinitor? Funcționează romanticismul neocomunist conform căruia prin noile asociații agricole se va ajunge iar la CAP-uri? Vrea statul să dirijeze și să controleze, centralizat, agricultura?

— Există 2.m.c. de docu-mente ale noii strategii agra-re. Dar Guvernul Văcăroiu, ca precedentele, de altfel, fa-ce în continuare programe multilaterale, pe termen lung.

Din cele 3 milioane de hec-tare de păioase semănate în toamnă, au fost fertilizate cir-ca 500.000 ha. Cele 36.000 trac-toare cumpărate au arat — arătura adîncă de toamnă, ca-re este baza! — 700.000 ha. Res-tul de 5-6 milioane de hectare teren arabil au rămas în sea-ma celor 560.000 tractoare, a-fiate în „custodia” AGRO-MEC-urilor. Raportările pot fi fictive, ca pe vremuri, așa că nu vă pot spune pe cuvînt nici faptul că s-au semănat, concret, 3 milioane ha de griu, nici că s-au arat 5 mili-oane ha. Terenul rămas pîr-loagă nu mă face să fiu prea optimist.

— Problema culturilor se-mănate este „vitală pentru poporul român”, așa spune-ați. Este o secetă cumplită! Ce s-a făcut pînă acum pentru sis-temele de irigații?

— Mai nimic. În sistemul de irigații, Guvernul Văcăroiu nu a bătut nici un cui.

Pardon, a făcut o ședință de lucru, la Galați. Din 23 de miliarde de lei, parcă a fost atribuit 1 miliard lei agricul-turii. Cum avem experiența tristă a anului trecut, cînd Guvernul Stolojan a acordat bani pentru irigații abia în luna august, cînd nu mai a-vea ce face nici cu banii, nici cu irigațiile, rămîne de văz_t cum va proceda noul guvern FDSN. Nici în acest sens nu sînt prea optimist. De promi-siuni sînt pline podurile.

— Care sînt urgențele, care sînt stringențele agriculturii?

— Trebuie asigurat, în cel mai scurt timp, 1 milion to-ne de furaje; minimum 300.000 tone de îngrășămintे chimice; minimum 500.000 tone de motorină și circa 30 miliarde de lei, într-o primă fază. Altfel vom ajunge într-o situație mai grea ca în 1946!

— Sînt mari probleme cu rezervele de griu pentru pîi-ne, cu fondurile alocate pen-tru fabricile de piine, ulei etc.

— Fondurile pentru fabri-cile pendinte de industria ali-mentară sînt blocate. E vorba de fabricile de piine, conser-ve, ulei și alte produse ali-mentare; lactate și produse făinoase, în principal. Avem oferte generoase de la fabrici deja celebre. Unele fonduri expiră curînd, fără să se fi

Pagini realizate de DORIN SĂLĂJAN ■
BRINDUSA NICOLAE ■
Fotografii de FLORIN IONIȚĂ ■

Sârba pe butoi

Dacă pornim de la ideea că melodia și dansul popular sârba au însemnat inițial „ca sârbii”, „în feiul sârbilor”, trebuie să admitem că în momentul de față, pe teritoriul fostei Iugoslavii, cu deosebire, dar și în toată Peninsula Balcanică, se joacă o sârba uriașă. Numai că ea se joacă pe un teren minat, periculos, iar dacă ne aducem aminte de mai vechea poreclă dată zonei, de „butoi cu pulbere al Europei”, putem spune că acum în Balcani se joacă „sârba pe butoi”.

Cînd, cu puțin timp în urmă, Clinton și-a făcut cunoscută viziunea sa cu privire la stingerea conflictului iugoslav pe cale politică, un val de bucurie și entuziasm s-a revărsat peste o bună parte a globului. A început o agitație diplomatică — vizite ale miniștrilor de externe grec și turc, turneul președintelui Turciei, alte deplasări, toate însemnând contacte între București, Atena, Ankara, Sofia, Tirana. Mulți și-au exprimat satisfacția că, în sfîrșit, mașinăria diplomației balcanice s-a pus în mișcare și speranța că lucrurile vor fi urnite din punctul mort.

Dar nu s-a întimplat așa. Marele entuziasm de la început s-a răcit foarte repede, mai ales că în teren, la fața locului, pe cîmpul de bătăie adică, situația în loc să se îmbunătățească, s-a deteriorat și mai mult: luptele au continuat, au fost suspendate acțiunile de ajutor umanitar ale Inaltului Comisar al Națiunilor Unite pentru Refugiați, negocierii Vance și Owen s-au supărat etc. Adevărul este că în cazul războiului din fosta Iugoslavie, ca și în orice conflict de acest gen, șansa gășirii unei soluții bune nu este direct proporțională cu numărul și intensitatea inițiativelor diplomatice, ci cu calitatea acestora. O reglementare solidă, adevărată este doar aceea care rezultă din satisfacerea la modul optim — fapt ce presupune obligatoriu concesii reciproce — a intereselor părților în conflict și ale celor afectate de conflict. Plus ale marilor puteri. Dacă doar uneia dintre părți i se face o mare nedreptate, sămînța nemulțumirii va rămîne și conflictul, mai devreme sau mai târziu, va izbucni din nou. Care ar fi aceste interese?

Ghemul e foarte incalzit. Belgradul vrea liniște în Kosovo și Voivodina și un statut (politic-administrativ) cit mai bun pentru sârbii din restul fostelor republici iugoslave. Aceștia doresc să se asigure că nu vor avea de suferit ca minoritari. Zagrebul urmărește și el autonomizarea regiunilor locuite de croați și liniște în Croația. „Musulmanii” doresc o Bosnia-Herțegovina sub control lor central. Rușii, sub eterna lor lozincă, spusă tare ori numai șoptită, a sprijinirii fraților slavi pravoslavnici, se străduiesc să-și facă simțită prezența la sud de Dunăre și să aibă aici un cuvînt greu, și pentru lichidarea conflictului de acum, și pe urmă. Americanii vor să arate tuturor că sunt puterea numărul unu a lumii și că sunt capabili să facă față oricărei situații. Fundamentalistii islamici de pretutindeni au în vedere ca prin Bosnia-Herțegovina să-și construiască un solid cap de pod în Balcani. Și, în sfîrșit, vecinii, celelalte țări balcanice, Turcia, Grecia, Bulgaria, Albania, România. În atitudinea lor față de conflictul din fosta Iugoslavie sunt, firește, diferențe, rezultînd din probleme specifice: Turcia, deși stat laic, nu poate face abstracție de comunitatea de religie cu bosniaci și deci are tendința de a le ține partea; Greciei îi stă în coastă numele Macedoniei și deci eventualul pericol ce ar decurge din el; albanezii sunt cu ochii pe Kosovo; bulgarii se uită la macedoneni ca la niște de-ai lor; doar românii n-au, de-adevăratelea, nimic de împărțit cu fostele republici iugoslave. Însă, dincolo de aceste diferențe, statele balcanice au — și acest lucru primează, de departe — interesul comun imens ca flăcările războiului de la sud de Dunăre să se stingă urgent. Interesul ține, desigur, în primul rînd de asigurarea securității proprii, de necesitatea de a înlătura pericolul extinderii conflictului. Dar în același timp este în joc și interesul economic (pierderile din cauza embargoului sunt, pentru țările balcanice, uriașe), politic (țările balcanice trebuie să aibă relații interstatuale foarte bune, ca între vecini), ecologic, cultural, umanitar etc.

Iată dar, foarte în mare și incomplet, principalele interese de care trebuie să se țină seama pentru a se ajunge la pace în Balcani. Este adevărat că țările balcanice, și în primul rînd România, sunt cele mai potrivite pentru a se angaja — alături de forțele deja angajate — în procesul de pace. Cu precizarea că formula susținută va trebui să fie asemenea unui răspuns dat de computer: se introduce în el, în computer, toate interesele considerate rezonabile, îndreptățite și abia după aceea se apasă pe buton. Procedîndu-se așa, explozia butoiului balcanic va putea fi evitată. Mai mult chiar, butoiul va putea fi golit de praf de pușcă și umplut cu vin. Și atunci se va putea juca pe el sârba în voie.

ION D. GOIA ■

Acest desen a fost publicat cu un an în urmă în revista „der Spiegel”. Atunci și caricaturistului, și rușilor, și întregului mapamond li se părea că la Moscova naufragiul comunismului este un fapt împlinit. Mai gîndesc ei oare tot așa și astăzi?

Pixuri antitanc

La recentul congres al intelectualilor, organizat la CHIȘINAU, s-a exprimat, în stil academic, starea de profundă dezamăgire a suflării literare, artistice, tehnice și filozofice față de alunecarea Basarabiei spre orizonturi periculoase. În sala congresului, pe coridoarele sau în împrejurimi, nu au zăngănit arme, intelectuali rămînînd la ustensiile lor — pixuri, stilouri și creioane. Această nu l-a împiedicat pe președintele Snegur să aprecieze că „toate cîte se întîmplă vorbesc cu prisosință de faptul că se urzește o lovitură de stat, ce are drept scop răsturnarea prin violență a puterii de stat”. După cum se vede, de o parte și de alta a Prutului, intelectualii sînt mai periculoși decît le place să creadă. Dacă ar renunța să mai gîndească, statul și-ar putea vedea, fericit, de treabă. Pe teatrul de război din fosta IUGOSLAVIE se experimentează căderea liberă a speței umane spre noi și importante abisuri: se purifică etnic, se violează în masă, se strămută, se jefuiește, se incendiază. În estul Bosniei, s-a ajuns chiar mai departe. Somalia, Etiopia și așa mai departe rămîn în umbra exemplului european. Trimisul O.N.U. în Bosnia,

Mohamed Sacyrbei, a declarat, lipsind opinia publică de orice speranță, că „musulmanii din estul Bosniei, complet lipsiți de ajutoare, recurg la canibalism”. Sîrbii sînt răzbuțnați. Milosevici are de ce să se uite, zîmbind, în oglindă.

TURNUL BABEL

Capul lui PABLO ESCOBAR riscă să devină cel mai scump din lume. După anunțarea unei recompense de 7 milioane de dolari pentru capturarea sa viu, un grup paramilitar clandestin, format din oameni de afaceri, foști membri ai forțelor de securitate și victime ale cartelului de la Medellin, a făcut cunoscut că mai adaugă pentru prinderea „viu sau mort” încă 5 milioane de dolari. Așadar, viu, Escobar costa 7 milioane, și „viu sau mort” a ajuns la 12 milioane. Licităția continuă. Într-o singură lună, ianuarie, în ANGOLA, luptele fratricide au produs 10 000 de morți. Este rata cea mai înaltă a „mortalității de front” în-

registrată în această țară, aflată de ani de zile în capcana războiului civil. ● DISPUTA RUSO-UCRAINEANĂ privind contenciosul armelor nucleare se dezvoltă în forme tot mai nuanțate. De la conflictul bărbătesc privind soarta flotei, conflict în cadrul căruia amiralii au bătut cu pumnul în masă, s-a ajuns la... îngrijorări subtile. Experții ai Statului Major rus au declarat că „nimeni la ora actuală nu poate să mai dea garanții privind securitatea instalațiilor de rachete din Ucraina”. La Pervomaisk, rachetele SS-24 au început să o dea în primire și să emane pașnic. Bineînțeles că descoperirea a provocat emoții și controverse birocratice. Deocamdată. ● Anunțarea de către BILL CLINTON a programului economic a stîrnit toate reacțiile posibile. În ogrăzile celei mai diferite au crăpat caprele! Taxele și impozitele vor crește. Sărăcii sînt satisfăcuți. Bogații nu. Se simplifică structurile. Bogații sînt mulțumiți. Sărăcii nu. Se reduce schema Casei Albe. Democrații sînt nemulțumiți. Republicanii da. Alte asemenea ajustări vor urma în cadentă torențială. Noul președinte a afirmat, în esență, că „nu putem permite birocratiei să nască birocratie”. Americanii nu pot permite. Cealaltă pot.

RADU BUDEANU ■

Brambureală postelectorală, postcomunistă, postindustrială...

În Cipru, comuniștii mediteraneeni au fost învinși. Veteranul dreptei a accedat la fotoliul nr. 1 al insulei. Alegerile cipriote au spart linia succesului de rutină al stîngii europene în partea ei balcanică, centrală și nord-răsăriteană. Lituaniienii au votat și ei, dar s-au conformaț regulii de mai sus. Fostul partid comunist, schimbat la față, a propulsat în funcția supremă pe liderul său tradițional, odinioară nr. 1 al partidului unic. Brazauskas a devenit legitim și nu se sfiește să declare că relațiile sale tradiționale, optime și bine șlefuite cu Moscova reprezintă o mare șansă pentru Lituania. Kremlinul nu va avea în dînsul un interlocutor necunoscut și antipatic, ci un vechi tovarăș de muncă, de viață și de idealuri. Este

adevărat: atît în Rusia, cît și în Lituania tovarășii au rămas, dar idealurile s-au schimbat pe ici, pe colo, în funcție de rentabilitatea perioadei. Și într-o țară și în alta din vechea patrie sovietică se încearcă un capitalism acceptabil, nici american, nici chilian și, bineînțeles, nici un socialism arestat în vechile canoane. Se discută despre planificare, dar nu tocmai, despre piață liberă, dar nu stihnică, despre concurență, dar fără excese. „Tranziția”, care părea o anticameră a sistemului occidental, devine un salon cu toate ușile deschise către coridoarele antagonice.

Un vînt de confuzie bine întretinută bate în tot Estul, care, după ce și-a terminat cu entuziasm revoluțiile anti-comuniste, pare tentat să se

sprijine pe vechiul sistem, înainte de a se arunca drept în cel precedent. Socialismul capitalist sau capitalismul socialist devin o variantă la care nu se gîndise nimeni. Tovarășii chinezi, scutiți de seisme profunde și aflați la putere sub vechiul standard, au simțit această sfidare a bramburelii. În consecință, ei amestecă, în stil autohton, călimărilor politice ale epocii postindustriale și ale precapitalismului. În speranța că economia socială a pieței nimănui va da rezultate uimitoare. Astfel, la Beijing, Comitetul Central a decis, cu o chibzuință tipic chineză, să amenajeze Constituția în spiritul vremii: va fi anulată prevederea că statul practic o economie planificată, pe baza proprietății socialiste, urmînd să se statueze că „statul pune în practică o economie de piață socialistă”. Evrika! Socialismul nu a murit, iar capitalismul nu are cum să se nască. Nici botez, nici parastas...

RADU BUDEANU ■

După părerea politicianilor maghiari În România n-ar exista partide adevărate

Enormitățile care te lasă perplex, prezentarea albului drept negru și viceversa pot proveni atît din perfidie, cînd cel ce spune prostii cunoaște bine adevărul, dar e interesat în promovarea minciunii și denaturării, cît și din invaliditate intelectuală: omul e de bună credință, dar vitezele împrejurări i-au modificat sistemul de gîndire, l-au făcut să-și piardă capacitatea de-a judeca normal și, de aceea, el se produce cu fantasmagorii, fiind convins că are dreptate. Cred că așa, ca în cazul din urmă, li s-a întîmplat și participanților la o dezbatere care a avut loc de curînd la Budapesta pe tema relațiilor ungaro-române.

Între altele — aflăm din

Népszabadság — au fost debătute „trăsăturile specifice ale partidelor politice din România și cele ale reprezentării politice a minorității naționale maghiare”. Ziarul nu ne arată la ce concluzii au ajuns opinenții — reprezentanți ai principalelor partide politice din Ungaria — cu privire la cea de-a doua problemă. În schimb, despre partidele politice românești ni se spune: „S-a ajuns la un consens (al participanților la dezbateri, evident n.n.) în privința partidelor politice din România, în sensul că cel puțin deocamdată ele nu pot încă să fie considerate, în multe privințe, partide în adevăratul înțeles, al cuvîntului, nefcadrîndu-se decît în foarte mică măsură în sis-

temul tripolar al partidelor europene.” Scurt și cuprinzător.

Dar și fals cît cuprinde. Pentru că partidelor politice din România li se poate reproșa — tuturor sau doar unora dintre ele — orice: că sunt prea multe, că sunt fărîmîțate, că sunt dezbinat, că sunt fripturiste etc., etc., numai că nu sunt partide în adevăratul înțeles al cuvîntului nu. Cu o singură excepție: U.D.M.R. Această formație, cu o importantă reprezentare în parlament, fiind constituită pe criterii etnice, nu este și nu poate fi de-adevăratelea partid politic. Din punct de vedere politic, U.D.M.R. este un conglomerat în care se regăsesc, practic, toate tendințele posibile. Dar în loc să înțeleagă acest lucru, să-l releve și să-l aprecieze, politologii unguri care s-au întrunit recent la Budapesta au taxat nu U.D.M.R.-ul, ci partidele românești ca nefiind adevărate. Este acest lucru încă o mostră de dereglare a mecanismelor de gîndire.

ION D. GOIA ■

Concedii periculoase

Douăsprezece zile care pot zgudui lumea

• Stalin știa el ce știa...

În primii ani de după venirea bolșevicilor din Rusia la putere, Kremlinul avea un fel de administrator, pe nume **Țiurupa**. Vreme îndelungată s-a chinat Lenin să-l facă să plece în concediu, fiindcă administratorul era foarte obosit. Dar fără succes: Țiurupa intuise încă de pe atunci că întreruperea, fie și pentru o perioadă scurtă, a prezenței la Kremlin înseamnă cimp liber pentru cei rămași să te lucreze și să-ți dea pașaportul.

Lenin nu și-a luat niciodată concediu; cînd a plecat din Kremlin, silit de boală și de Stalin, la Gorki, lângă Moscova, a plecat de tot. Troțki a făcut greșea de a-și lua o dată concediu, la începutul lui 1924, și exact

atunci a pierdut partida. Fiindcă în timpul concediului lui Troțki s-a întîmplat să moară Lenin (unii spun că n-a fost deloc vorba de o întîmplare), iar Stalin l-a mințit pe cel plecat cu privire la ziua îngropăciunii; și astfel, lângă sicriul lui Lenin a apărut, cu capul gol și foarte trist, doar georgianul. Toată lumea a văzut în asta dovada că cel de lângă moartea era urmașul. Stalin a exploatat la maximum acest avantaj și a ajuns Tătuc.

Se-nțelege de la sine că Stalin s-a ferit de concediu ca de foc. Chiolhanurile — Stalin bea zdravăn — și întîlnirile cu femei le făcea la dacea (vila) pe care o avea la cîțiva kilometri de Moscova. El nu umbla nici prin

țară — știa că tronul se apără cel mai bine stînd mereu pe el (și desființîndu-l pe toți cei ce l-ar fi putut răvni).

Hrușciov a căzut pentru că a plecat în concediu. Lui Nikita Sergheievici îi plăcea să călătorească, se deplasa mult în țară și în străinătate, însă de fiecare dată pe perioade scurte, pentru a nu da răgaz celor de la Kremlin și din preajmă să se organizeze. Cînd, în al zecelea an de șefie a lui, s-a pus la cale puciul antihrușciovist, conspiratorii știau că n-au nici o șansă atîta vreme cît Hrușciov se află la Kremlin. De aceea, șeful puciștilor, Ignatov, întreba exasperat: nu pleacă odată Hrușciov așa (așa-l porecleau, disprețuitor, adversarii lui; în rusește,

hrușci înseamnă *cărăbuș*) în concediu? Și Nikita a plecat, cu toate că fusese avertizat despre complot. S-a întors mazi și și-a trăit restul zilelor avînd domiciliu forțat.

Exact așa a pățit și Gorbaciov. Puciștii l-au lucrat în lipsă — și asta l-a și adus sfîrșitul, fiindcă reșezarea lui de către Elțin în fruntea P.C.U.S. și a U.R.S.S. a fost o falsă salvare, Elțin n-a făcut decît să culeagă el roa-

dele puciului, punîndu-l pe Gorbaciov exact în poziția în care a putut să-l mîninge, cîteva luni mai tîrziu, cu fulgi cu tot. Dacă Gorbaciov rămînea în august 1991 cumințe în Kremlin și declara pe urmă greva concediului, poate altfel se desfășura și se scria istoria.

Și acum, iată, Elțin și-a luat, începînd de pe data de 15 februarie, un concediu de 12 zile. E drept, n-a plecat prea departe, s-a oprit la marginea Moscovei, poate în fosta vilă a lui Stalin. Dar, oricum, absența de aproape două săptămîni din Kremlin, cu Huzbulatov în coastă (ca să nu spun *sulă în coastă*, după inspirata și elevată expresie a unui clasic în viață de pe malurile Dimboviței) și cu puciștii din august 1991 în stare de libertate, poate deveni foarte periculoasă pentru Elțin. Și-o fi luat el, firește, unele măsuri de siguranță, dar mulți așteaptă cu îngrijorare sfîrșitul acestei săptămîni, intrucît, se știe, la slavi tradiția este o forță de temut, iar obișnuința este pretutindeni a doua natură.

ION D. GOIA ■

Se va rescrie un pic din istoria Egiptului?

O nouă ipoteză privind piramida lui Kheops

• Spiritele s-au încins în rîndul egiptologilor

Michel Michel, funcționar la poșta din Rouen (Franța), are un hobby care dă de furcă egiptologilor. Pasiunea sa s-a dezlănțuit în urma unei discuții cu niște prieteni, despre tehnica de construcție la egipteni. Discuția i-a marcat existența, căci Michel hotărăște să-și consacre viața, ziua și noaptea, genialilor minuitori ai blocurilor de piatră. Michel Michel se informează, se documentează ca un profesionist, devorează teancuri de cărți de specialitate și declară cu nonșalanță că va fi primul care va străpunge unul din cele mai mari mistere ale istoriei: ce s-a întîmplat cu mormîntul lui Kheops?

Potrivit teoriei sale, „Kheops a fost un profanator și un impostor. El și-a însușit marea piramidă, care a fost, de fapt, opera faraonului Suphis I. Nicî-

odată nu s-a găsit nimic în această piramidă, dar eu știu unde se ascunde camera mortuară a lui Kheops, la fel și cea a lui Suphis I”.

Revelațiile făcute de Michel Michel stîrnesc rumoare printre egiptologi, divizîndu-i, chiar, în două tabere: Piramida, așa-zisă a lui Kheops, ar fi fost construită, între anii 3075 și 3018 î.Chr., sub domnia lui Suphis I. Kheops, care a fost faraon cam în 2808 î. Chr., a început construirea unei piramide, dar... la Abou Roache, cam la 17 kilometri distanță de platoul de la Gizeh. Constatînd că prețul construcției era foarte ridicat, el a abandonat-o, în favoarea celei înălțate de Suphis I. Contribuția lui Kheops a fost doar aceea de... a-și grava numele pe pereții interiori ai piramidei regelui Suphis I.

Michel Michel a lansat, pînă

acum doar teorii. Dacă ele se vor confirma pe teren, se va putea vorbi despre descoperirea secolului.

ELENA GRECESCU ■

Anglia își distruge două

escadrile de bombardiere

de vînătoare PHANTOM

După S.U.A., Rusia și Germania, care își lichidează stocurile lor enorme de avioane și elicoptere, Anglia, prin politica sa de dezarmare și din rațiuni bugetare, a decis să lase aceleași măsuri, trimițînd la fier vechi două escadrile de bombardiere de vînătoare PHANTOM FGR-2. Din ditamai avionul, care a costat 3,3 milioane de dolari, se va recupera ceea ce mai poate servi altor avioane: anumite instrumente de bord, scaunele ejectabile, piesele reactoarelor. Hotărîrea de-a distruge aceste aparate a fost luată după eșuarea încercării de-a le vinde forțelor aeriene gre-

cești.

Armata aeriană britanică a fost dotată cu avioane PHANTOM, cumpărate din S.U.A., la sfîrșitul anilor '70. De-a lungul anilor, li s-au adus ameliorări importante, fiind socotite, datorită acestor dotări, printre cele mai bune. Iată, însă, că, din motive financiare, viitorul lor a fost scurtat. De acum încolo, misiunile de luptă, care au fost încredințate altădată avioanelor PHANTOM, vor fi executate de TORNADO F3 și GR-1, devenite celebre în timpul războiului din Golf.

ELENA GRECESCU ■

Mistere

Cînd lumea află inexplicabil ce se va întîmpla

În S.U.A. a apărut o carte, scrisă de Charles Neilson Gattery, intitulată **Profeție și preziceri**, de fapt o lucrare de specialitate, în care, printre altele, sînt amintite numeroase situații în care premoniția reușește să salveze oameni de la accidente grave și chiar de la moarte.

Trancey Stapleon, după o zi grea de muncă, s-a culcat. Peste noapte are ~~sa~~ vis. Se făcea că cerul se întunecase, iar un vînt năprasnic lovea casa cu putere. Ceasul, în vis, arăta ora 4.30. Deodată, auzi un zgomot puternic și constată că, în camera alăturată, candelabru, desprins din tavan, căzuse peste copil omorîndu-l.

Trezită din coșmar, plină de sudoare, și-a deșteptat soțul, cerînd să-i aducă copilul la ea în pat. Afară, cerul era senin și mil de stele scilipeau pe el, contrar celor visate, așa că bărbatul încearcă s-o liniștească și să se culce la loc. Dar Trancey nu mai putea dormi. Se sculă și își aduse copilul lîngă ea în pat. Adormi din nou. Dar se trezi într-un zgomot puternic. Se uită pe fereastră: nori negri acopereau cerul, iar vîntul puternic zgîlția casa. Un zgomot puternic, ca de explozie, se auzi în camera copilului. Ajunsă aici, împreună cu soțul, descoperi candelabru făcut tîndări în leagăn. S-a uitat la ceas. Era ora 4.30 dimineața.

Premoniția mamei l-a salvat pe copil de la moarte.

Cel de-al doilea război mondial. Japonezii se îndreptau cu navele pline de trupe spre Singapore. Era anul 1942. Printre locuitorii ce evacuasă orașul se afla și Phyllis Morris, împreună cu fetița ei, Lucinda. Cu greu, după două zile de stat pe aeroport, au obținut două locuri în avionul ce trebuia să le ducă la Brisbane, în Australia, unde aveau rude. Abia s-au așezat în fotolii, așteptînd decolarea, cînd Lucinda a început să plîngă, cerînd mamei să părăsească avionul. „Se va prăbuși și vom muri cu toții”, spunea fetița printre suspine. Deși nu credea nimic, mama, pentru a-și li-

niști copilul, renunță la călătorie, oferînd biletele altora, care așteptau cu nerăbdare să părăsească orașul. După o zi, prin relațiile pe care le avea, doamna Morris a obținut biletele pentru un vapor cu destinația Australia. Dar, abia urcată pe puntea navei, Lucinda începu să plîngă, implorîndu-și mama să coboare pe țarm, deoarece vasul se va scufunda, în timpul călătoriei. Impresionată din nou, mama a cedat insistențelor copilului și a coborît pe țarm, în așteptarea unui alt mijloc, care să-l transporte departe de coșmarul războiului. Peste două zile au reușit să se evacueze la bordul unei nave de război. Prima veste aflată, după ce au ajuns la Brisbane, a fost că avionul în care se urcaseră prima oară a fost distrus de forțele aeriene japoneze, iar vaporul la care, de asemenea, reușiseră, a fost scufundat de cîteva torpile.

Alt caz, menționat în cartea lui Charles Neilson Gattery, este cel al papei Pius al IX-lea. În timpul unei slujbe religioase, oficiată la Vatican,

în fața unei mulțimi de credincioși, papa s-a ridicat deodată de pe tronul pontifical și a cerut să se stingă imediat primele trei făclii, din cele multe ce ardeau în fața sa. După slujbă, organele de pază au găsit la baza celor trei făclii explozibil. Dacă teroriștii ar fi reușit să facă să explodeze încărcăturile ucigătoare, s-ar fi produs multe victime și chiar viața papei Pius al IX-lea ar fi fost în mare pericol. Dar înaltul prelat a mai avut premoniții și în alte ocazii. După numeroase și repetate cereri, a fost primită în audiență, de către papa, o femeie. De cum a văzut-o, i-a spus: „Pleacă de aici. Nu vreau să vorbesc cu morții”. Asistenții papei au condus-o afară din sala de audiență. În pragul ei, femeia a făcut un infarct și s-a prăbușit moartă. Organele de pază ale papei au descoperit ulterior că femeia făcea parte dintr-o bandă de teroriști, care pregăteau un atentat la viața înaltului prelat.

AUREL DIANU ■

Foame, disperare, lipsă de șanse

• 500 de năpăstuiți din lumea a treia regretă că au venit aici

După Revoluție, imaginea României, „liberă și prosperă”, înfrunghiează speranțele multor dezmoșteniți ai soartei. Ei vin din țările „lumii a treia”, alungați de sărăcie, persecuții politice, represiuni religioase, războaie civile. Au auzit — legende se răspindesc rapid — că România este o remarcabilă „trambulină” de lansare pentru Occident, S.U.A., Canada. Astfel, de la sfârșitul anului 1990 și până în prezent, au solicitat azil: somalezii, albanezii, irakienii, iranienii, pakistanezii, afganii, indienii, sri-lankezii, ugandezii, zairezii și alții. Unii au sosit cu acte în regulă, însă alții și-au riscat viața trecând granița în mod fraudulos. Aici, speranțele lor s-au îngropat definitiv. Recesiunea economică, clima diferită, tipul alimentației, condițiile de trai, precum și o incipientă xenofobie românească le-au pavat drumul către ratare.

Am cheltuit 2000 dolari, toate economiile mele după 10 ani de muncă... Acum sint nevoit să mă întorc!

Mahadra Ransing — Sri-Lanka, orașul Colombo, 28 ani, necăsătorit, religie budistă, cunoaște binișor engleza și araba.

„Mi-am părăsit țara pentru că simțeam că pot realiza ceva mai mult în viață. Provin dintr-o familie destul de nume-roasă și m-am obișnuit de mic cu munca grea. După terminarea liceului, am lucrat 10 ani ca modest casier al unui hotel de lux și mi-am rotun-

jit veniturile efectuând și alte „munci”. Puteam supraviețui. M-a atras, însă, iluzia civilizației reprezentate de Germania, unde am rude și prieteni. Nu am reușit să ajung, căci drumul trecea prin... România. Da, am trecut granița fraudulos, m-au prins, am făcut închisoare la Vaslui. Acum sint în atenția Poliției. Am cheltuit 2000 dolari ca să ajung la... București. Nu lucrez, nu mi se poate acorda statut de refugiat, trebuie să mă întorc. Aștept ca familia mea să-mi trimită cei 600 dolari necesari pentru biletul de drum”.

Am vrut să ofer copilului meu ceea ce eu nu am putut avea: un trai decent, într-o țară civilizată.

Lacșman Pereira — Sri-Lanka, orașul Colombo, 31 ani, căsătorit, un copil, religie catolică.

„Am fost om de afaceri, comerciant. E drept, mă descurcam... Nesiguranța zilei

de miine, persecuțiile religioase m-au determinat să-mi părăsesc familia și realmente să-mi risc viața, trecând fraudulos Prutul. Dacă mă prinde Poliția, voi ajunge, cu siguranță, din nou, la închisoare. Mi-am cheltuit toate economiile. Din octombrie de când stau la acest cămin, nu am lucrat nicio dată. Nimeni nu-ți dă nici o șansă. Aici locuim în condiții mai mult decât modeste, dar având în vedere că nu plătim nici cazare, nici masă, mă declar mulțumit. Visul numit Germania s-a năruit. Mi-e dor de ai mei și singura mea speranță este că vor reuși să strângă, cât mai curând, banii necesari pentru biletul meu de întoarcere”.

Toți ne consideră hoți sau bolnavi de SIDA

Agid Geawarda — Sri-Lanka, orașul Colombo, căsătorit, doi copii, religie catolică.

„Ce viață poate să ducă, într-o țară săracă, un muncitor într-o fabrică de tutun? Mizerie, sărăcie, tot felul de lipsuri. Dumnezeu știe cât de mult am muncit și cum am reușit să strâng bani de drum. Dar, așa se întâmplă când te încrezi în prietenii «binevoitori». Am sperat să ajung în Germania. A fost imposibil. Așa că am «aterizat» aici, în mod ilegal. Vreau să rămân, dar legea nu-mi permite, deși motive ar fi destule... Nu găsesc nimic de lucru, patronii ne privesc cu neîncredere: ne cred, pe toți, fie hoți, fie bolnavi de SIDA. Nimic nu este adevărat, sintem doar disperați și sătui de viața asta la... limită. Sint nevoit să mă întorc, dar nu am cum să strâng bani pentru această călătorie”.

un eșec: nu m-a lăsat să lucrez nici măcar o zi — sint creatoare de modă —, mă bătea, mă șantaja. În 1991 am fugit din țară, cu gândul de a ajunge în Olanda. Eu am rămas aici. Soțul meu și-a continuat drumul... De atunci, nu mai am nici o veste de la el. Cum trăiesc aici? Cum vedeți? Copiii nu s-au obișnuit cu mîncarea românească, au slăbit îngrozitor, sint mereu infomețați, dar, în schimb, merg la școală, și învață bine. Crucea Roșie plătește cazarea și masa și ne aprovizionează cu: zahăr, lapte praf, hîrtie igienică, detergenți, iar dl. Socolov (reprezentant al Inaltului Comisariat O.N.U. pentru Refugiați — n.n.) cu... promisiuni. Nu mă pot întoarce. Nu pot pleca nicăieri. Trăiesc de azi pe miine fără nici o speranță”.

Am fost prădați: am pierdut acte, bani, aproape toate bagajele.

Maria Ise — Liban, 50 ani, căsătorită, 10 copii, religie catolică.

„Mi-am părăsit țara din cauza interminabilului război civil, acum patru luni, împreună cu soțul meu, inginer constructor, și cu cel mai mic fiu, Iacob, în vîrstă de nouă ani.

Doream să ajungem în Suedia. Cineva ne-a îndrumat să trecem prin România. Pe aeroport am fost prădați: ne-au dispărut pașapoartele, banii, aproape toate bagajele. Sintem disperați. Soțul nu găsește nimic de lucru. Mai avem încă nouă copii împrăștiați prin Europa și America. Am pierdut orice posibilitate să luăm legătura cu ei. Vrem să rămînem aici, am demarat toate formalitățile necesare și sperăm să reușim”.

M-au alungat războiul și sărăcia, dar cu siguranță mă voi întoarce, căci aici nu am viitor.

Muhamad Abdi Ise — Somalia, orașul Mogadiscio, 28 ani, căsătorit, doi copii.

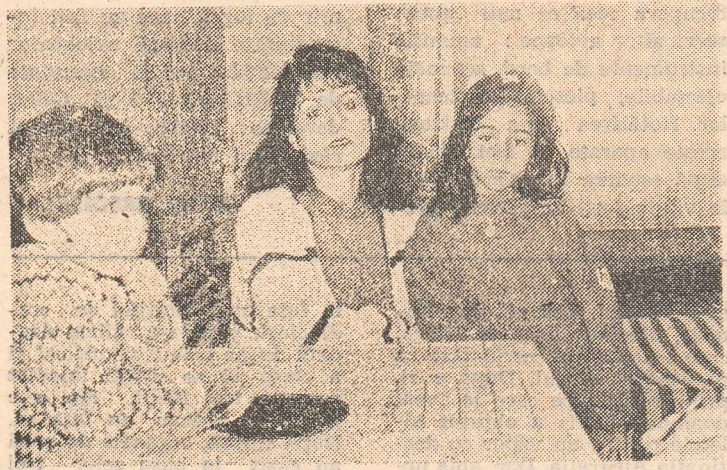
„În țara mea este război și multă sărăcie. Disperarea m-a adus aici, acum doi ani. Sint inginer electronist, specialist în aparatură de navigație aeriană. Amîndoi copiii mi s-au născut în România, dar la cămin nu există condiții pentru a crește sugari. Așa încît am fost nevoit să-mi expediez întreaga familie la Abu-Dhabi. Sint foarte dezamăgit, pentru că nu găsesc nimic de lucru, și, zic eu, mă pricep la cite

ceva... Aici nu am viitor. Cînd se termină războiul mă voi întoarce acasă”.

BRINDUȘA NICOLAE ■

Fotografii de ELENA GHERA ■

Toată viața mea stă sub semnul terorii

„Roua dimineții” Al Jamin — Iran, oraș Teheran, 35 ani, trei copii, religie musulmană.

„Întreaga mea viață stă sub semnul terorii. Familia mea a practicat o susținută dizidență politică. Sora mea cea mai mare a plătit cu viața convingerile sale, iar tatăl meu și cealaltă soră au petrecut ani mulți în temnițele politice. Eu, mezina familiei, am îndurat toate chinurile imaginabile: interogatorii, percheziții, amenințări cu moartea. Nu am rezistat singură și m-am aruncat în brațele unui bărbat ce s-a dovedit a fi aproape nebun. Destinul... Căsătoria mea a fost

SITUAȚIA IMIGRANȚILOR LA 31 DECEMBRIE 1992

Solicitanți de azil cu acte în regulă

Țara de proveniență	Nr. total	Nr. femei	Nr. bărbați	Grupa de vîrstă (ani)		
				sub 4	5-17	peste 17
Somalia	223	41	182	13	29	181
Albania	90	36	54	9	23	58
Irak	113	29	84	13	17	83
Iran	33	10	23	—	—	—
Pakistan	19	—	—	—	—	—
Afganistan	7	—	—	—	—	—
Alte țări	16	—	—	—	—	—
TOTAL	501	120	381	—	—	—

Întrați ilegal (fără viză, trecerea frauduloasă a frontierei)

Țara	Nr. total	Datele ne-au fost furnizate de Secretariatul Tehnic al Comitetului Român pentru Problemele de Migrări.
Sri-Lanka	75	
India	12	

FLACĂRA CONSILIER ECONOMIC

Drumul reformei trece (și) prin buzunarele noastre

Dincolo de aspectele ei comentate politic și de relevanța (totuși) abstractă a datelor statistice pe care le prezentăm în continuare, reforma economică tinde să devină — pentru majoritatea covârșitoare a românilor — sinonimă cu creșterea continuă și explozivă a prețurilor. De altfel, conform unui studiu elaborat de Institutul pentru Cercetarea Calității Vieții — publicat (în extras) și de noi; vedeți „Flacăra” nr. 5/1993 — creșterea prețurilor se situează detașat pe locul întâi într-un clasament sui-generis al fenomenelor care îngrijorează populația.

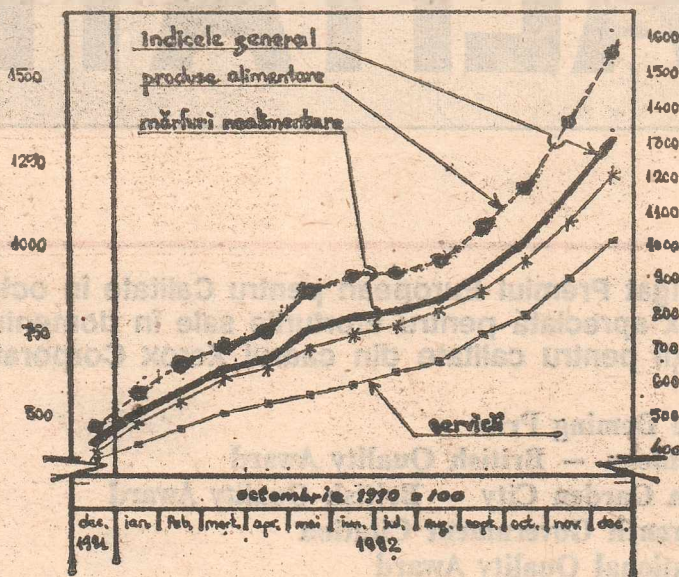
Pentru cei mai mulți dintre noi, tranziția către economia de piață înseamnă, deci, un atac concertat „la adresa... buzunarelor noastre, în care, pe zi ce trece, ne este tot mai greu să găsim banii necesari pentru a suporta decent avarurile reformei.

Fără să insist acum în a evidenția cauzele care au generat starea de criză în care se zbate economia românească și fără să mai

insușii aici greșelile comise de factorii de decizie cocoțați prin voința liber exprimată a națiunii în posturile cheie ale Executivului, îmi rezerv dreptul de a reveni asupra subiectului și de a încerca să demonstrez că și în situația actuală pot fi întreprinse măsuri eficiente de redresare, care să nu mai atenteze violent la buzu-

narul „omului de pe stradă”. Vinovatul principal în cauză este statul și vinovații, în egală măsură, sunt toți aceia care l-au reprezentat și îl reprezintă fără să poată renunța la ideea că Binele public nu înseamnă Bine pentru toți, ci Bine pentru fiecare.

MARCEL APOSTOLESU ■

INDICII PREȚURILOR DE CONSUM

octombrie 1990 = 100

Explicatii	Coef. de pondere	1991	1992											
		DEC.	IAN.	FEB.	MAR.	APR.	MAY	IUN.	JUL.	AUG.	SEP.	OCT.	NOV.	DEC.
TOTAL ind. gen.	10000	444,5	531,2	597,4	657,3	688,0	771,3	804,1	829,6	857,6	944,5	1035	1175	1330
Produse aliment.	4046	490,5	596,7	670,8	723,8	768,6	893,7	933,5	943,4	952,3	1074	1190	1368	1568
Mărfuri nealim.	4377	418,7	500,9	571,3	638,7	661,2	724,8	755,0	789,4	828,0	893,6	971,4	1091	1212
Servicii	1577	398,2	447,2	481,6	538,1	555,9	586,0	608,1	649,3	681,1	753,8	816,6	921,7	1046

SURSA: Buletinul statistic de prețuri, nr. 12 / 1992 — C. N. S.

NOTA: În 1992, rata medie lunară a inflației a fost de 9,6 %, comparativ cu 10,3 %, în 1991.

Privatizarea rapidă — șansa redresării turismului românesc

În concepția actualului ministru al turismului, Matei Agaton Dan, privatizarea rapidă reprezintă unica șansă de salvare pentru turismul românesc. Strategia restructurării și privatizării accelerate cuprinde trei etape importante, și anume: vânzarea de active mobiliare și financiare, atragerea marilor investitori străini și continuarea politicii de închiriere în sistemul locației de gestiune. Intențiile sînt bune, dar aplicarea lor practică se „împiedică” de numeroase obstacole, subiective sau obiective. De exemplu, vânzarea activelor este foarte dificilă de realizat, mai ales datorită acutei lipse de capital privat autohton. Din datele furnizate de Agenția Națională pentru Privatizare, a rezultat că în anul trecut s-au propus spre vânzare 919 active. S-au vîndut numai 180 dintre ele, în valoare de 3,1 miliarde lei. Socotind procentual 20 la sută reprezintă „succesul” acestei politici. Mai mult, structura activelor vîndute este nesemnificativă: 15 hoteluri, 30

vile, trei campinguri și un motel, restul fiind unități de alimentație publică: restaurante, cantine, baruri, cabane. O piedică în calea vânzării de active a constituit-o și vechea politică de concepere a locației de gestiune. Aceasta prevedea acordarea gestiunii pentru o perioadă mult prea scurtă, de numai unu sau maximum doi ani. Deci, investind sume mici, se obțin rapid beneficii importante, căci turismul este o afacere rentabilă. Din păcate, o asemenea strategie de atragere a capitalului autohton a avut consecințe nefaste, constatate, de altfel, de toți cei ce au călătorit prin țară anul trecut. Scăderea continuă a nivelului calitativ al serviciilor și lipsa de interes pentru modernizarea sau măcar întreținerea corespunzătoare a dotărilor existente sînt numai două dintre ele. Că locația de gestiune a fost mai accesibilă decît vânzarea de active, o dovedesc datele statistice. Din cele 3.165 active ale Ministerului Turismului, 42 la sută sînt date în

locație de gestiune. Actuala politică în acest domeniu prevede crearea cadrului legislativ pentru prelungirea duratei de acordare a locației de gestiune la 8—10 ani (termen mediu), crearea de facilități pentru reușita ulterioară a vânzării activului, eventual fostului gestionar. În prezent, există situații de genul următor: barul are un anumit gestionar, restaurantul un altul, iar hotelul pe cel de-al treilea. Amalgamul de interese, concepții și rezolvări pulverizează, practic, unitatea respectivului complex turistic. Noutatea concepției actuale asupra locației rezidă tocmai în încercarea de a soluționa această problemă.

O altă idee ar fi crearea unui sistem de pensiuni, evident particular, și sprijinirea întreprinzătorilor prin acordarea de credite pentru un minim de dotare. Cazarea și masa ar fi mai ieftine și s-ar realiza acel cadru „de familie”, preferat de unii turiști. Atragerea capitalului străin este însă condiția esențială

O nouă etapă a OFENSIVEI EUROPENE

a revistei noastre

„FLACĂRA”

în Marea Britanie

CBI
Initiative
Eastern Europe

În organizarea Camerei de Comerț și Industrie din Londra (London Chamber of Commerce and Industry — LCCI), luni, 22 februarie, a.c., la sediul Confederației Industriale Britanice (Confederation of British Industry — CBI) din capitala Regatului Unit, s-a desfășurat o conferință destinată prezentării oportunităților de afaceri și a climatului economic actual din țara noastră.

În deschiderea lucrărilor întâlnirii, celor prezenți le-au fost aduse la cunoștință rezultatele vizitei întreprinse în România de o delegație comună a celor două organisme menționate, în noiembrie 1992. Referenții au subliniat faptul că, după Revoluție, toate echipele guvernamentale care s-au succedat în funcție la București au susținut promovarea în economia românească a principiilor democratice ale pieței libere, conformându-se exigențelor impuse de derularea reformei în condițiile fixate de cadrul general al acordurilor încheiate cu Fondul Monetar Internațional. A fost relevat, de asemenea, cursul ascendent al relațiilor dintre România și Comunitățile Europene, evidențiindu-se, în context, semnarea Acordului de asociere a țării noastre la C.E.E., precum și recente amendamente adoptate de Parlamentul român în completarea Legii investițiilor străine. Toate acestea — au arătat raportorii — constituie indicii ale îmbunătățirii condițiilor de derulare a afacerilor, creînd un cadru favorabil de acțiune pentru investitorii din străinătate care doresc să vină în România.

La conferința din capitala britanică au fost prezenți,

printre alții, dl. Napoleon Pop, secretar de stat, șeful Departamentului Comerțului Exterior din cadrul Ministerului Comerțului, dl. Emilian Ijdelea, președintele Agenției Române de Dezvoltare, dl. Bogdan Baltazar, consilier din partea României în board-ul Băncii Europene pentru Reconstrucție și Dezvoltare, dl. G. Craig și dl. Paul Beza, reprezentanți ai Camerei de Comerț londoneze și ai Confederației Industriale Britanice, dl. N. Fiser, director în Ministerul britanic al Comerțului Exterior, dl. Richard Thomas, reprezentant al firmei Sinclair Roche & Temperley, și dl. Andrew Easdale, reprezentant al firmei McVities Food. La lucrările conferinței au participat și au prezentat comunicări domnii Arthur Bache — ambasadorul Marii Britanii la București, și Sergiu Celac — ambasadorul României la Londra.

Participînd la această întâlnire, am avut prilejul de a vedea interesul deosebit de care se bucură țara noastră printre oamenii de afaceri din Marea Britanie, și am constatat, cu satisfacție, că sînt înfrunțite toate premisele necesare pentru a transfera relațiile economice bilaterale din planul bunelor intenții în planul acțiunilor concrete de colaborare, la toate nivelurile.

Vom reveni cu amănunte în suplimentul pe care revista „Flacăra” îl va dedica — în curînd — prezentării Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord.

Februarie, 1993 — Londra

GEORGE ARION ■
MIHAI SANDOIU ■

pentru modernizarea și ridicarea standardului calitativ al turismului românesc. În baza actelor normative aprobate de Parlamentul României pentru atragerea investitorilor străini s-au creat, în ultimii trei ani, 18 societăți mixte cu participare străină, cu un capital social de 88,1 milioane dolari S.U.A. Dintre acestea, patru au fost înființate de O.N.T. Carpați cu parteneri din Egipt, Grecia și S.U.A. și își desfășoară activitatea în străinătate. Celelalte societăți mixte aflate în țară cuprind o sferă diversă de activități turistice: hoteliere, de agrement, jocuri de noroc etc.

În prim-planul acțiunilor de cooperare cu participare străină se găsesc unitățile hoteliere de primă mărime din București, stațiunile balneare, de sporturi de iarnă și din principalele zone de importanță turistică. Dintre acestea menționăm: hotelurile București, Ambasador, Dorobanți, Lido, Flora, Nord. Pentru ele au fost inițiate negocieri cu parteneri străini.

Recent, s-au finalizat documentele de înființare a unei societăți mixte româno-fran-

ceze, între societatea comercială „Athénée Palace” S.A., CMC International S.R.L. și firmele Phoenix Feal International Paris, avînd ca obiectiv renovarea, modernizarea și dotarea hotelului „Athénée Palace” la standardul internațional de 5 stele și operarea sa în cadrul lanțului hotelier „HILTON INTERNATIONAL”. După înscrierea în registrul comerțului, societatea mixtă româno-franceză va intra în funcțiune.

În loc de concluzie, atragem atenția că privatizarea este întîrziată enorm de necesitatea reevaluării activelor, conștientizarea ideii că valoarea acestora este dată, de fapt, de capacitatea lor de a aduce profit de nereglementarea juridică a situației terenurilor pe care se găsesc activele, precum și de imposibilitatea momentană de a încuraja investitorii autohtoni, prin acordarea de credite cu dobînzii preferențiale, evident în scopul achiziționării de active turistice.

BRINDUȘA NICOLAE ■

THE
EUROPEAN QUALITY
A·W·A·R·D

1992
RANK XEROX

O singură șansă pentru progres: CALITATEA

Cînd Rank Xerox Limited a cîștigat Premiul European pentru Calitate în octombrie 1992, ea devenea a 12-a organizație Xerox apreciată pentru eforturile sale în domeniul calității de la începutul anilor 80. Iată premianții pentru calitate din cadrul Xerox Corporation:

- 1980 — Fuji Xerox, Japan — The Deming Prize
- 1984 — Rank Xerox U.K., Mitcheldean — British Quality Award
- 1986 — Rank Xerox U.K., Welwyn Garden City — British Quality Award
- 1987 — Rank Xerox France — French Government Citation
- 1989 — Xerox Canada Inc. — National Quality Award
- 1989 — Rank Xerox U.K. — British Standards Institute Mark of Quality
- 1989 — Xerox Corp. (U.S.) — Malcolm Baldrige National Quality Award
- 1990 — Rank Xerox Netherlands — Netherlands Quality Award
- 1990 — Rank Xerox Australia — Australian National Quality Award
- 1990 — Rank Xerox Mexico — Mexican National Quality Award
- 1992 — Rank Xerox Ireland — Irish Quality Association Quality Mark
- 1992 — Rank Xerox Belgium — National Quality Award
- 1992 — Rank Xerox Hong Kong — The Hong Kong Management Association Quality Award
- 1992 — Rank Xerox Limited — The European Quality Award

„Îmbunătățirea calității este un proces continuu. Pentru că pe măsură ce noi devenim mai buni, la fel face și concurența. Iar pe măsură ce rezolvăm cerințele clienților, așteptările lor față de Xerox cresc. Urmărirea calității ne-a învățat că, oricît de buni am fi astăzi, mâine trebuie să fim mai buni decît astăzi.”

Paul A. Allaire

PAUL A. ALLAIRE
CHAIRMAN AND CHIEF EXECUTIVE OFFICER

Rank Xerox Romania

București, Str. G-ral Berthelot nr. 27
Telefon: (401) 312 0053

Xerox
The Document Company

„ARME ABSOLUTE“

• Automobile cu motorul plasat central

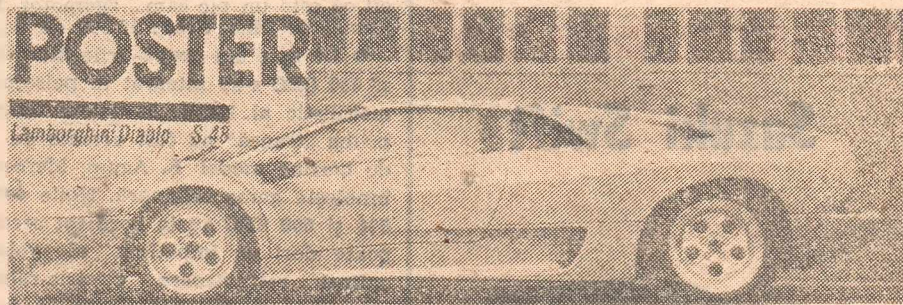
Disponerea centrală a motorului este doar o „modă” sau o necesitate?

Încă de la începutul anilor '60, constructorii au realizat mașini de Formula 1 capabile să dezvolte accelerații foarte mari, apropiate de cea a gravitației. Demarajele în trombă, plecările „ca din pușcă” au devenit accesibile mai ales automobilelor al căror centru de greutate a fost deplasat către puntea din spate; pentru supraîncărcarea inerțial-dinamică a roților posterioare s-a adoptat soluția transferării motorului din partea din față a mașinii către a doua parte a ampatamentului. Această soluție constructivă a câștigat denumirea de „motor central” și a trecut de la mașinile de Formula 1 și la mașinile de raliuri, confirmându-și în grele încercări marea ei eficacitate. Motorul plasat central a dat o mai largă libertate de exprimare stilistilor, permițându-le crearea unor caroserii mult plonjate în față, cu un coeficient de aerodinamicitate mult îmbunătățit.

Primele mașini monoplas cu motor central au apărut în perioada 1934—1939. AUTO UNION-urile proiectate de legendarul Ferdinand PORSCHE s-au impus fără drept de apel în lumea curselor automobilistice de atunci. Marele constructor german a optat pentru această soluție obligat de forța excesivă a motoarelor Auto Union, care dezvoltau puteri cuprinse între 300 și 600 de cai. Soluția s-a generalizat după 1965, în urma apariției mașinilor proiectate de Colin CHAPMAN. Automobilul său LOTUS FORD a fost primul monoplas cu motor central, învingător în cursa de la Indianapolis (S.U.A.).

În Europa, inițiativa lui Porsche a fost preluată imediat de ALFA ROMEO, care a construit, în 1940, modelul 512, realizat doar în două exemplare. Tot în aceeași perioadă, firma italiană a mai proiectat și berlineta sport Tipo 163, rămasă însă numai în stadiul de prototip. În perioada 1945—1965, s-au produs, atât în Europa, cât și peste Ocean, multe alte modele sport, de curse sau de turism. În Statele Unite, s-a evidențiat modelul FORD GT 40, care s-a impus pe pistele de concurs, inclusiv în întrecerea de 24 de ore de la LE MANS. Exploatarea efectului succesului în competiții, FORD a lansat cu succes și o variantă „domestică” a bolidului său, destinată circulației de toate zilele — ROAD VERSION.

FERRARI LE MANS este primul autoturism european cu motor central, derivat direct din modelul de curse construit de italieni, destinat circulației pe sosele. După FERRARI, De TOMASO a lansat un model similar — VALLELUNGA — al cărui motor era încorporat în structura de rezistență a mașinii. În 1965, BERTONE a creat modelul LAMBORGHINI 400 P, care a devenit trei ani mai târziu LAMBORGHINI MIURA. MIURA a rămas

pină azi una dintre cele mai prestigioase mașini sportive, cu o concepție tehnică de avangardă, cu performanțe inegalabile, de care s-au mai apropiat doar urmașele ei, COUNTACH sau DIABLO.

De TOMASO MANGUSTA, FERRARI DINO 206 GT, ALFA 33, MATRA 350 au asigurat continuitatea genului. În 1970, la Salonul de la Torino, a fost prezentat primul autoturism cu motor central cu patru locuri: LAMBOR-

Proiecte noi pentru mașini cu motorul central

● FERRARI F 80 — La începutul acestui an, Ferrari vrea să apară pe piață cu un nou model: F 80. Acesta este un coupé, cu tracțiune integrală, echipat cu un motor „central” de 5 000 cmc, cu 12 cilindri, dezvoltând o putere de 650 de cai. Preț: un milion de mărci germane.

● McLAREN — Firma britanică de mașini de curse vrea să materializeze anul acesta visul fan-ilor săi: versiunea de oraș a McLaren-ului de Formula 1. Modelul, în curs de finalizare, va dispune de un motor de 6 000 cmc, cu 12 cilindri, care îi poate furniza o putere de 450 de cai. Acest automobil de vis va fi capabil să „zboare” cu 350 km/h. Preț: 1,5 milioane DM.

GHINI URRACO. Au urmat, într-o serie italiană de excepție, FERRARI 308 GTS, FERRARI 512 3B, FERRARI DINO 246 GT, FIAT X1/9, FERRARI GTO, FERRARI TESTAROSA și „invincibile” FERRARI F 40 — modele ambițioase, apropiate ca performanțe de mașinile de Formula 1. În 1983, constructorii americani au adus în scenă modelul PONTIAC FIERO, un coupé cu două locuri și caroserie de plastic,

echipat cu un motor central așezat transversal. Pentru acest proiect, concernul GENERAL MOTORS a cheltuit suma de un sfert de miliard de dolari.

După ce mașinile cu motor central s-au impus în cursele de Grand Prix, precum și în cele de duranță, soluția despre care vorbim a început să-i intereseze și pe constructorii mașinilor de raliuri. Prima mașină de succes cu motor central, „arma absolută” trimisă la startul marilor raliuri internaționale, a fost LANCIA STRATOS — un model cu linii agresive, cu o caroserie extrem de elaborată, desenată de BERTONE. Distingându-se printr-o bună motricitate și printr-o manevrabilitate de excepție, LANCIA STRATOS a marcat începutul acțiunii de lansare a unei noi generații de mașini de raliuri. Consecvență ideilor sale, LANCIA a trimis în luptă și modelul RALLY 037, urmat apoi de LANCIA DELTA HF INTEGRALE. În Europa, doar PEUGEOT a încercat să țină pasul cu scuderile italiene, lansând, în 1983, modelul 205 T 16, tot o „integrală” cu motor central, de un mare rafinament tehnic. Un comeback spectaculos în raliurile de anvergură a încercat, în anii din urmă, și FORD, prin modelul RS 200, echipat „la modă”, cu motor central și tracțiune 4x4.

În țara noastră, prima apariție de gen a fost semnalată în 1987, la Raliul Banatului. Acolo a debutat cel dintâi autoturism DACIA SPORT cu motor central — modelul MD 87. În ultimii ani, mai multe modele de ARO 10 și ARO 24 echipate cu motoare amplasate central au evoluat în Campionatul Național de Raliuri.

Nu ne putem încheia călătoria în lumea vedetelor pe patru roți înainte de a spune câteva cuvinte despre confortul mașinilor de... milioane: toate au în dotare instalații de climatizare, calculatoare de bord, scaune anatomic imbrăcate în piele, instalații audio Hi-Fi etc., etc.; în plus, contactul general de pornire este acționat pe bază de cărți magnetice, inscripționate cu „amprentă” personală a proprietarului.

Nu ne rămâne decât să ne înscrim pe listele de... așteptare!

CRISTIAN BUZAȘ

ZILE NEGRE PENTRU DAF

DAF — cel mai mare constructor olandez de autocamioane grele — nu a reușit să ajungă la o înțelegere cu băncile asupra unui împrumut de „salvare” de 975 de milioane de dolari. Firma olandeză caută în continuare protecție împotriva creditorilor săi.

Ca și alți producători de truck-uri, DAF a fost lovită de scăderea vânzărilor de camioane în Europa Occidentală. În afară de Germania, unde s-a înregistrat o oarecare creștere, datorată unificării, vânzările de camioane mari pe piața vest-europeană au scăzut cu o treime (aproape 160 de mii de unități) în perioada cuprinsă între 1989 și sfârșitul anului trecut. Dar, spre deosebire de rivalii ei mai mari — cum sînt Mercedes, Iveco (Fiat), Volvo și Renault — firma olandeză nu are o companie-mamă „cu dare de mână”, care să-i plătească datoriile. În 1991, DAF a pierdut 331 de milioane de guldeni, la o cifră de vânzări de 5,4 miliarde; în prima jumătate a anului trecut, a mai pierdut alte 97 de milioane de guldeni. Împovărată de o datorie consistentă, firma nu a reușit nici măcar să se asocieze cu un alt fabricant din domeniu, pe un proiect oarecare, pentru a-și asigura un respiro.

Pe 28 ianuarie a.c., DAF a anunțat că va pune în operă un plan de supraviețuire. Pentru a-și susține operațiunile pînă cînd o finanțare pe termen lung pentru acest plan va fi aprobată, DAF a spus că are nevoie de un împrumut de urgență în sumă de 150 de milioane de guldeni (cca. 80 de milioane de dolari). Băncile cu care lucrează în mod curent au acceptat să-i acorde numai o treime din această sumă, cu condiția ca autoritățile olandeze și belgiene să asigure restul de bani.

Guvernul olandez a anunțat imediat că va participa cu partea care-i revine, doar dacă băncile vor fi de acord și vor sprijini planul de salvare elaborat de conducerea firmei. Deși băncile olandeze au marșat la idee, mai multe bănci engleze — printre care se numără Barclays și Lloyds — au refuzat să colaboreze, iar discuțiile au sucombat, părțile implicate învinovățindu-se reciproc pentru în-succes.

Koos Andriessen, ministrul olandez al economiei, a declarat că guvernul este dispus să ofere sprijinul statului, pentru că autoritățile de la Haga cred că DAF are încă șanse de supraviețuire. Ca urmare, pe 3 februarie, „îndulcindu-și” poziția inițială, băncile au fost de acord să vireze în contul firmei un împrumut de 60 de milioane de guldeni.

Aparent surprinzător, rivalii europeni ai lui DAF încurajează lobby-ul susținătorilor. De fapt, ei se tem că firma olandeză va încăpea pe minile constructorilor japonezi de la Hino, Nissan sau Mitsubishi. Unii analiști din industrie spun că acest lucru nu este posibil deoarece japonezii au și așa destule probleme pe piața lor națională, iar experiența de care dispun în domeniul construcțiilor de truck-uri este destul de redusă, pentru că, prin specificul geografic, în Japonia comerțul pe distanțe mari se face pe apă. Acești analiști s-ar putea, însă, să-i subestimeze pe fabricanții niponi, iar constructorii europeni de camioane, care în marea lor majoritate sînt și producători de autoturisme, știu cît de dură poate fi concurența cu japonezii.

Firmele nipone amintite vînd deja camioane de mic tonaj în Europa, asigurându-le și un service de calitate prin rețelele de distribuție specializate în vânzarea autoturismelor. E drept că, pentru camioanele de mare tonaj ar avea nevoie de o infrastructură service pe care, deocamdată, nu o au. Tocmai de aceea DAF poate fi o ofertă tentantă pentru ei. Oricum, dacă guvernul olandez își însușește planul de salvare propus de DAF, pericolul japonez este îndepărtat. Deci, este posibil ca DAF să rămînă totuși pe linia de plutire.

ALEXANDRU ARION

(După The Economist / 6—12 februarie 1993)

INFOCLUB

■ Revistă de informatică și calculatoare

■ Membru International Data Group (IDG) SUA
cel mai mare producător de reviste de informatică din lume

PRIN NOI ÎN ÎNTREAGA LUME!

București, Piața Presei Libere nr. 1
Tel. 617 72 44, Fax 617 58 33

REVISTA PROFESIONISTULUI ÎN AFACERI

Editată de ASE World Enterprises din SUA și Societatea Știință & Tehnică S.A.
Piața Presei Libere nr. 1, cod 79781, București. Tel: 617 72 44; Fax: 617 58 33

BUSINESS\$ TECH INTERNATIONAL

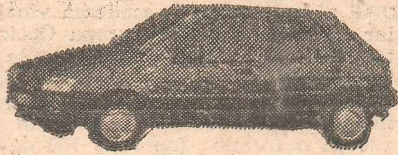
- secretul succesului american în afaceri
- marketing, management, finanțe, juridice
- codul manierei în afaceri
- tehnologie internațională la zi

"INFORMAȚIA ÎNSEAMNĂ PUTERE.
NOI VĂ FURNIZĂM INFORMAȚIA"

Abonamentele la sediul Societății sau RODIPE nr. catalog 349, anual 6 numere - 720 lei

MONDO • AUTO • SHOW

Ford Fiesta SX

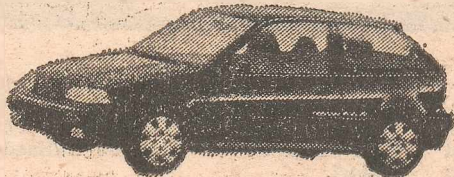
● **Ford Fiesta SX** — Se fabrică în variante cu trei și cinci uși. Geamurile sînt acționate electric și închiderea portierelor se asigură printr-un mecanism unic. Motorul de 1,3 litri dezvoltă o putere de 70 de cai. Cutia de viteze are cinci trepte. Prin performanțele sale mecanice și estetice, **Ford Fiesta SX** poate ferma pe oricine. **Preț**: 12.600 de dolari.

● Modelele din gama „cabriolet” fabricate de **Ford** au prins o piață excepțională în Franța; vânzările au crescut cu 50% între 1990 și 1992. Încurajată de succes, firma producătoare a lansat un nou model: **Malibu**. Această variantă modernă a cabrioletului este echipată cu un motor de 1,4 litri și 71 de cai putere, are un sistem de direcție dublu asistat și frîne ABS și atinge o viteză maximă de 163 km/h. **PREȚ**: 20.000 de dolari.

● Prima limuzină **Chevrolet Corvette** a venit pe lume în iunie 1953. În cei patruzeci de ani care au trecut de la lansare, „corvetta” pe patru roți a devenit un mit al Americii, de pe liniile de montaj ale uzinelor din Michigan ieșind pînă acum un milion de exemplare ale modelului. În varianta de început, mașina era echipată cu un motor de șase cilindri în linie, iar cutia de viteze automată avea două trepte. Motorul de azi este un V8 de 5,7 litri care dezvoltă 300 de cai putere. Frînele corvettei actuale sînt supravegheate de un sistem ABS, iar transmisia cardanică este dotată cu un sistem antipatinaj ASR; cele patru roți sînt, evident, independente. Șoferul se bucură de un regim special de protecție, grație unui sac gonflabil care se „încarcă” instantaneu la cel mai mic șoc frontal. Caroseria este foarte rezistentă și are o linie deosebită. **PREȚUL Chevrolet-ului Corvette**: 35.000 de dolari.

● **Daihatsu** a declarat modelul **Applause** se mașina anului, în ograda proprie, bineînțeles. Echipat cu un motor de 105 cai putere, **Applause** se fabrică în trei variante: **Li**, **Xi** și **Zi**.

Suzuki Swift

● **Suzuki Swift 16 V** („v” de la valve) Intrată de curînd pe piața europeană, **Swift** este un mini-sport, compact și foarte manevrabil, cu o linie modernă, simpatice și lejeră. Are un motor puternic (90 de cai), căruia nu i se poate reproșa decât că este un pic cam... zgomotos. În rest, numai de bine. **Preț**: 15.500 de dolari.

● De zece ani **coupe**-urile **Mercedes 500** și **600 SEC** s-au integrat în peisajul automobilistic al lumii. Modelele **coupe** din prima „tranză” au fost urmate de o serie de berline model **S**. Acum, **Mercedes** reînnoiește gama originală. Noile **coupe**-uri **500** și **600 SEC** au la bord tot ceea ce își poate dori un împătimit al volanului: oglinzi retrovizoare electric-rabatabile, calculator pentru negocierea în forță a virajelor și chiar și un „valet” care îți întinde centura de siguranță. Cele două versiuni ale modelului **coupe** de ultimă oră al firmei **Mercedes** se deosebesc esențial prin motor: un V8 de 4973 de cmc și 319 cai putere sub capota lui „500” și un V12 de 5987 de cmc și 394 de cai pu-

Renault Safrane

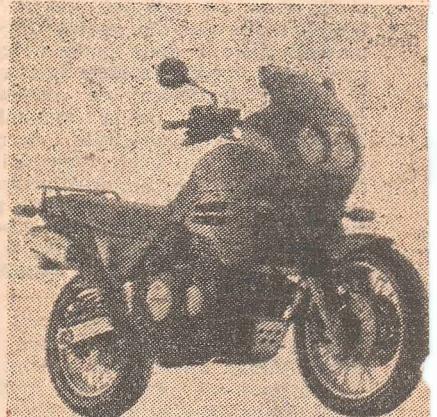

● Un cadou pentru frumoasele noastre — **Renault Clio „Elle”**. „Elle”, toată lumea știe, este numele unei rețele de magazine, care se adresează, știm noi, (bărbații) cui; dar, sub acest nume „glorios”, a fost pusă în vânzare și o serie limitată a modelului **Renault Clio**. În varianta motorizată, „Elle” se fabrică în două versiuni (cu trei sau cinci uși) și într-o pa-

letă cromatică specific feminină: bleu ciif, roșu etrusc și galben citrôn; are motor de 1,4 litri și o cutie de viteze în cinci trepte. În funcție de detaliile constructive și estetice, **prețurile de vânzare** ale modelului oscilează între 73.800 și 82.000 de franci francezi (13.500 și, respectiv, 14.900 de dolari).

Motocicleta

Triumph Tiger

● Motocicleta rămîne pentru amatorii solitari de senzații tari, trăite în mare teză, cel mai potrivit mijloc de a-și satisface capriciile. **Triumph** le propune tuturor modelul **Tiger**, echipat cu un motor de trei cilindri (885 cmc și 52 de putere) foarte „elastic” și rezistent. Cu viteze în șase trepte asigură o expunere rațională a motorului în regim mare turație (8.000 rot/min.). **Viteză maximă**: 190 km/h. **Preț de vânzare**: 12 de dolari.

● **Prețuri mai „omenești” și noi** — **Citroën AX** — 9.300 de dolari; **Daihatsu Cuore** — 7.800 de dolari; **Cinquecento** — 7.850 de dolari; **Fiat Panda** — 9.250 de dolari; **Seat Marbella** — 6.700 de dolari; **Skoda Forman** — 8 de dolari; **Renault Twingo** — 10.000 de dolari. Parcă astea din urmă mai seamănă a prețuri, nu-i așa? Chiar dacă, cînd conversația la cursul zilei, te aruncă amețit gîndindu-te în cîți ani cîștiști tu lei!

● Cîteva amănunte despre ultimul „titlu” înscris pe listă. **Twingo** este un model legitim al modelului **Renault 4**, considerat în patria-mamă drept „mașina studenților”. Are un motor de 1,2 litri și 55 de cai putere și un interior de avangardă.

Nissan Micra

● **Referințe excelente** — **Nissan Micra** a pătruns pe piața europeană cu nouă ani în urmă. Bucurîndu-se de unanimitate de aprecieri, în varianta lui „la zi”, modelul se vinde în două versiuni, diferențiate prin capacitatea cilindrică a motorului: 1,0 și 1,3 litri. Fișa tehnică a turismului **Nissan Micra** arată astfel: motor — pe cilindri și 1275 de cmc, 16 supape; puterea: 75 CP (la 6.000 rot/min.); cutie de viteze în cinci trepte; viteză maximă 170 km/h; greutate — 815 kg. **Prețul magazin**: de la 10.400 pînă la 15.000 de dolari.

MARCEL APOSTOLESCU

Domnul **NICOLAE MELINESCU**, cunoscutul realizator și prezentator al emisiunii TV „Actualități” este proprietarul unui autoturism **BMW 728** de culoare argintie. Este un mare pasionat al curselor de Formula 1 și al raliurilor. A absolvit în anul 1978 cursul oficial de arbitri de curse de automobilism iar în anul 1979 a absolvit singurul curs de antrenori de automo-

bilism organizat în România, curs la care a fost coleg de „bancă” cu nume celebre ale automobilismului românesc din acea vreme (**Petre Vezeanu**, **Cornel Motoc s.a.**). „**BMW-ul**, această mare doamnă — ne spune dl. Melinescu — nu te lasă niciodată; te scoate din situațiile cele mai dificile; trebuie să știi să o exploatezi și să o respecti. Este o mașină foarte bine gândită. Este tipul de mașină pe care mi l-am dorit dintotdeauna”. Dl. Melinescu a obținut permisul de conducere, pe merit, în anul 1974, din a doua încercare, cu toate că avea un braț accidentat. Cu timpul a învățat să se ferească și să-i ferească și pe alții; sînt situații cînd pur și simplu simte pericolul și drept urmare, pînă în prezent, nu a produs nici un accident de circulație. Locul din dreapta șoferului este ocupat de un automobilist mai vechi decît domnia sa și a nume, dna Melinescu, care s-a dovedit a fi un navigator excelent, cu un simț al orientării foarte bun. În anul

1979, aflîndu-se în interes de serviciu, a avut ocazia să conducă un **Ford Laser** cu volanul pe dreapta, pe drumuri din **Zambia** și **Zimbabwe**. „A fost mult mai ușor să mă acomodez pe stilul invers de conducere — precizează dl. Melinescu — decît să mă reacomodez, la întoarcere în țară, pe stilul de conducere de la noi”. Domnia sa, deține foarte multe cunoștințe despre tehnica de pilotaj și despre tehnica mașinii. Este un foarte bun mecanic, autoturismul **Dacia** trecîndu-l practic prin mîini „de la bară la bară”. Apreciază foarte mult „ordinea și respectul care există pe șoselele din Germania față de cel de alături, față de cel din față și din spate”.

„Mașina, această creație minunată, trebuie respectată; sînt situații cînd poate fi deosebit de periculoasă. Mașina este la capătul unor comenzi, ea răspunde așa cum e comandată; și se comandă bine, răspunde bine”.

GHEORGHE BARBU ■
Fotografie de: **FLORIN IONIȚĂ** ■

retul unei mari campioane

LANCIA DELTA INTEGRALE

În dialog cu un rival de marcă — BMW M3

versiunea de serie, Lancia Delta HF 16 V dispune de un motor de 1600 cmc, 160 CP. Cei 70 de cai furnizați de motorul variantei de competiție vin nu dintr-o modificare de structură, ci dintr-o atență „punere la punct”, în conformitate cu regulamentul de concurs. În plină glorie, anul acesta campion mondial en titre (care a dominat, el, și concursurile din anii 1989 — va trebui să cedeze locul unei alte din generația a IV-a, care, în afară de modificări la caroserie, pune „la” și alți 10 cai-putere, „înghesuiți” potă printr-un artificiu tehnic deosebit de secret. Construită special pentru ultima LDI va fi aliniată la startul concursurilor programate în sezonul competițional actual.

mai redevabil rival al Lanciai. În N a campionatului, se anunță a fi M3. Modelul de serie M3, lansat în 1992, este înzestrată din fabrică pentru a fi frapant cu varianta de curse. Este înzestrată din fabrică pentru a fi frapant cu varianta de curse. Este înzestrată din fabrică pentru a fi frapant cu varianta de curse.

ultatele înregistrate de cei doi bolizi într-un test paralel atestă însă că Lancia Delta are de partea ei un motor puternic (50 de cai-putere în precum și tracțiunea pe ambele axe asigură un veritabil acroșaj la viteză foarte bine pe cele patru „la” „gheare” Pirelli, Lancia și-a depășit adversarul atât în probele de repriză, cât și în cele de accelerație și de viteză. În cursul testului desfășurat la circuitul de curse de la Fiorano, Lancia Delta a revenit pu-

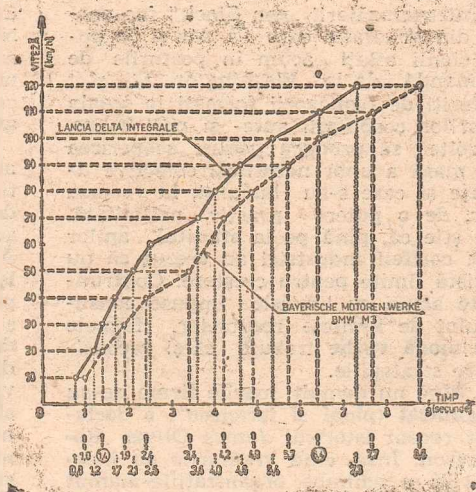
Iată ce au declarat, imediat după terminarea „examenului”, piloții care au testat cele două mașini:

Roberto Russo: — „Tracțiunea integrală a Lanciai facilitează pilotajul precis și sigur, în orice condiții de teren, iar buna repartitie a cuplului pe cele două punți face ca puterea motorului să nu se manifeste brutal, ci progresiv și eficientă”.

Alessandro Bertel: — „BMW M3 are o excelentă ținută de drum, frâne solide și sigure și un motor elastic, care răspunde foarte bine la comenzi. Este o mașină într-adevăr de serie, care poate fi însă și o excepțională mașină de concurs”.

În încheiere, să mai spunem că, în ambele „cazuri”, cheltuielile necesare pentru pregătirea de concurs a mașinilor nu depășesc o sumă reprezentând 8—10% din prețurile de vânzare practicate pentru modelele de serie.

CRISTIAN BUZAȘ ■

Lancia Delta Integrale HF 16V

- motor cu 4 (patru) cilindri în linie (plasat transversal, în față)
- capacitate cilindrică: 1995 cmc
- putere: 270 CP (la 5500 rot/min)
- 4 (patru) supape pe cilindru
- injecție electronică Weber-Marelli
- turbocompresor Garrett T3
- ambreiaj Valeo cu disc sinterizat
- cutie de viteze cu 5 (cinci) trepte
- tracțiune integrală (4x4) permanentă — diferențial intermediar Ferguson; repartitia cuplului: 45% — față, 55% — spate — frâne pe toate roțile (frâne disc autoventilate, pe față), dublu circuit.
- suspensii independente
- greutate: 1200 kg
- viteză (optimă) la care se efectuează trecerea dintr-o treaptă în alta a cutiei: 1—2 — 68 km/h; 2—3 — 104 km/h; 3—4 — 151 km/h; 4—5 — 189 km/h
- timpul și viteză atinsă cu start de pe loc: 0,8 sec. — 10 km/h; 1,2 sec. — 20 km/h; 1,4 sec. — 30 km/h; 1,7 sec. — 40 km/h; 2,1 sec. — 50 km/h; 2,5 sec. — 60 km/h; 3,6 sec. — 70 km/h; 4,0 sec. — 80 km/h; 4,6 sec. — 90 km/h; 5,4 sec. — 100 km/h; 6,4 sec. — 110 km/h; 7,3 sec. — 120 km/h.
- viteză maximă: 223 km/h
- preț de vânzare: 28.965 de dolari

Bayerische Motoren Werke — BMW M 3

- motor cu 4 (patru) cilindri în linie (plasat transversal, în față)
- capacitate cilindrică: 2300 cmc
- putere: 218 CP (la 7000 rot/min)
- injecție electronică Bosch Motronic
- ambreiaj monodisc uscat
- cutie de viteze cu 5 (cinci) trepte
- tracțiune pe spate cu diferențial autoblocant
- frâne pe toate roțile (frâne disc ventilate, pe față), dublu circuit
- suspensii independente
- greutate: 1077 kg
- viteză (optimă) la care se efectuează trecerea dintr-o treaptă în alta a cutiei: 1—2 — 64 km/h; 2—3 — 98 km/h; 3—4 — 132 km/h; 4—5 — 169 km/h.
- timpul și viteză atinsă cu start de pe loc: 1,0 sec. — 10 km/h; 1,4 sec. — 20 km/h; 1,9 sec. — 30 km/h; 2,4 sec. — 40 km/h; 3,4 sec. — 50 km/h; 4,2 sec. — 70 km/h; 4,9 sec. — 80 km/h; 5,7 sec. — 90 km/h; 6,4 sec. — 100 km/h; 7,7 sec. — 110 km/h; 8,8 sec. — 120 km/h.
- viteză maximă: 194 km/h
- preț de vânzare: 43.150 de dolari

Cavalcada din nordul înghețat

o dată tradiția marilor întreceri automobilistice a fost încălcată. Ediția 1992 a inaugurat de raliu Monte Carlo debutat cu o neobișnuită cursă de iarnă, deși „Monty” și-a cucerit te din faima celor 51 de ediții tocmai pentru baletul pe zăpadă al superlor.

oții care au parcurs la sfârșitul lui ier traseul din principalul moneș și-au luat revanșa în etapa a doua a campionatului mondial de raliuri, etajată de Suedia, ornamentată din g cu troiene de zăpadă și ninsori lente.

traseu de 1423 de kilometri și cele probe speciale au oferit un cadru acuos pentru confruntarea dintre cele două echipe de Didier Auriol, pe fața Celica — câștigătorul de la Montarlo — Mats Jonsson pe același tip mașină, învingător în Suedia acum n, și Juha Kankkunen, campionul lial al lui 1992.

ncipalele firme dispuse să înfrunte rsă dură în condiții severe pentru je și asistența tehnică au fost ra, Mazda și Subaru. Surorilor iaze europene le-au dat de această o replică palidă: un Audi Quattro al iacului Sepp Heider și un Opel As-pilotat de suedezul Per Svan. Echipa ia nu a venit cu trupa de uzină, du-l doar pe finlandezul Tommi Ma-să sondeze terenul cu o mașină rale, înscrisă cu participare indivi-ă.

umurile Suediei, acoperite la mijlo-lui februarie de zăpadă bătorită sau ată au fost un adevărat paradis rui maeștrii derapajelor controlate.

Incredibil, mașinile cu motoare de trei sute de cai putere au glisat superb 60 — 100 de metri de-a latul virajelor într-un forță amețitor. Suedezul Bjorn Johansson, care a pilotat o Mazda 323 GT — R, deși a avut avantajul terenului, declara uimit la încheierea cursei: „s-a mers mai tare decât într-un raliu „uscat”. Fiecare specială a fost un iureș de viraje negociate în forță, o cascadă de glisade care nu se termina decât în controlul orar de la ieșire”.

Așa se explică și clasamentele provizorii strinse și ecartul la secundă dintre echipajele cu pretenții îndreptățite la locurile din partea superioară a clasamentului. După 25 de probe, foarte aproape de final, primii trei piloți — Jonsson — Suedia, Kankkunen — Finlanda și Colin McRae — Marea Britanie, fiul lui Jimmy McRae, pilot de mare valoare al echipei Triumph, au fost cronometrați la distanță de numai 9 secunde. Într-un raliu de asemenea valoare, cu un traseu atât de selectiv, o astfel de ierarhizare înseamnă un pilotaj de mare finețe, foarte puține erori sau inexactități în dictarea navigatorilor și o asistență tehnică bine coordonată care știe să lucreze contra cronometru chiar și la o temperatură de minus 21 de grade Celsius.

Aspectul cursei a reflectat această luptă oarbă cu secunde, raliul fiind una din întrecerile automobilistice străni. Piloții nu-și întilnesc direct adversarul, ca la cursele de viteză pe circuit. Fiecare parcurge probele speciale la un minut distanță de cel dinaintea sa. Cât de bine a condus, cât de suplu și ascultătoare i-a fost mașina, află abia la controlul orar în care i se marchează timpul crono-

trat pe probă, după ce șeful echipei îl compară cu cel obținut de alte echipaje. În Suedia, mecanismele cursei au lăsat mult loc spectacolului. Team-ul Toyota cu Jonsson, Kankkunen și Auriol s-a lansat în forță pe drumurile înzăpezite. După fiecare Celica, echilibrată și redimensionată, alerga hulaș norul alb al siailor, un uriaș voal ridicat spre cerul plumburiu de tracțiunea integrală. Anvelope înguste, extrem de elastice, cu profil ventuză, au ținut mașinile în glisade nesfârșite. În lipsa echipei Lancia, replica japonezilor mai mici a fost o ambițioasă dovadă că „și noi putem, dacă vrem”.

Pe mîini bune, Subaru Legacy și Mitsubishi Galant au rămas în plasa liderilor la distanțe rezonabile, după eforturi deranș de toată lauda. Derapajul controlat, folosit neconștient în Suedia, a oferit piloților posibilitatea de a menține permanent motorul la turația optimă, mașina a rămas angajată în tracțiune chiar și în virajul cel mai strins și în clipa în care s-a degajat spre linia dreaptă a fișnit năvalnic.

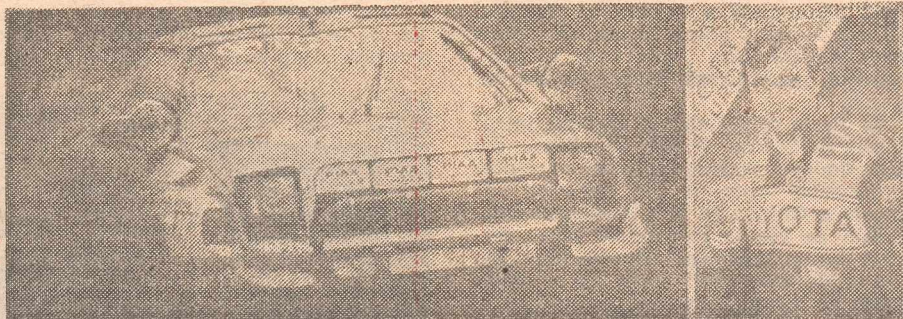
În a treia zi a cursei, Didier Auriol,

transferat anul acesta de la Lancia la Toyota, se afla pe locul al cincilea, cînd a fost descalificat. Organizatorii l-au acuzat că a primit asistență tehnică într-o zonă de parc închis, unde operațiunile de servisie sînt interzise.

În fruntea cursei s-au aflat succesiv Colin McRae, Juha Kankkunen și Mats Jonsson, care a trecut învingător linia de sosire din Karlstad, cartierul general din fiecare an al Raliului Suediei. Locul întâi a revenit, deci, pentru a doua oară succesiv tînărului Jonsson, achiziție de bază a echipei Toyota, care mai dispune de două „piese tari” — Kankkunen și Auriol.

Viitoarea etapă a campionatului mondial, Raliul Portugaliei, va fi mult mai disputată pe traseul ei extrem de greu făcîndu-și reparația rivalii tradiționali ai japonezilor, echipa Lancia cu proaspătul cooptat, spaniolul Carlos Sainz și echipa Ford cu modelul nou Escort Cosworth, o mașină robustă, puternică și compactă, ideală pentru drumurile frămîntate ale colinelor lusitane.

NICOLAE MELINESCU ■

Toyota și Sainz s-au înțeles perfect
În Raliul Portugaliei, Carlos Sainz va alerga, totuși, cu și pentru LANCIA

AMERICA LA EA ACASĂ

MOARTEA DINOZAUROILOR

Mai întâi General Motors, acum IBM, American Express, Westinghouse și Sears: prăbușirea gigantilor devine o regulă în jocul afacerilor de mare anvergură; o regulă care reflectă cu acuitate necesitatea operării unor schimbări profunde în strategia abordării afacerilor.

La începutul acestei luni, IBM și American Express au trăit o adevărată „săptămână a pașimilor”. Șefii lor au fost detronați. „Zavera” transatlantică oglindește mutațiile ireversibile pe care le induce în viața noastră de zi cu zi era informaticii. Necazurile pe care Marele Albastru le are acasă sînt potențate de cele pe care le întâmpină IBM Europe și IBM Japan. Situația critică a „titlului” de peste Ocean demonstrează că o strategie de dezvoltare globală implică rezolvarea unor probleme la scară globală.

Americanii s-au obișnuit deja cu „desacralizarea” unor nume — „tabu” din lumea marelui business. Evenimentele de ultimă oră din „bransă” sînt demne însă de „cartea recordurilor”. Directorii executivi de la IBM și Westinghouse au căzut și nici unul numărul unu de la American Express nu stă chiar pe roze. Concomitent, Delta a anunțat iminența unor reduceri de personal masive, atotputernicul Boeing a făcut publică posibilitatea de a proceda la licențieri de proporții, iar Sears și-a declarat intenția de a concedia 50.000 de angajați.

„Dracul” nu este totuși chiar atât de negru. Produsul intern brut al Statelor Unite a crescut în ultimul trimestru al anului trecut și deficitul cronic al balanței comerciale americane a continuat să se diminueze sub incidența unei creșteri semnificative a exporturilor. AT&T a anunțat un profit anual record, iar Chrysler își continuă comeback-ul triumfal. În pofida acestor semnale tonice, sentimentul de nesiguranță rămîne dominant. Un sondaj Gallup, efectuat la cererea revistei Newsweek la începutul lui februarie, a relevat că 49% dintre americani cred că supremația Statelor Unite în domeniul afacerilor este o chestiune care aparține trecutului și că 58% dintre ei preferă să lucreze ca angajați al unor firme mici, considerînd că locurile de muncă oferite de acestea sînt mai sigure decît cele pe care le propun „giganții”.

În Statele Unite, valorile promovate de instituția familiei, de Biserică și de Administrație și-au pierdut (mai) demult forța de atracție. Se pare că, acum, și gigantul business-ului își vor pierde rolul de simbol al stilului de viață propriu Americii.

„Pică”, rînd pe rînd, toate numele cu tradiție în afaceri, toate numele care, în timp, au devenit repere de necontestat ale vieții cotidiene — numele care apar pe frigiderul de acasă sau pe calculatorul personal de la birou și care sînt înscrise pe „cotoarele” acțiunilor pe care „americanul mediu” le ține în depozitul său de la bancă.

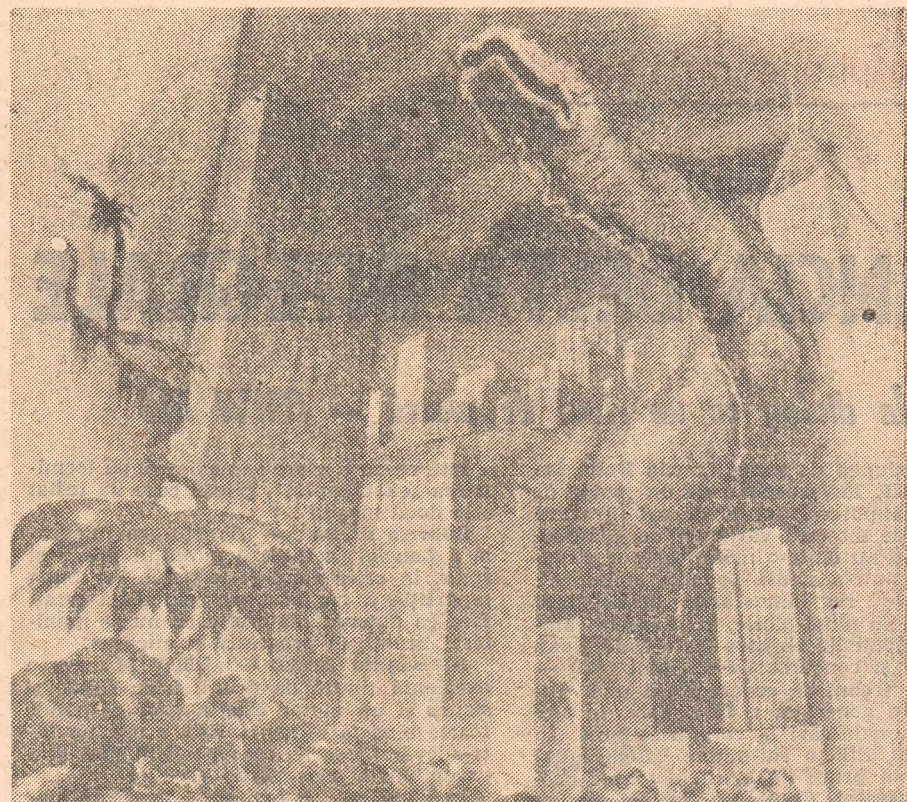
Declinul numelor respective nu în-

seamnă neapărat un dezastru. Dar un lucru e clar: America marilor corporații se confruntă cu multe și grave dificultăți. Fără îndoială, climatul economic general pune probleme și firmelor mai mici, dar acestea se dovedesc a fi mai puțin vulnerabile decît colozii. Referindu-se la toate aceste aspecte, John Sculley — directorul executiv de la Apple Computers — spunea după summit-ul economic de la Little Rock, convocat în capitala Arkansas-ului de președintele nou ales Bill Clinton, că economia mondială a ajuns într-un punct de cotitură, adăugînd că, după părerea sa, lumea se află în pragul unei noi Revoluții Industriale.

Între-adevăr, într-o lume care-și judecă timpul în nanosecunde, în care orice pas greșit te poate înscrie pe o traiectorie în picaj, firmele — mari și mici — sînt „condamnate” să caute, în regim de urgență, cele mai potrivite căi de adaptare la un mediu aflat el însuși într-o continuă schimbare. Acest proces de înnoire este dureros pentru unii și benefic pentru alții.

În avangardă sînt acum firmele care răspund stimulilor din afară cu o viteză de reacție mai mare. Grație acestei calități, ele au posibilitatea de a se adapta mai rapid la mediu, operînd din mers corecțiile impuse de variabilitatea împrejurărilor cu care se confruntă. Viteza de reacție nu este determinată exclusiv de dimensiunile și de vîrsta subiecților. AT&T este un bătrîn uriaș care a dovedit că se poate conforma rigorilor modei la fel de bine ca și mult mai tînărul și mai suplul Microsoft.

Jack Stack, fost director al unei filiale regionale a concernului International Harvester, crede că, azi, succesul în afaceri este direct determinat de implicarea angajaților în destinul firmei pentru care lucrează. Cu un deceniu în urmă, Stack a început o afacere pe cont propriu. În 1993, întreprinderea de reparații mecanice pe care o patronază a înregistrat o cifră de vânzări de 82 de milioane de dolari și un profit de 1,3 milioane, afacerea crescînd de cinci ori în cei zece ani care au trecut de la înfișarea ei (16

mil. dolari cifră de afaceri și „profit negativ”, în 1983). Realizările prezente se datorează, spune el Stack, faptului că fiecare dintre cei 650 de salariați pe care îi are a învățat „să citească” situația financiară a firmei și este interesat să cîștige mai bine pentru a putea investi mai mult într-o afacere care merge și care este și afacerea lui personală.

Întreprinzătorii „gen Stack” fac parte din generația care i-a dat și pe politicienii aflați acum în posturile de comandă de la Washington. Ei sînt diferiți de managerii formați la școala marilor corporații ante- și post-belice, „croite” să producă pentru acoperirea în masă a unor necesități colective uriașe și care s-au bucurat, la vremea lor, de o putere practic nelimitată. Se știe că, pînă pe la sfîrșitul anilor '60, corifeii industriei au crezut că nu există limite pentru creștere. Confruntate acum cu limitele impuse consumului de limitele resurselor, firmele de modă veche trebuie să-și reconsidere strategiile.

„Pînă nu demult, marile firme ne-au organizat (pînă) și fericirea”, a declarat recent istoricul James Oliver Robertson. Însă, cînd vremurile au început să se schimbe, organizațiile-mamut au fost obligate să-și tempereze vanitățile. Pe piața pe care au dominat-o autoritar, ani de-a rîndul, concurența s-a ascuțit și a devenit globală. Schimbările tehnologice au început să se deruleze tot mai rapid, odată cu debutul erei PC-urilor. Concomitent, consumatorii — altă dată o „pradă ușoară” pentru talentul persuasiv al funcționarilor din compartimentele de marketing — au devenit mai pretențioși, orientîndu-și preferințele către producătorii care răspundeau mai prompt gusturilor lor schimbătoare. În acest deceniu, firmele cu succes la public vor fi acelea care vor putea să renunțe la

un sistem învechit de comandă, orientat de sus în jos, adaptîndu-și producția la exigențele unui sistem de comandă orientat de jos în sus, în funcție de pretențiile clienților.

În anii '20, Tom Watson — șeful de atunci al IBM — pusese în fiecare birou al firmei un afiș pe care era înscris un singur cuvînt: GÎNDIȚI; era tot ce pretindea IBM salariaților săi. Cuvîntul potrivit astăzi ar fi: COMUNICĂȚI. Noua filozofie de dezvoltare astfel exprimată poate fi servită numai de către acei angajați care sînt, în cel mai deplin înțeles al cuvîntului, angajați.

Motorola constituie un exemplu de adaptare și ilustrează faptul că orice firmă se poate schimba. Cînd, cu 25 de ani în urmă, Ann Frank a fost angajată la filiala Motorola din Phoenix, Arizona, ea și-a ocupat cu modestie locul pe linia de producție. Nu știa, pe atunci, ce produs îi trece prin mină și nici cui va servi acel produs. Acum, Ann Frank conduce un colectiv în cadrul căruia fiecare salariat are un cuvînt de spus. Rezultatul acestui stil de abordare a activității îl constituie formarea unei echipe strîns legate și omogene, fiecare angajat de la Motorola știind că este invidiat pentru locul său de muncă.

Azi, Motorola este un loc de pelerinaj atît pentru managerii, cit și pentru executanții care vor să-și perfecționeze stilul de muncă. Tinerii muncitori, dar și cadrele de conducere cu vechi state de serviciu de la alte companii vin în uzinele Motorola ca să învețe. Pentru firmele ca IBM nu este suficientă, însă, doar o vizită la Motorola. Pentru a supraviețui, ele trebuie să facă mai mult: trebuie să ducă „revoluția” acasă.

MARCEL APOSTOLESCU ■

(după Newsweek — February, 8, 1993)

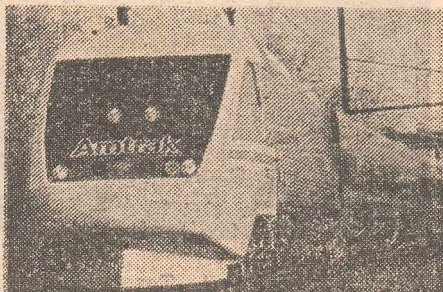
Mondo • Business • Cocktail

● Pe 30 ianuarie, a murit, la Tokio, Taikichi Mori. În vîrstă de 88 de ani, Mori era considerat cel mai bogat om din lume. Avera lui personală este estimată, în prezent, la peste 13 miliarde de dolari. Magnatul nipon era proprietarul a 80 de „zgîrie-nori” din capitala Japoniei. Proprietățile imobiliare ale defunctului arhimiliardar — situate în majoritate în Ginza, „inima” comercială a Imperiului Soarelui Răsare — sînt administrate de Mori Building Co. Ltd. care este, evident, cea mai mare firmă imobiliară din Japonia.

● Peste 50.000 de chinezi au intrat ilegal în Statele Unite, în ultimii doi ani. Emigranții sînt recrutați în zonele economice speciale din regiunea de coastă a Chinei. Ei sînt imbarcați clandestin pe vasele comerciale care servesc liniile maritime transpacifiche. Un „bilet de călătorie” costă aproximativ 2.000 de dolari, suma — achitată în avans — fiind echivalentă cu salariul mediu pe cinci ani al unui muncitor chinez. În plus, emigrantul se anga-

jează să vireze ulterior în contul „agenției de voiaj” care-i facilitează imbarcarea o cotă parte din chisturile realizate în Țara Făgăduinței. Cota respectivă oscilează între un nivel minim de 20.000 și un nivel maxim de 30.000 de dolari.

● Din 1987 încoace, colecționarii — cunoscuți sau necunoscuți — din Japonia au cumpărat jumătate din tot ce s-a pus în vânzare pe piața operelor de artă, în special tablouri, dar și sculpturi, tapițerii, porțelanuri și biju-

terii. În 1990, omul de afaceri nipon Ryoei Saito a plătit 160 de milioane de dolari pentru a achiziționa un Van Gogh și un Renoir de la binecunoscuta galerie londoneză Sotheby's. Vincent Van Gogh și Pablo Picasso se află pe primele locuri în clasamentul achizițiilor de artă nipone. Cota celor doi celebri pictori pe piața japoneză a atins apogeul în 1989, cînd Irișii marelui artist flamand s-au vîndut cu 53,9 milioane de dolari, iar Noptile lui Pierrette „văzute” de Picasso au fost cumpărate cu 51,6 milioane. În 1992, tot în Japonia, Floarea Soarelui transpusă pe pînză de Van Gogh s-a vîndut cu 39,9 milioane de dolari, iar autoturismul intitulat Yo Picasso a fost achiziționat cu suma de 47,9 milioane de dolari.

● Pînă în 1997, Amtrack Co. Ltd., cea mai mare companie de transporturi feroviare de pe Coasta de Est a Statelor Unite, va investi 1,3 miliarde de dolari în finanțarea unui program de „implantare” în trafic a unor trenuri ultra-rapide. Numite X-2000 și fabricate de cunoscutul concern elvetosuedez Asea Brown Boveri, trenurile respective vor rula cu 250 km/h, acoperind distanța dintre New York și

Boston în trei ore. În prezent, cele mai performante trenuri americane aflate în serviciu străbat aceeași distanță în patru sau chiar cinci ore. În 1997, Amtrack va dispune de 26 de garnituri feroviare de tipul X-2000, intenționînd să-și extindă progresiv rețeaua de transporturi pe care vor circula noile trenuri.

MARCEL APOSTOLESCU ■

Nu ne vindem țara, ne vindem cîinii

Una dintre afacerile rentabile care se practică în prezent în România o constituie vânzarea cîinilor de rasă. De o persoană de încredere, care dorește să-și păstreze onimatul, am aflat că aceste afaceri se derulează cu concursul Uniunii Asociațiilor Chinologice Independente din România, cu sediul în strada Popa Tatu nr. 61, asociație ce este agreată de Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare. Actele eliberate de U.A.Ch. Independente nu sînt recunoscute pe plan internațional și național. Capul răutăților îl constituie o persoană ce desfășoară muncă de secretariat în cadrul Uniunii Asociațiilor Chinologice Independente. Doamna secretară s-a dovedit,

în decursul timpului, a fi un intermediar de nădejde între persoanele care vind și cumpără cîini de rasă și care folosesc metode de lucru ilegale. De exemplu, dacă cineva dorește să cumpere un cîine dintr-o anumită rasă, acesta este pus, de către „doamna intermediar”, în legătură cu președintele clubului rasei respective, președintele clubului oferă persoanei care a lansat cererea numărul de telefon și adresa proprietarului cîinului, urmînd ca după aceea să se facă negocierea. Cîinii folosiți în aceste tranzacții provin fie de peste graniță (Chinșinău și Moscova), fie de la noi din țară.

Cîinii aduși de la ruși nu au acte recunoscute de Federația Chinologică Internațională (F.C.I.), deoarece sînt în-

toamne de asociatii chinologice rusești — pirat. Cîinii proveniți din țară sînt obținuți prin următorul procedeu: femela este forțată (prin montă) să nască pui o dată la șase luni, ceea ce nu este indicat deoarece aceasta înseamnă o forțare fiziologică nepermisă, ilegală; în acest fel apar cîinii fără acte. Toți

acești cîini care nu au acte sau au acte nerecunoscute de F.C.I. vor deveni, peste noapte, cu ajutorul doamnei secretare cîini cu acte recunoscute de F.C.I. Actul este „fabricat” în modul următor: „doamna intermediar” cumpără cîini cu acte valabile, vinde cîinele fără acte unui „binevoitor”, iar actul este vîndut unei persoane care posedă cîine prin procedeele menționate mai înainte.

Aceste acte fabricate se vînd la prețuri care se învîrt în jurul sumei de 60 000 lei. Rasele de cîini cele mai căutate sînt: pechinez, caniche, ogari afgani, chaw-chaw, rot-wiler.

„Doamna intermediar” cîștigă de fapt de două ori, o dată din fabricarea actului și o dată din activitatea de intermediere. Dînsa colaborează fructuos și cu studenții străini aflați la studii în România, procurîndu-le cîini ce urmează a fi vînduți în Turcia. Cîștigul obținut de ambele părți este demn de luat în seamă. Un cîine din rasele de talie mică, achiziționat în România la prețuri de aproximativ 20 000—30 000 lei este vîndut în Turcia cu aproximativ 200—300 dolari. Deci, să tot faci afaceri cu cîini.

GHEORGHE BARBU ■

Din nou despre jocurile de intrajutorare

— Cine e la ușa? — Poliția! În numele legii, sînteți arestat!

● S-au adunat de la cetățeni aproximativ 4 miliarde de lei ● Din cele 400.000 de variante sînt achitate doar 50.000 (12,5%) ● Ar fi necesare alte 4 miliarde pentru restituirea sumelor datorate depunătorilor ●

Iată cîțiva dintre cei arestați în cadrul acestei anchete:

RUSCU MARIAN, director al Hotelului Prahova, a fost arestat luna trecută. El s-a afiliat firmei Sonia Ceașu-Mițan, unde a inițiat varianta cîștigurilor în obiecte (autoturisme). În mod ilegal, a

29 de ani, fost director al S.C. Practic Sonia Mițan, fratele patroanei Sonia Ceașu. Împreună cu aceasta, a falsificat evidențele societății, asigurîndu-și un cîștig de peste 2,5 milioane de lei.

CECILIA CLAUDIA IONITA, de 24 de ani, fost director pentru relații cu publi-

culpată a devenit peste noapte... multimilionară. Și iată cum: cu sprijinul Georgetei Mițan, administratorul firmei, a făcut rost de adresele a 17 colegi de serviciu și s-a înscris pe liste în numele lor. A cîștigat, astfel, 8,4 milioane de lei!

Cazul CARUSEL-IORGULESCU la amplasare! Gravitatea prejudiciilor aduse buzunarelor populației îl inscrie imediat după firma Sonia Ceașu-Mițan.

Pînă în septembrie 1992 a încasat pe 1 100 000 de variante suma de 814 milioane lei. Pentru restituirea tuturor sumelor depuse i-ar fi necesare peste 295 milioane de lei.

În cursul acestei luni a fost arestat unul dintre patronii acestei societăți, **Gh. Maroniak**. El a dispus ca 320 de persoane dintre primele 500 înscrise inițial să mai beneficieze de o premiere de 5 000 de lei. Așadar, el a întocmit personal borderoul de premiere, fără depunerea sumelor aferente înscrierilor (persoanele nici nu știau). Din totalul premierilor ridicate, Gh. Maroniak a plătit doar 950 000 de lei, restul de 650 000 de lei neputîndu-i justifica în fața legii.

Bomba acestor arestări ulmește sutele de mii de ploieșteni păgubiți, sporind într-o oarecare măsură încrederea opiniei publice în competența poliției. Sperăm ca, în acest context, după această „bombă a arestărilor” să urmeze o altă care ar face fericiți pe mulți „jucători” ai sistemelor de intrajutorare, și anume, restituirea sumelor depuse!

RALUCA VRABIE ■

Despre una, despre alta, din Craiova

Răposatul se întorcea din mormînt și aprindea lumina

De multă vreme, Ruxandra Oprea viețuia singură în Cîmpia Dunării, uitată parcă și de Dumnezeu. Au fost ani de zile în care timpul s-a scurs numai între mîncile cîmpului și preocupările din familie.

În rest, nimic. Viață dominată de monotonie. Toate aceste indelețniciri au fost curmate odată cu moartea soțului ei. Într-o dimineață de iarnă, Ruxandra Oprea și-a găsit în așternutul patului „soțul rece”. A trecut în lumea celor drepți fără luminare la cap.

După înmormîntare, femeia și-a reluat rosturile și munca în gospodărie mai virtuos ca înainte. Însă, noapte de noapte, își visa soțul și se desțepa în miezul nopții cutremurată de fiori. Becurile din casă erau aprinse toate, deși cînd se culca stîngea toate luminile.

Încet-încet, frica și panica au copleșit-o. A povestit în timpurile ciudate de la miezul nopții, mai întîi preotului, dar acesta a persiflat-o, spunîndu-i că a dat în mintea copiilor.

Cineva a îndemnat-o să aprindă luminări în biserică mai multe zile în șir și să se roage pentru odihna și prihana soțului decedat. După mai bine de o jumătate de an de rugăciuni și ofrande aduse ce-

lui dispărut, becurile din casă nu s-au mai aprins singure la miezul nopții. Totul a reîntreat pe făgașul normalității.

Sătenii cred despre toate acestea că sînt simple fantasmagorii, iar despre femeie că și-a sărit din minți de-a binelea.

Detectivul era un borlaș sadea

Doamne, mare bucurie a fost pe capul lui Constantin Firu din Craiova, cînd s-a văzut posesorul legitimației de detectiv cu numărul 49, eliberată cu brio de Filiala din Craiova, a Societății detectivilor particulari.

Nu-și mai încăpea în piele. Devenise cineva. Se pare că aripa infatuării îi dăduse nas și mai mult lui Constantin Firu. Într-una din zile, avînd la dispoziție timp liber berechet, a intrat în restaurantul Jiul și a consumat cantități exagerate de băuturi alcoolice.

Odată ieșit afară din local și sub influența nefastă a alcoolului, detectivul și-a luat în serios meseria, dar în sensul negativ al faptelor. A tăbărit pur și simplu pe mașina unui străin, dorind cu tot dinadinsul să o deschidă prin forță. Evident, datorită beției, n-a reușit mare lucru. Atunci, i-a smuls oglinda, urmînd să comită și alte fapte reprobabile. În același timp, un grup de cetățeni indignați peste măsură l-au imobilizat pe năstrușnicul detectiv și l-au predat cui trebuia.

ION CEACIRU ■

intervenit pentru a nu se respecta ordinea de înscriere și achitare a cîștigurilor. În acest fel, a „cîștigat” două autoturisme.

BELIU CORNEL, director în relații cu publicul al firmei. A „cîștigat” și el două autoturisme.

În cursul acestei luni au fost arestați:

VIOREL ILIE MIȚAN, de

cul. În mod ilegal, și-a însușit suma de 2,5 milioane de lei.

MIHAI BACULEI, de 26 de ani, fost șef al serviciului de aprovizionare. Și-a vîrît în propriile buzunare, în mod ilicit, suma de 2,7 milioane de lei.

IRINA CORNEI, de 32 de ani, a fost operator la filiala Electroc centrale Ploiești. În-

Am primit:

Domnule redactor-șef,

În legătură cu aspectele publicate în nr. 3/1993 al revistei dv., în cuprinsul articolului „Poliția din Șimleul Silvaniei confiscă medicamentele așteptate de sute de bolnavi”, facem următoarele precizări:

La data de 12.01.1993, ora 16,00, o patrulă de poliție a controlat autoturismul nr. 2-SJ-7776, condus de IOZSA ANDRA pe raza orașului Șimleul Silvaniei, constatându-se cu acest prilej că transporta patru cutii conținând diferite sortimente de medicamente, pentru care nu avea acte de proveniență.

MARTUS ANDRAS, însoțitorul șoferului, a declarat polițiștilor că medicamentele au fost ridicate de la Farmacia „Caritas” din Oradea, pe baza unor rețete întocmite de medicul de circumscripție ORBAN ION, din comuna Pericei, unde urmează a fi predate. În această situație, medicamentele au fost ridicate și predate în custodie, spre păstrare în condiții corespunzătoare, farmaciei din Șimleul Silvaniei, până la finalizarea verificărilor ce se impuneau a fi efectuate. În urma cercetărilor întreprinse la Farmacia „Caritas” din Oradea, s-a stabilit că medicamentele găsite în autoturism au fost eliberate pe baza rețetelor întocmite de medicul ORBAN ION, iar farmacistul de serviciu, MARJALAKY KATALIN, a livrat pentru circumscripția medicală Pericei o cantitate mai mare de medicamente decât era specificat în rețete, omițând să înmâneze primitivului inventarul cu medicamentele livrate.

Ca urmare, la data de 01.02.1993, s-a predat medicului ORBAN ION cantitatea de medicamente ridicată în baza rețetelor întocmite.

Apreciem că măsurile întreprinse de poliție au fost în limitele legale, urmărindu-se de fapt tocmai asigurarea respectării legii și în acest domeniu.

Biroul de presă
al Inspectoratului General al Poliției
nr. 83912/12.02.1993

Atenție, cetățeni

Nu consumați aceste produse:

Inspekțiile efectuate de Oficiile Județene pentru Protecția Consumatorilor s-au soldat și în această săptămână cu semnale de alarmă. Astfel, negustorii aveau cu nonșalanță, în galantare, mărfuri cu termen de valabilitate expirat, cu caracteristici tehnice și calitative neconforme cu standardele în vigoare, strict interzise comercializării, cum ar fi:

● salam, cremăvurști, costită — la SC MUNTENIA COMAL S.A. Ploiești și SC BOCHI S.R.L. Pitești.

● salam — SC CARVIL S.A. Rimnicu-Vilcea.

● pateu de carne import Cehoslovacia — la SC LIBER S.R.L. Reșița.

● margarină import Turcia — la Cafe Bar Olga Tirgu-Mureș.

● unt cu încălțătură microbiană peste limita admisă — la SC UNIVERSAL SERVICE S.N.C. Suceava.

● pine mușcăță — la

MIRTUS AGRO PROD S.R.L. Tirgu-Mureș

● cafea boabe mușcăță — la ASCO SRL Bistrița, SC KR IMPEX S.R.L. Cluj, SC ANGELOTTI Cluj, ROYAL SNC Giurgiu, SC VITOCOOM SRL Tirgu-Mureș.

● cacao mușcăță — la CONSUM COOP, comuna Daia, județul Giurgiu.

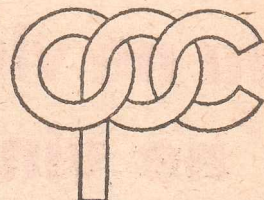
● orez import Cehoslovacia — la SC VITOCOOM S.R.L. Tirgu-Mureș.

● conserve de legume (zavazav ciorbe, roșii în bulion, ghiveci în bulion) cu mușcăță la suprafață — la UNIVERS S.A. Rimnicu-Vilcea.

● cartofi stricați, înghețați — la SC LEMON S.A. Craiova, SC LEGUME-FRUCTE Ludaș.

● usturoi import Iran, încolțit, sec — la SC AZERIM-PORT-EXPORT S.R.L. Pitești, SC COMAT-INAL S.R.L. Sibiu.

● lămii și portocale înghețate — la SC AGRICOLA S.A.

OFICIUL PENTRU
PROTECȚIA
CONSUMATORULUI

B-dul Nicolae Bălcescu 21
Tel.: 615 66 92 • Fax: 312 25 95

Gherla, județul Cluj.

● biscuiți import Turcia alterați — la SC RODEXI S.R.L. Reșița.

● ciocolată rincea — SC AGRICOLA S.A. Gherla

● băuturi răcoritoare ti- cola — la SC MARGAVI S.R.L. Rimnicu-Vilcea.

● băuturi alcoolice: bitte coniac, vermut în sticle mui- dare, cu impurități — la S EXTRA S.R.L. București.

Controalele repetate și menziile usturătoare aplicat- nu reușesc să stăpânească ace- te infracțiuni, dar fie și nu- mai confiscarea mărfurilor al- terate poate fi considerată victorie, o șansă acordată să- nătății consumatorilor.

BRINDUȘA NICOLAE

Ce faceți cu banii dumneavoastră?

Vremea ceasurilor

Ideea de a scrie acest arti- col mi-a dat-o un scriitor ce- lebru: Ari Buchwald. I-am citit un articol apărut în In- ternational Herald Tribune, pe- la începutul lui ianuarie. Buchwald îi făcea praf acolo pe snobii transilvăneni care una-două își cumpără un ceas nou; unul cu cronometru, al- tul cu tahometru, un altul care să reziste la presiuni de ordi- nul sutelor de atmosfere, un altul care să meargă și într-un cupor de oțelărie și tot așa.

Într-o discuție amicală, o distinsă colegă, însoțită de curind dintr-o călătorie în Oc- cident, ne spunea că, în tot Vestul, o femeie elegantă și bogată se cunoaște după ceas; după ceasul pe care-l poartă, bineînțeles. Pentru că, nu-i așa?, sunt ceasuri și ceasuri pe lumea asta.

Ei bine, m-am gândit că, dacă aș avea bani, bani mulți, mi-aș cumpăra și eu un ceas din ala de-adevăratelea. Nu strică. E frumos, elegant și parcă „innobilează” mîna ca- re-l poartă. Cel puțin impresia asta mi-o lasă mie recla- mele Constantin Vacheron, Patek Philippe, Longines și altele asemenea, pe care le-am văzut prin revistele bune de pe la „ei”.

Deci, dacă aș avea banii dumneavoastră, eu mi-aș lua un ceas; unul sau mai multe. Cum ziceam, „dă bine”. Mai mult, nici nu cere „de mîn- care”, ca o mașină, de pildă. În plus, are și calitatea de a fi în permanență un însoțitor de bon ton. Cite idile nu s-au înfiripat, pornind de la între- barea: „n-aveți un ceas?”

MARCEL APOSTOLESCU

Mici secrete utile

● Mobila din lemn natur, după ce este șlăcită cu apă caldă și săpun, dobîndește lu- ciu dacă trecem peste ea un tampon înmuiat în untde- lemn amestecat cu oțet sau zeamă de lămie.

● Pentru a îndepărta pe- tele de apă de pe un lemn lustruit, se freacă locul cu petrol, în care s-a dizolvat puțină sare fină. După ce zona s-a uscat bine, se înde- părtează urmele de sare cu o flanelă moale.

● Obiectele de argint oxida- te se curăță frecîndu-le cu un tampon imbibat cu funin- gine sau cu scrum de țigară.

● Becurile devin mai stră- lucitoare dacă au fost șterse cu o cârpă imbibată în al- cool.

● Sticlele murdare se spa- lă foarte bine cu sare grun-

joasă; se agită bine și se limpezesc cu apă caldă.

● „Florile de gheață” se îndepărtează rapid de pe gea- muri dacă sînt șterse cu o cârpă înmuiată în apă caldu-

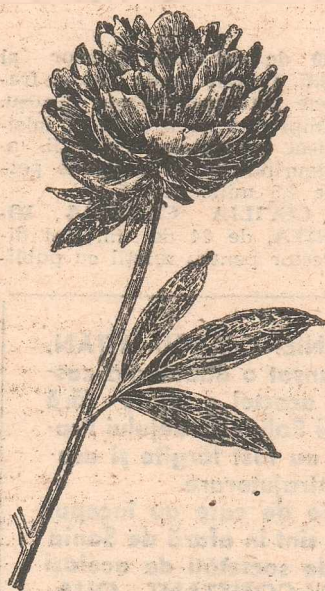
tă, sărată.

● Blana albă, dacă nu este foarte murdară, se poate cu- răta frecînd-o cu țărițe usca- te de grîu sau de porumb. Pe măsură ce țărițele se în- negresc, se folosesc altele cu- rate. La sfîrșit se scutură bi- ne.

ELENA GRECESCU

Farmacia din grădină

BUJORUL

Eleganța deosebită a plan- telor de bujor (Paeonia offi- cinalis L.), frumusețea neîn- trecută a florilor, ca și inflo- rirea lor timpurie, sînt ele- mente care înscriu bujorii printre cele mai valoroase plante floricole perene, folo- site în decorul parcurilor și grădinilor.

Bujorii pot fi folosiți cu maximum de efect în crea- rea unor incintătoare com- poziții peisagistice, alături de alte plante medicinale-ornă- mentale sau arbuști decora- tivi.

În vecinătatea trandafirilor pitici cu florile de culoa-

re albă, soiurile de bujor cu florile colorate în roșu-a- prins creează minunate con- traste și concure la obține- rea unor efecte decorative deosebit de frumoase.

Bujorii pot realiza efecte decorative inegalabile și în cazul în care se plantează singuri pe marginea aleilor din parcurile mari, pe terase, în fața boschetelor de arbuști sau în vecinătatea unor pîlcuri de arbori medicinal-ornamentali. În sfîrșit, bujorii furnizează admirabile flori- tăi, deosebit de elegante, care realizează splendide efecte în decorarea interioare- lor.

De la Paeonia officinalis și soiurile sale se folosesc în scop medicinal rădăcinile. Acestea conțin pînă la 1,5% ulei volatil, în compoziția cărui- intră paeonolul (de natură a- cetofenonică) și glicozida sa- licina. A fost pus în evidență un efect sedativ al extractelor apoase sau alcoolice din rădă- cini, precum și un efect to- nic-aperitiv.

În medicina populară ti- betană, rădăcinile se utili- zează sub formă de decoct, antiseptic, galactagog și diu- retic.

Diferitele specii ale genului Paeonia și mai ales Paeonia officinalis sînt apreciate în medicina tradițională din Orientul îndepărtat. În con- diții experimentale s-a stabi- lit un efect de inhibare asu- pra multiplicării unor viru- suri.

ION I. ROVENTA

GHID DE MEDICINĂ NATURISTĂ

Anghina pectorală

Dimineața, suferindul își va face un masaj foarte ușor, sub formă circulară, în drep- tul inimii și după aceea o baie ascendentă a brațelor, care va începe cu apă la o temperatură de 35 grade, care va urca în 10 minute, adău- gîndu-se apă fierbinte, la 40 de grade. De cîteva ori pe zi, va efectua, timp de 1 minut, următorul exercițiu de res- piratie: va inspira lent pe nas, îndepărtînd la maximum coastele, abdomenul și ume- rii imobili, va expira lent pe nas, contractîndu-și cavitatea toracică. Exercițiul va fi efec- tuat fără efort sau obosea- lă. Spre seară, își va face un masaj reflexogen la am- bele tălpi, în zonele: supra- renale, rinichi vezică, plex solar, stomac, plămîni, inimă și hipofiză cîte 2 minute, cu excepția zonei inimii, care va fi masată numai un mi- nut.

(Vezi desenul alăturat)

Ca tratament intern: Di- mineața și seara, cîte 30 picături de infuzie de pădu- cel, care se prepară macerî- du-se 20 g flori de păducel timp de 8-10 zile, în 100 ml alcool; sau din tinctură, care se prepară prin mace- rarea a cîte 40 g flori de păducel și plantă salvie, timp de 6 zile în 200 ml al- cool. În cursul dimineții, va bea suc de morcov, 150 ml, suc de sfeclă roșie, 50 ml + suc de țelină, 20 ml. După masa de prînz, o linguriță de hrean ras, în părți egale cu miere.

După masă, spre seară, va bea o cană din una din infu- ziile de mai jos, care se pre- pară opărindu-se o lingu- riță din amestec timp de 10 minute cu 200 ml apă fier- binte.

Se mai recomandă două

linguri pe zi din siropul pen- tru inimă, propus de regre- tata Teodora Andrei Stoica, care se prepară fierbindu-se într-un litru must de stru- guri, timp de 10 minute, 10 tulpini de pătrunjel cu frun- ze, după care se adaugă, la ultimul clocot, 300 g miere. Mustul se obține storcîndu-se strugurii, lichidul este pus la fiert și lăsat să clocoteas- că (luîndu-se spuma) și apoi, fierbinte, se toarnă în sticle fierbinți, care se leagă cu celofan.

VIOREL OLIMPIAN PAȘCANU

La Tulcea, un tânăr medic din Ucraina vindecă bolnavii cu ajutorul bioenergiei și a medicinei populare

Aproape un an a trecut de când un tânăr medic din Ucraina, CHIRIAC IGNAT, român prin naștere, a venit în Tulcea, unde, prin metodele sale de tratament și bioenergia pe care o posedă, tratează bolnavi suferinzi de diferite boli. Este născut în Izmail, Ucraina, din părinți moldoveni. A urmat o școală de medicină din Chișinău, dar majoritatea procedurilor de tratament ale medicinei populare le-a învățat la Institutul Victor Kandyba din Kiev, unde a obținut un prețios certificat internațional, care-i conferă dreptul de-a se folosi de cunoștințele căpătate în institut. Am stat o zi întreagă în preajma doctorului, observând metodele de lucru, discutând cu bolnavii, între pauze realizând și un scurt interviu, pe care-l prezentăm, în exclusivitate pentru revista Flacăra.

— Domnule doctor, care sînt mijloacele dumneavoastră de tratament și cui sînt adresate acestea?

— Aș lua invers întrebarea. Tratamentele mele sînt adresate tuturor celor suferinzi, fără a deosebi pe cel bogat de cel sărac, copil sau bătrîn, într-un cuvînt, tuturor celor care suferă de vre-o boală pe care pot să o tratez sau măcar să-i ameliores puterea de distrugere a organismului. Mijloacele mele de tratament sînt cele pe care le-au folosit străbunii noștri, combinate cu date moderne ale medicinei, ajutat fiind și de bioenergia pe care Dumnezeu mi-a dăru-

it-o. Am rezultate foarte bune în tratarea coloanei vertebrale, aparatului locomotor și a sistemului nervos. De asemenea, tratez cu bune rezultate bolile renale (eliminarea pietrelor de exemplu), bolile hepatice, bolile cardiace. Am tratat mulți bolnavi, dar n-aș spune că toți cei care vin la ședințele mele s-au și vindecat. Multe lucruri depind de bolnavul însuși, de respectarea regimului impus, a traiului de zi cu zi.

— Credeți că prin ceea ce faceți aduceți o rază de bucurie în viața acestor oameni?

— Dacă n-ar fi așa, n-aș mai fi acum aici ci probabil

aș fi muncit într-o uzină la mine acasă. Mulți dintre bolnavi, înainte de a-mi trece pragul, au fost prin spitale, clinici, stațiuni, la diferiți medici, de unde s-au întors cu aceleași simptome dinainte de spitalizare. Cu atît mai mare este bucuria, și a lor dar și a mea, cînd văd că prin mijloace simple, ierburi medicinale, după cîteva ședințe, se întorc acasă de parcă n-ar fi fost niciodată bolnavi.

— În altă ordine de idei, observ că sînteți credincios. E vreo legătură între...

— Bineînțeles că este o legătură între religie și ceea ce fac eu. Dintotdeauna, medicina populară a fost strîns legată de religie. Altfel nici nu puteam avea aceste rezultate, care mă bucură în primul rînd pe mine și apoi pe bolnavi. Deseori spun bolnavilor mei că o renaștere către sănătate ne-o poate da postul creștin, rugăciunea, care curăță organismul, spiritul putînd să pășească astfel în paralel cu legile naturii. Sînt convins că omul contactează boala în ziua cînd s-a depărtat de Dumne-

zeu. Omul este singur vinovat de boala lui și mă mir că învinuiește pe altul că a ajuns pe patul de boală.

— Proiectele dumneavoastră de viitor?

— Viitorul? Doresc să înființez aici, în Tulcea, un centru de medicină populară, dar acest lucru este deosebit de greu. În ultima vreme mi-a crescut popularitatea ceea ce mă bucură dar mă și-nrîștează în același timp, văzînd numărul celor suferinzi. De multe ori sînt nevoit să nu pot primi pe toți cei care apelează la mine și la care constat că boala poate fi tratată la spital. Cred că voi apela la ședințe colective, ceea ce-mi va permite să pot trata, cu aceleași rezultate, un număr

mai mare de bolnavi. Aș dori însă să merg și-n alte orașe mai mari, unde se fac ședințe colective, cu activități bine organizate. Dacă se găsesc persoane interesate în țară, eu pot veni pentru tratamente, dar să fie totul aranjat, aceștia putîndu-mi scrie pe adresa cabinetului din strada Sălciilor nr. 19 A-Tulcea sau pot veni direct aici.

Oamenii vin și pleacă. Obosit, doctorul pleacă la masă, prilej de-a schimba cîteva cuvinte cu cîteva bolnavi. Doamna Ivanov Tina din Tulcea, str. Sabinelor, bloc E4, sc. D, ap. 5 se afla la a cincea ședință. A fost internată de două ori la București, bolnavă de insuficiență renală. După a patra ședință, boala i-a dispărut, analizele ieșindu-i bine.

Un alt bolnav, Adrian Bunesu, tot din Tulcea, fusese bolnav de spondilită anchilozantă, cu discopatie lombară nevralgic-cervicală. De trei ani umbla prin diferite spitale, făcînd tratamente cu tot felul de medicamente, care i-au distrus unele organe interne. Acum, după mai multe ședințe cu doctorul Chiriac, sănătatea dînsului este în ameliorare. Exemplele pot continua, dovadă și caietul în care bolnavii scriu cîteva cuvinte de mulțumire pentru cel care le-a alinat suferințele. Seara tîrziu, mi-am luat rămas bun de la doctorul Chiriac. I-am promis că voi reveni. Dar nu ca pacient!

BACIU MIHAI ■

STRADA Un snack-bar pentru toate vîrstele

Snack-Barul „MC MONI” situat în plin centrul capitalei, în Piața Roșetți, nr. 3, oferă zilnic (între orele 7,30—22,00) bucureștenului posibilitatea de a consuma un sortiment bogat de băuturi și produse alimentare, într-o servire atentă și cit mai promptă. Într-o ambianță plăcută se pot găsi aici pateuri, sandvișuri cu salam sau șuncă, hamburger, cartofi prăjiți și alte produse alimentare pregătite în laboratorul propriu. Se poate continua cu înghețată, prăjituri joffre, coca-cola, cafea, cappuccino, cafea espresso, profiterol, beza glasé, pierșici melba, martini, cinzano, bere din import, alune și alte băuturi și preparate la fel de apetisante. Localul este dotat, printre altele, cu instalație de aer condiționat și televizor color. Clienții pot consuma băutura și cafeaua preferată fie în „regim de bar”, așezați pe scaune înalte situate pe părțile laterale ale interiorului localului, fie în „regim de cofetărie” ocu-

pînd scaune și mese cu „taie mică” ce se găsesc pe cea mai mare suprafață a interiorului localului.

Localul este frecventat de persoane de toate vîrstele, iar atmosfera vie înînlînită aici amintește de cafenelele bucareștene de pe vremea lui Eminescu și Caragiale.

Cutia poștală cu capse și pocnitori

MARIAN GHEORGHE — Baia-Mare, str. Iza, nr. 1 A, ap. 14, jud. Maramureș. Răspundem solicitării dvs., publicînd scri-soarea pe care ne-ați trimis-o :

„Judecătoria Suceava, prin sentința civilă nr. 4440/09.06.1992, mi-a reconstituit, mie și fraților mei, dreptul de proprietate asupra a 2,5 ha, aflate în Uncești, com. Bunești, jud. Suceavă. Din iulie 1992 am solicitat de nenumărate ori punerea în posesie, dar viceprimarul, inginerul GAFENCU, de la Primăria Bunești — Suceava, împiedică sistematic acest lucru deoarece din 1991 folosește terenul în interes propriu.

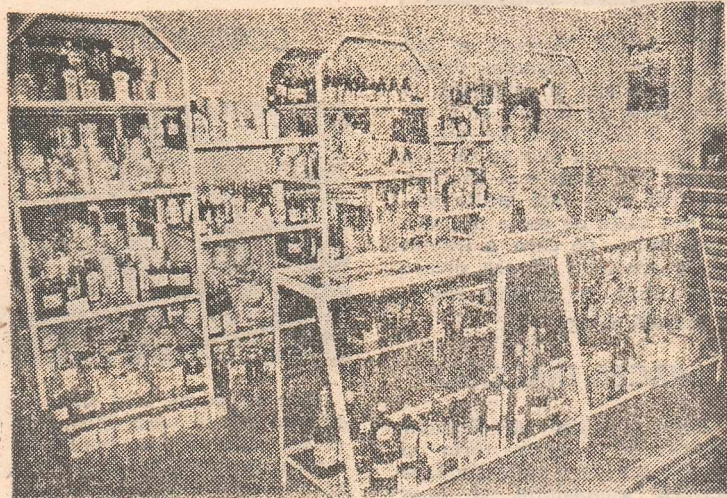
Vă rog a face un apel prin revista dvs. la viceprimarul Gafencu să facă punerea în posesie solicitată, iar beneficiile obținute să fie în prezent, pe seama terenului în cauză, să le doneze școlii din Uncești — Suceava”.

N.R. Chiar așa, dle viceprimar, pînă cînd veți mai abuza de funcția pe care o aveți?

ELENA GRECESCU ■

Magazinul „Flacăra — Venus”

vă așteaptă. Nu veți regreta!

Este situat în incinta Casei Presei (intrarea Flacăra, parter, camera nr. 4), vă oferă un bogat sortiment de mărfuri alimentare și nealimentare, precum și bunuri de folosință îndelungată. **Vinzări EN GROS și EN DETAIL**, la cele mai avantajoase prețuri!

Din oferta deosebit de diversificată pe care magazinul o propune clienților săi, am selectat pentru dumneavoaș-

tră cele mai reprezentative produse din cele trei categorii menționate:

— **mărfuri alimentare**: carne și semipreparate din carne, conserve din carne, legume și fructe, sucuri naturale și concentrate naturale din fructe, ape minerale din cele mai renumite izvoare, dulciuri și țigări pentru toate gusturile; vinuri și rachii;

— **mărfuri nealimentare**:

confecții marca SELF, pentru bărbați și femei, tricotate și produse de mercurerie, ceasuri, calculatoare de birou, baterii, casete audio, stilouri, pixuri și markere;

— **bunuri de folosință îndelungată**: cuptoare electrice, ustensile pentru bucătărie, seturi de veselă și sticlărie.

Magazinul **FLACĂRA — VENUS** vă așteaptă!

MEDICAMENTUL „ELCOHEP” SE VINDE ÎN PUNGI SIGILATE

Sînt aproape zece ani de cînd, la Oradea, doi medici au descoperit o familie de plante cu virtuți de excepție în tratamentul bolilor hepato-biliare. Cercetările au dus la obținerea unui medicament brevetat în 8 țări ale lumii și aprobat de Ministerul Sănătății. De atunci, peste 10 000 persoane (între care bolnavi cu hepatite cronice și ciroze hepatice) și-au recîștigat sănătatea, folosind extractul vegetal realizat de medicii Aristina și Ludovic Elthes.

Dar iată o noutate de ultimă oră. Prin punerea la punct a unei noi tehnologii, soluția tîmăduitoare poate fi preparată la domiciliu de către orice pacient. Cu alte cuvinte, de acum înainte bolnavii nu vor mai face drumul pînă la Oradea pentru a aduce de acolo, în damigene, extractul vegetal. Începînd cu luna octombrie, medicamentul (combinația de plante) se distribuie în ambalaje sigilate, cantitatea din plic asigurînd un tratament de 6 luni. Economie de

timp, bani, efort fizic. Societatea satisface în continuare și cererile de extract lichid.

Programările se fac la Societatea comercială „ELCOHEP” S.R.L., la telefoanele 0991/3 00 31 (orele 9—21), și 0991/3 62 98, sau în scris: Oradea, str. Ady Endre 72, cod 3700.

Medicamentul se eliberează la Oradea, după efectuarea consultului medical la cabinetul societății „Elcohep”.

„Unde fugi, maestre?”

Cu o excelentă carte de vizită — filmul de diplomă — tânărul regizor Bogdan Drăgulescu face „inaurarea” colaborării dintre Basarabia și România în domeniul celei de-a șaptea arte. „Unde fugi, maestre?”, peliculă finanțată de Concernul MOLDOVAFILM, s-a dorit o savuroasă comedie. Cît se ride la acest film, depinde de umorul fiecăruia. Se poate ride și printre suspine, nu-i așa?

CONSTANTIN MUNTEANU

Eu sînt autorul scenariului, dar nu sînt obișnuit cu interviuri așa... serioase. Vreau să vă spun că noi la „Moldovafilm” n-avem practica a ceea ce se cheamă comedie. Apariția lui Bogdan Drăgulescu cu filmul lui de diplomă „Prinși în plasă”, a fost o bombă. Scenariul ăsta l-am făcut, de fapt, împreună. Pentru mine e o chestiune cam delicată. E vorba de socrii. Cînd vor vedea fil-

mul... Mihai Mereuță e leit socru-meu! Brigadier vreme de 36 de ani, a schimbat 17 președinți de C.A.P. și a câpătat 3 kilograme de medalii. Acuma, nu știe ce să facă cu ele și asta e și în film. Au fost mult mai multe scene din viața de pe la noi, din Basarabia, pe care a trebuit să le scoatem, că era oleacă prea mult. Și acuma filmul e olecuță lung.

MIRCEA DIACONU

Este un chin al filmelor noastre, că n-avem tăria și luciditatea de a tăia din faza scrierii scenariului și apar diferențe de ritm. „Unde fugi, maestre?” e viața lui Costică Munteanu și am încercat s-o redau așa cum a fost — o

viață din bucăți. Mi-a făcut mare plăcere să lucrez la Chișinău. Sigur, mașinile nu mergeau, benzina nu era, lipsea pelicula... în sfîrșit, toate cele de aici, plus încă ceva, care se cheamă, votcă. Dar, printre atîtea necazuri, erau oameni extraordinari!

CORINA DRUC

Este adevărat, sînt fata lui Mircea Druc. Am 22 de ani și am absolvit Academia de teatru din Tbilisi. Acesta este al treilea film, dar primul jucat în limba română. Mircea Diaconu m-a ajutat foarte mult. Ce-o să zică tata cînd va vedea secvențele din

pat? N-are ce să zică! El își face meseria lui și eu pe a mea.

BOGDAN DRĂGULESCU

„Unde fugi, maestre?” este povestea schimbărilor care survin în tot blocul răsăritean, schimbări care acționează, din păcate, asupra socialului, în general și foarte puțin asupra umanului. Oamenii și mentalitățile nu s-au schimbat, indiferent de locul unde s-a produs revoluția și cum s-a chemat ea. Cam asta am vrut să demonstrez și am încercat s-o fac în registrul comic. Dacă am reușit sau nu, rămîne să judecați dumneavoastră.

MIHAI POIATĂ

Ca președinte al Concernului „Moldovafilm”, aș vrea să vă spun că îmi doresc ca această primă colaborare să

nu fie și ultima. Dar, cînd în jur e dezastru, nici în cinematografie nu poate fi bine.

LIANA TATOS

Întreabă-mă
să te-ntreb!

Cu simpatie despre țigani

— Mai credeți că există, la noi (și) o problemă țigănească?

— O problemă țigănească e mult spus. Poate că și țigani se nedumesc (era să scriu uderesc!). Față de ceea ce constituie pentru ei problema „românească”.

Asemenea „probleme” țin de destin, de fatalitate.

Sîntem majoritari (nu „gazde”) într-o obște în care trăim alături de unguri, țigani, sași, ucraineni, sirbi, ruși, evrei, slovaci, armeni, polonezi, greci și încă alții cu care împărțim amarul și (cît e) dulcele.

E de mirare cît de puțin au făcut generațiile de înainte de noi și cît de puțin facem noi cei de azi (de mine) pentru o etnie cînd iubită, cînd contestată, furibund: roabă cîndva tuturor, rînită acum de prejudecăți și amare „îngăduinți”.

De la Kogălniceanu nu s-a mai produs un text fundamental despre țigani!. De la generoasa lui scrisă, nici unul din marii cînturari n-a abordat „chestia” țigănească despre care încă nu știm prea mult. Unde e istoria lor? Ei n-au scris-o fiindcă au fost ajutați să nu știe carte.

Nimeni nu le-a căutat urma din documentele de robie, măcar. Nimeni nu le-a cercetat cu seriozitate limba, nimeni nu le-a transcris (imprimat) cîntecele. (Acum încep s-o facă ei, sub semnul banului și o fac rău!).

Unde e școala lor?

Arhiva?

Muzeu?

Unde le e teatrul?

Încă stăm de-o parte îngroziți de criminalii și hoții pe care-i produc neostenit sau amuzați de hazul lor, în versurile șugubețe (și desucheate) cîntate în circiumile Oboșului. Încă se mai găsesc bărbați teribili care i-ar trage în țepă, i-ar deporta sau i-ar instala în rezervății împrejmuite cu sîrmă ghimpată.

Spune-ți-mi care ministru, prim-ministru (ba chiar mai mult decît atît) s-a întîlnit cîndva cu bulibașii, regii și împărații țiganilor spre a vorbi (convorbi) despre tot ce ne apropie și tot ce ne desparte de ei?

Care mahăr, care milionar, care ajuns a pus măcar un leu la bătaie spre a-i ajuta să edifice semnele oricît de firave ale civilizației lor?

Le vorbim țiganilor aproape exclusiv prin mijlocirea poliției și a tribunalului (devenit și al lor doar la procese) și ne mirăm că nu sîntem auziți.

N-a murit nici un țigan pentru România la '77? Dar în primul război? Sau al doilea?

La canal n-a murit nici un țigan? (Sau mă rog, la Doftana?).

Ar fi ușor, plicticos, de nu imposibil, să trăim într-o țară populată în exclusivitate doar de români trasi din daci și proporțional din romani. Am purta cu noi sute de terfeloage ori catastrofe adevărate, pline de peceti mari cît ceapa, în care să reiasă că descindem care dintr-un vel-logofăt, care dintr-un spătar, pitar, sluger sau clucer, ba chiar din călăul Curții domnești (Da' român!) ne-am firitisi prea multe nume...

Se poate vorbi (și) cu simpatie despre țigani?

Se poate, o știm.

Vor ști și el mai devreme sau mai tîrziu.

GHEORGHE TOMOZEI ■

ROBERT DE NIRO se destăinuie

De-a v-ați ascunselea (II)

— Sînteți dispus să vorbiți mai mult despre căsătoria dumneavoastră, de aparenta dumneavoastră preferință pentru negrese ca Diahne sau Naomi Campbell?

— Nu. Nu vreau să vorbesc despre intoleranța rasială, nici despre altceva care are legătură cu mariajul. Diahne și cu mine ne iubim. Dar, în realitate, niciodată n-am făcut parte din Hollywood cu excepția profesiunii.

— E faimoasă minușioasa pregătire pe care o faceți pentru interpretarea unui rol. Pentru New York, New York ați învățat să cîntați la saxofon. Pentru Taurul sălbatic v-ați îngrășat multe kilograme. Altfel cum vă mai pregătiți?

— Cu multe luni înainte de a se turna Nașul II, am plecat în Sicilia pentru a observa oamenii: cum se mișcă, ce expresii au, cum vorbesc. În

tram în vorbă cu oameni de pe stradă și îi studiam noaptea la hotel. Ca actor, trebuie să încerci să dai culoare comportamentului personajului. Dar trebuie, în același timp, să-l faci interesant. În New York, New York era vorba de a capta acel temperament special al muzicanților. A trebuit să învăț temeie unde se află și cum se apasă claviatura saxofonului, așa că mi-am petrecut multe luni în tovărășia instrumentiștilor.

— Cum ați abordat un film atît de polemic precum Vinătorul?

— Ducîndu-mă la vinătoare și încercînd să omor dintr-un foc un cerb (Risete). Nu, am glumit. Mi-au plăcut personajele din distribuție; nu se vorbea prea mult și nu exista o atitudine condescendentă sau paternă față de ei.

— Vinătorul a ridicat proteste din partea lui Jane Fonda și chiar a unor grupuri de

veterani din Vietnam. Multă lume a spus că a fost un film rasist și violent. Cum vedeți acum toate astea după atîta timp?

— Continuă să-mi placă filmul, deși multora nu le-a plăcut. Cred că a ieșit bine. Nu era o declarație de principiu să spui că aceste persoane erau așa sau așa. Erau așa cum erau.

— Vă gîndeți atunci că Meryl Streep, coprotagonista din Vinătorul va ajunge steaua care este azi?

— Bineînțeles. Dacă ești atît de bun, dacă ai atît talent bineînțeles că vei triumfa. Și Meryl e frumoasă.

— Ați interpretat personaje cu multă personalitate. Cum se face că niciodată nu ați jucat într-o scenă de dragoste?

— Cred că odată. S-a întîmplat asta sau aproape în finalul lui New York, New York. În celelalte filme eram prea ocupat să supraviețuiesc, cum sîntem toți pe lume. În ma-

ritatea filmelor, codul rigid al conduitei unui personaj, codul său etic domină propriile sentimente și dorințe, în bine sau în rău. Nu e cazul meu, deși am principii etice foarte clare.

— Ați interpretat multe roluri de gangsteri. Unul dintre al noștri este unul dintre filmele realizate cu Scorsese. Aveți vreo afinitate specială pentru aceste roluri?

— Aș face orice ca să lucrez cu Scorsese. A lucra cu el înseamnă a lucra în familie. Mă simt în largul meu cu el la țimona. Fără teamă. În ceea ce privește La capătul fricii... Este o ecranizare. Martin este singurul regizor cu destul curaj pentru a face o astfel de ecranizare. Întotdeauna l-a încîntat genul suspans și cu acest film l-a putut focaliza dintr-un unghi diferit.

— Cum ați descrie dumneavoastră un rol perfect?

— Cred că ar fi ceva romantic. Dar vorbesc degeaba fiindcă nu știu, deși Martin Scorsese și cu mine am discutat să facem ceva romantic, care să fie diferit de ceea ce am făcut amîndoi, diferit de filmele violente pe care le face.

— Ce vă deranjează cel mai mult cînd jucați în filme, în afară de zăriștii cărora trebuie să le acordați interviuri?

— Faptul că am prilejul să citesc foarte puține scenarii bune.

— Doriți să transmiteți cui-va salutări?

— Da, lui Al Pacino!

— De ce? Sînteți prieteni buni?

— Da. Avem multe lucruri comune, deși nu atît de multe cum cred unii. Obişnuiesc să ne confundem. Cîineva spunea că ar trebui să jucăm împreună pentru a demonstra că nu sîntem una și aceeași persoană.

— Vă mai confundă cu cineva?

— De cîteva ori m-au confundat cu Dustin Hoffman. Sau pe el îl confundă cu Al. Mai întîi spun: „Sînteți Dusty!” Apoi se corectează și spun: „Nu, dumneavoastră sînteți italian, nu evreu. Al Pacino!”. Presupun că există oameni care doar se duc la cinematograful și alții care urmăresc într-adevăr filmele.

Traducere și adaptare după

El Pais
DO'NA LINCUI ■

REMEMBER BOB MARLEY

Star charismatic, jamaican, cântăreț excepțional și demn reprezentant al culturii țării sale, Bob Marley și-ar putea vedea, dacă ar trăi, evident, operele reeditate într-un „si-pet“ DE 4 CD-uri, incluzând un fascicolar biografic și discografic. Ocazie visată de a-l redescoperi pe regele muzicii reggae și de a o evoca, citeva amintiri...

Fructul uniunii unei mame de 18 ani, Cedella Booker cu Norman Marley, de 50 de ani, și căpitan în armata engleză, Robert Nesta Marley (Bole) e născut pe 6 aprilie 1945, în nordul Jamaicai, la un an după căsătoria părinților săi. Își petrece adolescența pe străzile din St. Ann, cartierul unde locuiește. Aici îl întâlnește pe Neville O'Riley Livingston (alias Bonny). Împreună cu acesta debutează în muzică, sub influența lui Fats Domino și Ray Charles. E audiat de Leslie Kong, sau, mai bine zis, îi oferă acestuia ocazia de a-l asculta, și, cu ajutorul lui, Bob realizează prima sa înregis-

trare, Judge Not, la Beverly Studio.

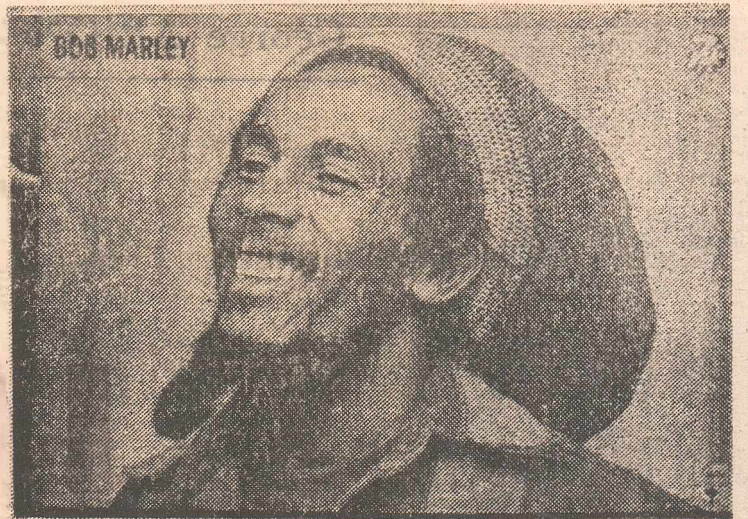
În 1964, Bob, Bonny, Peter Tosh (pe numele său adevărat Hubert Mc Intorch), junior Braitlinaiter și Beverly Kelso (cântăreață) fondează Wailing Wallers și înregistrează primul lor single, Simmer Dervn. Alte single-uri nu întârzie să apară. Put It On, Rude Boy, I Need You... Dar, din cauza banilor, grupul e obligat să se separe. Bob își consacră ultimele economii unui eveniment important în viața oricărui muritor. Căsătoria: fericita aleasă se numește Rita Anderson și devine Rita Marley la 10 februarie 1966.

Cântărețul era în prag de majorat. După ceremonie, se duce să o viziteze pe mama sa la Delaware (S.U.A.), dar nu rămâne acolo decât 8 luni, după care irezistibilă Jamaicai îl cheamă înapoi.

Stilul grupului Wailing Wallers era inspirat foarte mult de Ska beat, Bole Marley îi dă însă o nouă orientare, mai lentă și mai senzuală și astfel

el creează un grup improspătat, ca Sound, precum și o casă de înregistrări Wail'N' Soul, care va dispărea în 1967.

Trei ani mai târziu, l se vor alătura frații Barrett: Ashton la bas, iar Carlton la tobe. Să fie oare acesta debutul unei cariere internaționale? Grupul trece prin miștile unor producători diverși și Bob, căruia nu-i mai convenea deloc situația de a fi cunoscut numai în Jamaica, semnează un contract cu Blackwell Record și avansează 4 000 lire sterline pentru apariția unui prim album „Catching A Fire“. Succesul e imediat, un turneu mondial e lansat, dar Bonny, căruia nu-i place să călătorească, își convinge în acest sens toți colegii. Cu toate acestea, după strălucitele debuturi „The Rastamen Globe Trotters“ au văzut numeroase țări la picioarele lor, grație albumelor pe care le-au realizat. Din păcate, însă, în 1980 sint obligați să

se oprească, urmare a unui accident la picior, „Bobby“ e atins de cancer la degetul mare aferent. Starea sa se agravează, maladia se propagă și e internat într-un spital din Bavaria, apoi transferat la Miami. Inutile toate eforturile, luni, 11 mai 1981, se stinge din viață la 36 de ani.

Bole Marley a avut dreptul la funeralii naționale în Jamaica. De atunci mitul său nu a încetat să crească, discursuri în onoarea sa, compilații de toate felurile, timbre cu chipul său, un monument, străzi care-i poartă numele (în Londra, de exemplu), un fiu (Ziggy Marley) care-i calcă pe urme, toate acestea făcându-l imposibil de uitat. Corpul său odihnește împreună cu chitara de

care ar fi fost nedrept să fie despărțit, fiindu-i o parte din ființă, într-un mausoleu la Nile Mile, în nordul Jamaicai.

Talentatul, idolatrizat, miticul Bole Marley și mesajul său de pace (Teoria Rasta, care propovăduiește și întoarcerea la rădăcinile africane) au imortalizat o sumedenie de cîntece: No Woman, No Cry, Could You Be Loved, One Love, ca să le amintim pe cele mai cunoscute. Unele, însă, nu au fost editate, cum ar fi cazul piesei Iron Lion Zion, care ni-l aduce în minte și, în suflet, și-l face dureros de prezent și actual, ca și cum ar fi o înregistrare miraculoasă cu el, cel ce nu mai e de 11 ani...

RADIO CONTACT

Sînteți serviți cu „Take That“!

Unele voci spun că cei 5 băieți formidabili ar fi răspunsul britanic pentru New Kids On The Block, dar adevărul fani Take That nu-i ascultă gîndindu-se la ceilalți. Pentru ei, după apariția albumului „Take That And Party“ și a single-ului A Million Love Songs, au devenit cei mai frumoși, cei mai buni, pe scurt sint unici. Ca să-i înțelegeți, citeva informații sint indispensabile.

● GARY BARLOW — 22 ani

Născut: 20 ianuarie 1971. Stare civilă: celibatar. Poreclă: „B“.

Tatăl: conducător de tractor.

Mama: profesoară de chimie și fizică.

Instrumente muzicale practice: este vocea principală a grupului, și totodată cel care compune sau participă la realizarea celei mai mari părți din cîntecele grupului, într-un mic studio amenajat acasă la el.

Caracter: iubește viața și mîncarea bună, mai ales ciocolata și bucătăria chinezească.

Evoluție: n-a avut nici o

slujbă, totul a început cu Take That.

Semne particulare: are 3 animale domestice: un pescăruș, îl cheamă Cyril, pe care l-a găsit într-o stare jalnică într-una din călătoriile sale, și 2 prepelici (Pete și Oliver). Gary și-a întâlnit deja eroul, Lionel Richie.

● ROBBIE WILLIAMS — 18 ani

Născut: 13 februarie 1974. Stare civilă: celibatar

Poreclă: Bob.

Tatăl: comediant.

Mama: florăreasă.

Instrumente muzicale practice: talentul său de cântăreț i-au permis să apară în prim plan în single-ul I Found Heaven și Could It Be Magic.

Caracter: hiper sociabil, nu ratează niciodată ocazia de a plasa o glumă. E de asemenea foarte stingaci și își murdărește în fiecare zi îmbrăcămintea. Emotiv, îi dau lacrimile de fiecare dată cînd Take That intră într-un hit-parade.

Evoluție: în Anglia, a fost primul membru din Take That cu drept la poster; inutil să vă spun că colegii săi au fost geloși!

Semne particulare: posedă o colecție de embleme de autoturisme Volkswagen, BMW și Audi, toate adunate pe vremea cînd era la modă, adică 1988.

● HOWARD DONALD — 22 ani

Născut: 27 aprilie 1970. Stare civilă: celibatar.

Poreclă: Howie.

Tatăl: antreprenor de pompe funebre.

Mama: secretară.

Instrumente de muzică practice: trompeta și urmează cursuri de pian.

Caracter: foarte nervos, întotdeauna are de comentat și de vociferat. Are însă și foarte mult umor.

Evoluție: a început ca dansator de break și și-a dezvoltat talentul chiar într-o performanță televizată. Prestațiile lui pe scenă atrag deseori atenția în așa fel încît se poate numi că este coregraful grupului.

Semne particulare: este confundat întotdeauna cu Robbie, lucru de care amîndoi s-au săturat deja.

Hobby: colecționează discuri și posedă o frumoasă serie de maxi-single-uri pe 45 de tura-

ții, în speranța de a deveni DJ.

● MARK OWEN — 20 ani.

Născut: 27 ianuarie 1973.

Stare civilă: celibatar.

Poreclă: nici una.

Tatăl: portar la un birou de poliție.

Mama: muncește într-o patiserie.

Caracter: se consideră personalitatea cea mai steersă a grupului. Ca și prietenii săi din Take That, nu rezistă la ciocolată. Gentilețea sa și spiritul său de organizare îl fac foarte apreciat.

Evoluție: vocea sa „a mișcat“ la vîrsta de 12 ani în momentul în care interpreta rolul lui Isus într-o piesă de teatru la școală. A devenit probabil cel mai bun dansator al grupului dacă e să luăm în considerare salturile mortale și rotirile pe cap. I-ar plăcea să aibă o casă frumoasă, o nevastă drăguță și cîțiva copii.

Semne particulare: conduce un Ford Fiesta alb, are un cîine numit Rachel și îi place să se mențină în formă ca un

jucător de fotbal ce este. E cel mai mic de înălțime din grup.

● JASON ORANGE — 22 ani.

Născut: 10 iulie 1970.

Stare civilă: celibatar.

Poreclă: Jay.

Tatăl: șofer de autobuz.

Mama: asistentă medicală.

Caracter: cochet, își întreabă frecvent prietenii cum îl găsesc ca aspect. E pasionat de medii înconjurător și încearcă prin toate mijloacele să devină vegetarian.

Evoluție: în trecut era acoperit de acnee, și are încă probleme cu alergii cînd stă prea mult la soare. A avut o hernie la 12 ani la fel ca frațele său geamăn Justin.

Semne particulare: nu bea decât apă minerală și îi place să se îmbrace în pas cu moda. E de asemenea un bun dansator.

Hobby: e un veritabil campion de bowling.

Sper că v-a făcut plăcere cunoștința și de asemenea avertismentul adresat domnișoarelor!

Topuri — Radio Contact

- ediția a 7-a -

● TOP SLOW & BLUES

1. PETER GABRIEL & SINEAD O'CONNOR - Blood Of Eden
2. WHITNEY HOUSTON - I Will Always Love You
3. U 2 (BONO) - (Can't Help) Falling In Love

● TOP 5 — TOP MATINAL

1. NAZARETH - Tell Me That You Love Me
2. GENESIS - Jesus He Know Me
3. CAT STEVENS - Rubylove

● TOP 30

1. US 3 - Cantaloop
2. JORDY - Dur Dur D'être Bébé
3. FELIX - It Will Me Crazy

JAPIȚELE

De cîțiva ani nu mai au nevoie de mine.

Zac într-o odaie din impunătoare casă pe care am cumpărat-o cu bani grei, zac precum un obiect inutil care, ori de cîte ori te izbești de el, îți provoacă uimirea că mai există și apoi te întrebi de ce nu se învrednicește nimeni să-l azvîrle, ca să nu mai ocupe un loc folositor pentru altceva.

Zac la etaj, într-un cărucior, paralizat complet și rareori mai trec să mă vadă soția și cele două fiice ale mele. Doar atunci cînd au nevoie să ajungă în cealaltă aripă a casei. Îmi aruncă priviri pline de ură fiindcă nu m-am cărat pe lumea cealaltă și nu pot pune încă mina pe toată averea mea.

De bine de rău, au plătit o asistentă care are, chipurile, grijă de mine; mă schimbă, mă spală, îmi dă să mînc. Dar și asistenta probabil că e prost plătită, din moment ce o silă imensă o cuprinde ori de cîte ori îmi intră în cameră.

Totul a început în urmă cu zece ani, la schi. O căzătură și multimilionarul care sînt, a devenit o epavă. Dintr-un om înconjurat zi și noapte de tipi gata să-mi execute orice comandă la un simplu gest, am ajuns un balast de care chiar cei mai apropiați nu știu cum să scape.

Cei apropiați... Adică soția mea, mai mică decît mine cu douăzeci de ani... Din primul an nu s-a sfîit să se arate în vîzul lumii cu un amant... Unul din mulții ei amanți pe care i-a avut de cînd ne-am căsătorit și pînă acum, cînd are cincizeci de ani și tot mai consumă ca pe niște semințe tinerei frumoși și dornici de cadouri costisitoare. Pînă cînd m-au adus aici, nu se sfîia să se sărute cu ei în fața mea și, să mă bată, cel de sus dacă au erau ei mai jenați decît neisprăvita asta pe care am adunat-o de pe drumuri și i-am dat un nume și avere, cum n-a sperat nici în cele mai îndrăznețe visuri ale ei.

Am descoperit-o într-un bar de noapte, unde cînta în fiecare seară. Blondă, înaltă, puternic bronzată. Avea o voce puțin răgușită, poate din pricina fumatului. Din prima noapte a venit la mine fără să facă fașoane. Iar de-atunci n-a mai plecat. Și au trecut aproape treizeci de ani.

Căsătoria cu ea a fost o bombă în lumea mondenă. Ziarele, revistele nu mai pridideau să caute explicații hotărîrii mele. Pînă la urmă, au catalogat-o ca pe excen-tricitatea unui bogat plictisit de aventurile avute și care caută senzații tari în alte medii decît al său. Apoi, m-au lăsat în pace; se ivise-

ră la orizont subiecte mai grase.

Chiar, de ce m-am căsătorit cu Anne? Nimic din ce avea nu-mi justifica alegerea: nici frumusețea, nici inteligența, ca să nu mai vorbim de alte daruri. Era, poate, doar o formă de a mă pedepsi singur fiindcă nu știusem ca, la momentul potrivit, să mă opresc lingă o faptură care mi-ar fi meritat dragostea. Era, poate, o modalitate de a-mi rețea singur orice, avînt spre trufie, avînd în preajmă o emblema a sordidului și derizoriului.

O faptură care ar fi meritat dragostea mea... Unde ești, Nancy? Dacă te-aș regăsi, ți-aș cere de o mie de ori iertare, așa cum ți-am cerut-o de mii de ori în gînd. Ce tineri eram și ce crud am fost cînd te-am părăsit, ca și cum ființe ca tine aveam să mai găsesc la orice colț de stradă! Ei bine, n-am mai găsit pe nimeni care să-ți semene. Poți să fii liniștită, oriunde ai fi acum, dacă mai ești cumva pe această lume. Eu mi-am primit pedeapsa la care m-am condamnat singur și cel de sus a avut grijă să mi-o sporească, aruncîndu-mă într-un cărucior de paralizic.

Ce-am crezut că va fi Anne? M-am așteptat oare la recunoștință pentru că am scos-o din mocirlă? M-am crezut un Pygmalion modern, capabil să modeleze dintr-o faptură oarecare un înger? Mi-ar fi plăcut, fără-ndoială. Dar n-am crezut nici o clipă că așa ceva ar putea fi posibil. Ar fi trebuit o altă plămadă pentru a crea ceva care să nu mai amintească nimic de abjecție.

Și totuși, de ce-am rămas cu ea? Poate c-am vrut să văd pînă unde poate ajunge mizeria umană. Poate a fost o inerție. Poate dezgustul meu a fost, atît de mare, încît n-am mai putut reacționa ca să-mi iau măsuri de apărare. De fapt, am fost mai înțîi paralizat psihic de acest monstru căruia i-am dăruit o viață imbelșugată, un loc demn în societate și care n-a avut nimic mai bun de făcut decît să-și bată joc de mine de la începutul legăturii noastre și pînă acum.

Au venit să-mi dea de mincare. Nu suport să vină cineva și să-mi întrerupă gîndurile. Aproape cu silă îmi viră în gură o supă searbădă și o ciosvîrtă de friptură rece. Apoi mă lasă în pace.

Oare cum mai arăt? Nu reușesc să mă văd decît în fugă în oglinzile mari, atunci cînd căruciorul îmi este împins de colo-colo ca să se dea cu aspiratorul. Un bătrîn cu părul albit și în dezordine, cu o figură rătăcită, care parcă se agață de fiecare clipă pe care o mai are de trăit. Nu-i deloc așa. Dacă aș pieri în această clipă, nu mi-ar păsa nici cît negru sub unghie. Și totuși, mi-ar păsa. Fiindcă s-ar duce pe apa simbetei planul meu de răzbunare.

De jos se aud risete și

muzică. Iar dau o petrecere. În fiecare săptămînă dau cîte o petrecere la care fiicele mele și Anne își invită în primul rînd amanții. Apoi, oameni de o altă categorie decît cea pe care o aduceam eu cînd eram în putere. Cu siguranță că în casa mea nu mai vine lume de calitate. Nimeni n-ar accepta invitațiile unor japițe. Nimeni, zic, din lumea bună, care știe în ce situație mă aflu.

Dacă ar mai fi în viață bunul meu prieten Nick, altfel ar sta lucrurile. M-ar

Abiectul e mai spectaculos decît seraficul. Anne a cîștigat partida și la acest capitol, dar n-a ajuns la victoria deplină. Care pentru ele trei înseamnă moartea mea, singura care le eliberează și de prezența mea în casă și le transformă în trei ființe pline de bani pe care să-i poată toca după cum le taie capul.

De o jumătate de an clocesc planuri cum să scape de mine. Să plătească un ucigaș care să se strecoare în casă, chipurile, ca să fure și care să mă suprimă? Să însceneze

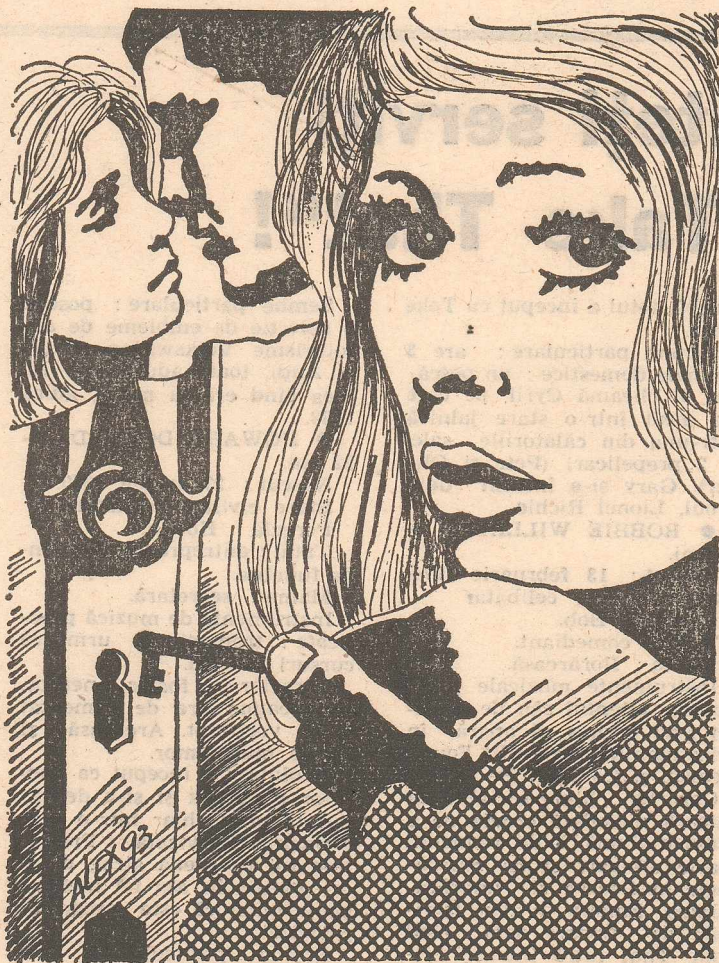
vreunui musafir care a aruncat o țigară la întîmplare. Dar nici nu știu că le voi veni de hac mai ușor decît s-ar aștepta.

Se aude cum se îndepărtează și ultima mașină. Servitorii au fost trimiși la culcare. Apoi le văd intrînd la mine în odaie, fără să se ferească să mă trezească, în eventualitatea că dorm. Fata cea mare poartă o canistră de benzină. Cea mică ține în mină o cutie de chibrituri. Sînt toate trei destul de bine amețite. Cchii le strălucesc și se și clatină puțin.

Mă prefac a mă fi trezit abia acum și le urmăresc mișcările. Nu-mi aruncă nici o privire. Încep să stropească perdelele, covoarele, mobilele, cu benzină. Un miros pătrunzător se răspîndește în jur. Ultimii stropi sînt aruncați pe mine. De-abia atunci catadicsesc să mă privească. Mutrele lor arată o bucurie fără margini. Groaza îmi este provocată nu de sfîrșitul care va veni peste cîteva clipe. Mă înfricoșează satisfacția cu care își privesc opera și ura lor față de mine, cel fără de care ar fi fost toate trei niște nimicuri.

Anne cere cutia de chibrituri, scoate un băț, îi examinează capătul cu fosfor, după care mi-l arată rînjind. Scoate un pachet de țigări, extrage una și o aprinde. Bățul îl aruncă pe covor, dar se stinge. Enervată, aprinde un altul și-l apropie de una din perdelele îmbibate de benzină. La foc așa de repede, încît Anne face un pas înapoi, speriată. Apoi se liniștește și aprinde un alt băț cu care dă foc unui-a dintre covoare. Reflexiile flăcărilor se zăresc în geamuri. Toate trei încep să-și organizeze retragerea, după ce mai aruncă priviri în jur ca să se asigure că focul nu se va stinge.

Nu-l va mai stinge nimeni, fetelor, le liniștesc eu în gînd. Am să mă pipălesc precum un pui la rotisor, dar nici voi n-o să scăpați. O să primiți ceea ce meritați. Și ce altceva meritați decît să pieriți odată cu mine? V-ați bucurat degeaba. Ați uitat de mine atît de mult, încît nici nu m-ați mai dus la vreun control ca să vedeți dacă e vreo ameliorare a stării mele sau nu. Așa că n-aveți de unde ști că, de vreun an de zile, am început să-mi mișc brațele, pe care mi le-am întărit făcînd exerciții în fiecare zi. Așa că mi-e ușor să învîrt, ca de pildă acum, roțile căruciorului și să-l propulsez spre ușă, iar acolo, să răsucesc rapid cheia în ușă sub privirile voastre uluite. Nu mai faceți nici o mișcare? Ei bine, a venit timpul ca voi să rămîneți paralizate și să fiți îngrozite. Și să vă dezmeticiți prea tîrziu fetelor, fiindcă deja am scos cheia și, ținînd-o strîns, ca pe bunul cel mai de preț pe care l-am avut vreodată în această viață, m-arunc hohotînd acolo unde vîlvătaia este mai mare și de unde nu mă va mai scoate nimeni.

Desen de ȘT. ALEXANDRESCU

smulge din cloaca asta și m-ar duce la el acasă și ar chema cei mai buni doctori și m-ar îngriji ca pe un frate. Dar Nick nu mai este. Într-un fel, e mai bine. Nu mai vede în ce hal am ajuns.

Jos, petrecerea e în toi. Se ciocnesc pahare, se dansează, se ride. Cine ride la urmă, ride mai bine! Lasă, lasă, n-o să fie pe-a voastră! Am jurat-o și mă voi ține de cuvînt.

Dacă în legătură cu nevastă-mea nu mi-am făcut iluzii, fiicele mele au reușit să mă descumpănească. N-aș fi crezut că Anne poate exercita o asemenea influență asupra lor, astfel încît să le atragă de partea ei. Răul e mai fascinant decît binele.

un incendiu în care să pier și să mai incaseze și polița de asigurare care e de trei ori valoarea casei? Nu se sfîesc să completeze în legătură cu sfîrșitul meu chiar de față cu mine. Vin și-și beau cafeaua și fumează aruncîndu-mi nori de fum în față, știînd că nu suport țigara și se întreabă cum ar fi mai convenabil să mă vadă pe năsalie.

La parter, petrecerea e pe sfîrșite. Se aude cum mașinile sînt trase la scară, cum își iau rămas bun unii de la alții și cum se pleacă în trombă pe aleile parcului. Mai e puțin și japițele vor acționa. Petrecerea n-a fost decît un pretext. Vor pune foc casei și vor da vina pe neglijența

Raiul și iadul în cuplu

Îngerul Whitney Houston s-a măritat cu diavolul Bobby Brown

• Ea dorește să divorțeze cât mai repede cu putință

„Îți mulțumesc, Doamne, pentru tot ce mi-ai dat“ este fraza pe care Whitney Houston a înscris-o pe toate mapele discurilor ei. Mulțumirile se cuvin a fi aduse deoarece Creatorul i-a dat totul eroinei din **Bodyguard**: o frumusețe strălucitoare, o voce excepțională, un farmec și o grație care au făcut din ea cel mai mare star feminin de ultimă oră al cîntecului mondial.

În numai șapte ani de carieră, Whitney Houston a vîndut 30 de milioane de albume și a strîns o avere personală de peste 70 de milioane de dolari! Pentru a-și atinge acest scop, Whitney ar fi putut să fie o arivistă cu dinți de rechin. Realitatea este, însă, alta. După părerea unanimă a celor care o cunosc, Whitney Houston este „un înger. Un înger de bunătate, de puritate și chiar de inocență, ceea ce este foarte rar în această meserie.

Un înger care plătește foarte scump cadourile cu care cerul a înzestrat-o. Ea și-a încredințat inima și corpul unui bărbat care s-a dovedit a fi... cel mai rău dintre demoni.

Totuși, viața lui Whitney a început ca într-un basm. Elizabeth Houston s-a născut la 9 august 1963, la Newark, în New Jersey. Ea ar fi putut cunoaște infernul ghetoului, dar destinul a păzit-o. Născută într-o familie de artiști, micuței Whitney nu i-a lipsit niciodată nimic, mai ales afecțiunea. Mama sa, Cissy

Houston, este o fostă coristă a lui Elvis Presley. Verișoara sa este celebra Dionne Warwick, iar mătușa, nu mai puțin celebra Aretha Franklin! Cu astfel de zeite aplecate deasupra leagănului său, micuța s-a scaldat în muzică. Ea începe să cînte de timpuriu în corul bisericii din cartier. Cu același cor, va avea, la nouă ani, primul recital public. În anul 1985 înregistrează primul său album, **Whitney**, stîrnind incîntarea publicului, care o numește, cu gingășie, „gazela neagră“.

La 24 de ani, „gazela neagră“, deși este vinată de admiratori, declară că este virgină și că se mîndrește cu acest lucru. Dacă declarația este contestabilă, faptul că nu a fost văzută cu „boyfriends“

în această perioadă este de necontestat. Circula, însă, zvonul, care era cît pe aici să-i distrugă cariera: Whitney nu are un prieten, ci... o prietenă! O oarecare Robyn Crawford, fostă baschetbalistă, cu care împarte casa. Acest lucru a dat apă la moară gurilor rele, alimentate și de comportarea prietenei, geloasă ca o tigroaică, gata să-i înfrunte pe cei mai temerari admiratori ai frumoasei Whitney, de la Eddy Murphy pînă la Robert De Niro.

Păzită ca o fortăreață, Whitney rămîne celibatară, spre bucuria teribilei Robyn. Bucuria ei, însă, este de scurtă durată. În primăvara anului 1991, Whitney siderează o lume întreagă, cînd își anunță logodna cu cîntărețul rapp Bobby Brown, cu șase ani mai tînăr. „Este bărbatul vieții mele — declara ea — doresc ca el să fie tatăl copiilor mei“. Zadarnic încearcă Robyn să-i demoleze idolul. Nimeni n-o va despărți de Bobby. Poate doar Bobby însuși, căci acest bărbat este diavolul în persoană. În curînd Whitney va realiza singură acest lucru.

În luna martie 1992, însărcinată în luna a doua, este dusă de urgență la spital și avortează. Logodnicul n-a catadicsit s-o viziteze, fiind prins de... nașterea unui copil! Cel pe care l-a dorit tată al copiilor ei devenise tatăl unui copil conceput cu o altă femeie: Kim Ward, o tînără de

23 de ani. Whitney știa de existența rivalei sale, dar Bobby a asigurat-o că între el și Kim totul s-a sfîrșit de multă vreme. Îndurerată și furioasă, Whitney îi reproșează trădarea, dar Bobby, invocînd greșeli ale tinereții, se apără cu abilitate. Whitney, mereu îndrăgostită, se lasă înduioșată și fixează ziua căsătoriei lor: 18 iulie 1992.

În pofida orbirii de care dă dovadă în dragoste, Whitney se dovedește a fi prudentă în afaceri. Pentru a-și proteja imensa avere în caz de divorț, Whitney își determină logodnicul să semneze un contract de căsătorie, care stipulează că, în caz de despărțire, fiecare va pleca cu averea personală, fără a avea vreun drept asupra averii celuilalt. S-a mai stabilit ca nunta să aibă loc „în intimitate“.

Noțiunea de intimitate are, însă, pentru miliardarii discului un alt sens decît pentru ființele comune. 720 de invitați, transportați în 80 de limuzine, s-au adunat în somptuoasa vilă a cîntăreței de la Mendham, New Jersey. Rochia miresei, din dantelă albă, brodată cu perle, a necesitat șase luni de lucru și a costat

un sfert de milion de dolari. Suma cheltuii pentru nuntă a depășit un milion de dolari și era să se ducă pe apa simbetiei.

Puțin a lipsit ca Whitney să anuleze totul, aflînd de existența „altei tinere însărcinate! Călcîndu-și jurămintele de fidelitate, Bobby a întreținut, în timpul logodnei cu Whitney, legături cu o jună de 18 ani, care tocmai era pe punctul de a-i oferi al treilea copil nelegitim! Bobby reușește din nou să se facă iertat, să recucerească dragostea logodnicei și nunta are loc. După cîteva săptămîni, Whitney constată că este din nou însărcinată (va fi o fetiță și se va naște în martie 1993), dar și faptul că mult iubitul soț trece din ce în ce mai rar pe la cîminul conjugal și o înșeală la tot pasul.

Astăzi, în fața ruinelor căsniciei sale, Whitney dorește să divorțeze cât mai repede cu putință. Sîgura ei speranță este fetea care se va naște în mare, micuțul ei înger căruia dorește din tot sufletul să nu fie într-o zi victima unui demon.

Traducere și adaptare de ELENA GRECESCU ■

CELEBRELE CABARETE PARIZIENE ÎN DECLIN

Cabaretele pariziene se confruntă cu mari probleme financiare. Turistii preferă senzațiile „palpabile“ oferite de fetele faimosului cartier Pigalle, sau programele transmise prin satelit, direct la televizorul din camera de hotel.

FOLIES BERGÈRES, fondat în 1869, unde au tinut cap de afiș Joséphine Baker și iubitul chansonetist francez Maurice Chevalier, și-a închis porțile în plină stagiune. Patroana de peste 18 ani a acestui renumit casino, dna Helene Martini, a promis că, la toamnă, Folies Bergères se va redeschide cu „primul spectacol al secolului XXI“.

MOULIN ROUGE a încercat în 1992 o revenire, semnînd un contract de un an de zile cu La Toya Jackson, capricioasa dar și frumoasa sora a megastarului Michael Jackson. Ea, însă, a abandonat cabaretul după doar patru luni, fără a fi însemnat mare lucru în finanțele casinoului.

LIDO recunoaște și el că afacerile sînt în declin. Președintele său, Christian Clerico, este de părere că programele de cabaret trebuie să anticipeze gusturile clientelei, în special pe cele ale turiștilor americani și japonezi. Costul biletului la Lido a fost în 1992 între 20 și 120 de dolari, mult mai ieftin decît la orice cabaret de pe co-

lebrul Broadway din SUA, însă, pe cît se constată, spectacolele nici nu au oferit ceva interesant.

CRAZZY HORSE este singurul cabaret parizian care nu pare să aibă probleme. Club select, cu program de striptease, în 1991 și-a serbat cu un fast exorbitant cea de a 40-a aniversare. Spectacolul „Porte-Jarretelles Blues“ atrage în mod constant 800 de clienți pe noapte și aduce încasări de 14 milioane de dolari pe an.

ADA NICOARĂ ■

Anul marii tentative

• Cupa României deschide sezonul oficial •

Ultima duminică a lui Făur ne oferă un „mărțișor” fotbalistic: deschiderea sezonului oficial al anului 1993. Un an în care cele 5 partide ale „naționalei” vor fi decisive în tentativa participării la World Cup '94. De asemenea, un an în care „primăvara europeană” ne-a găsit prezenți cu o singură echipă — **Steaua București**.

Deci, pe 28 februarie, de la ora 14.00, „16”-imile Cupei României ne invită din nou pe stadioane. Potrivit regulamentului, din această fază a competiției intră în scenă protagoniste care evoluează în primul eșalon valoric, ceea ce conferă tuturor întâlnirilor un plus de interes și atractivitate. Meciurile au loc pe terenurile primelor echipe, merituoase calificate: 3 divizionare C (în fapt, campionatul județean), 7 din B și doar 4 din A! Să sperăm că vremea va ține cu microbistii, iar confruntările vor avea sare și piper, adică goluri spectaculoase și cât mai multe. Unde oare vom înregistra „buturuga mică”?

Prezentind programul complet, pentru împropătarea memoriei cititorilor, le vom oferi unele date din documentarea proprie. Astfel, între paranteze am consemnat rezultatele cu care outsiders de acum și-au întrecut ultimele „victime”: **GLORIA BUZĂU (A) — STEAUA BUCUREȘTI** (actuala deținătoare a trofeului) — în devans, pe 28 februarie: **F. C. MAREȘ BAIA MARE (A; 2-1, la Oradea, cu F. C. Bihor) — „POLI” TIMIȘOARA** (finalista ediției trecute); **DANUBIANA BUCUREȘTI (B; 1-0 — Metrom Brașov și 2-0 Callatis Mangalia) — DINAMO BUCUREȘTI; VENUS LUGOJ (B) — UNIVERSITATEA CRAIOVA; ARIS ARAD (B; 2-0 C.F.R. Timișoara și 1-0 Armătura Zalău) — GLORIA BISTRITA; CIMENTUL FIENI (B; 3-0 Tractorul Brașov) — „U” CLUJ; I.C.I.M. BRASOV (A) — OTELUL GALAȚI; C.S.M. BUCUREȘTI (C; 5-2 C.S.M. Suceava) — F. C. INTER SIBIU; MINERUL MOTRU (C; 1-0 Unirea Alba Iulia și 2-1**

Jiul Petroșani) — **ELECTROPUTERE CRAIOVA; SEVERN TR. SEVERIN (C; 3-0 F. C. Drobeta Tr. Severin) — F. C. BRAȘOV; UNIREA TRICOLOR OLTEANĂ (B; 1-0 F. C. Argeș) — F. C. PETROLUL PLOIEȘTI; STEAUA MIZIL (A) — DACIA UNIREA BĂILA; A.S.A. AGROJIM C-LUNG MOLD. (B) — PROGRESUL BUCUREȘTI; ELECTROMECON ONEȘTI (B; 2-1 A.S.A. Tg. Mureș) — **RAPID BUCUREȘTI; F.C. SELENA BACĂU — SPORTUL STUDENȚESC și C. S. M. REȘITA — F. C. FARUL CONSTANȚA** — ultimele două partide reunind echipe din divizia națională.**

Săptămîna trecută, în preliminariile C.M.: Israel — Franța 0-4, Albania — Irlanda de Nord 1-2, Anglia — San Marino 6-0, Scoția — Malta 3-0 și Grecia — Luxemburg 2-0, iar astăzi au loc întâlnirile: Portugalia — Italia, Olanda — Turcia și Spania — Lituania.

POMPIU L. DUMITRESCU ■

Paralele inegale

UN NUD SCUMP. Rugbys-tul australian Andrew Ettinghausen a avut șansă atunci când o revistă din țara sa i-a publicat o fotografie ce-l surprindea sub duș, gol complet. Șansa lui a fost că judecătorul David Hunt, de la Curtea Supremă, constatînd în cadrul unui proces că prin reproducerea pozei sportivului respectiv a fost expus ridicolului și disprețului public, acordîndu-i daune-interese în valoare de 363 000 dolari australieni (aproximativ 300 000 dolari SUA), plata urmînd să fie făcută de editor, Australian Consolidated Press. RECU-NOAȘTERE. Atletul britanic Jason Livingston, suspendat pentru dopaj pe o perioadă de

4 ani, și-a recunoscut vina într-un interviu din săptămînalul „The People”, după ce luni în șir își clamase inocența, admitînd că a consumat înaintea Jocurilor Olimpice de la Barcelona o băutură ce conținea „Methandianon”, un steroid anabolizant. El a precizat, totodată, că nu era conștient de prezența drogului în băutura respectivă, ceea ce, remarcă observatorii, nu-i va aduce ridicarea suspendării, întrucît, a spus un responsabil al federației britanice de atletism, „ignoranta nu este un argument în apărare în cazurile de dopaj”. SPORT ECOLOGIC. Într-un amplu interviu, președintele Comitetului Internațional

Olimpic, Juan Antonio Samaranch, a declarat că poate fi luată în discuție introducerea voleiului de plajă în programul olimpic, pentru care există cereri în acest sens datorită răspîndirii tot mai mari a noii discipline. „Voleiul de plajă este un sport ecologic și, în același timp, modern, foarte apreciat de tineri, oferind un spectacol incredibil. De acum, „mingea” este în curtea Comitetului de organizare a Olimpiadei de la Atlanta”. Nu-i lipsit de semnificație „amănuntul” că la Campionatele mondiale ale acestei discipline (care se dispută în numai 2 jucători) premiile se ridică la sute de mii de dolari, tot cu sutele de mii fiind și spectatorii.

TEODORA OPREA ■

DE SUB PODUL GRANT

● **OBIECTIVE MULTIPLE.** Tînd o plasare în partea superioară a clasamentului și o comportare cît mai bună în Cupa României, **U.F.C. Rapid** este prima echipă vizată de către F.R.F. pentru înscrierea în **Intertoto**. Ofertă onorantă și acceptată cu plăcere de către președintele Mircea Pascu. În plus, potrivit hotărîrii recente a Adunării generale extraordinare a Cupei Internaționale de Fotbal, cîștigătoarelor celor 8 grupe ale competiției vor avea acces automat în... Cupa U.E.F.A.! Lasă că nici premiul de 60 000 de mărci pentru primul loc nu este de colea... ● **AMICALE.** AMICALE... În perioada celor zece zile de pregătire la mun-

te, Rapid nu a neglijat nici meciurile de verificare. Astfel, la Predeal a înfrînt pe A.S. Glină (div. B), pe care a învins-o cu 4-1 (Constantinovic — 2, C. Zamfir și Răceală). La București, într-o partidă pe bază de reciprocitate, de asemenea victorie cu 4-1 (C. Zamfir, R. Voinea Vameșu și Răceală) în fața fero-viarilor de la D.V.S.C. Debreceen. În fine, la Plopieni, 3-1 cu Metalul (Constantinovic și Tiră — din 11 m. R. Voinea), în meciul de debut al moldoveanului Alexandru Guzun. ● **ILUZII DESĂRTE.** Profund recunoscător doctorului Vasile Popescu de la Spitalul de Urgență, Caciureac și-a reluat pregătirile după operația de

menisc. Deși împărtășește soarta tuturor înaintașilor centrali, fiind „luat în bîză” de tribună la unele acțiuni mai neinspirate sau adulat la înscrierea unor goluri spectaculoase, apărătorii adversi să nu-și facă surzi: Vasile va reveni grabnic în linia noastră de atac, acolo unde avem alita nevoie de el. ● **AUSTERITATE LA SÎNGE.** După calculele președintelui **C.S. Rapid**, Mihai Zaharia, cele 12 secții sportive ar avea nevoie în acest an de un buget de minimum 200 milioane lei. Se pare însă că M.T.S. va putea asigura mai puțin de o zecime din aceste fonduri. Suficiente numai pentru plata salariilor, dar pregătirea sportivilor și participarea lor în competiții cu ce se va realiza?

FANE RAPID/STU ■

La închiderea ediției

BASCHET DE VIS

Zorii zilei de luni, 22 februarie, i-au găsit pe iubitorii baschetului din țara noastră urmînd în direct, pe micul ecran, de la Salt Lake City, celebrul ALL STAR GAME. Era vorba de cea de-a 43-a întâlnire dintre selecționata Estului și cea a Vestului. Pe de-o parte, Michael Jordan, Patrick Ewing, Shaquille O'Neal, Scottie Pippen sau Larry Johnson (Est), iar de cealaltă parte Karl Malone, David Robinson, Charles Barkley sau Clyde Drexler (Vest) — foștii componenți ai „Dream Team”-ului care a triumfat la Olimpiada

barceloneză. O întâlnire de-o frumusețe și un dramatism rar înfrînt, orice superlativ pîlînd în încercarea de a descrie evoluțiile acestor adevărați artiști ai jocului cu mingea la coș. Alături de cei 23 000 de spectatori de la „Delta Center” am avut șansa ca, după cele 4 „sferturi”, scorul să fie egal (119-119) și să asistăm (pentru a 5-a oară în istoria competiției) la prelungiri. Un spectacol de neuitat, rezultatul aproape nemaiavînd importanță: 135-130 pentru Vest. Iar după 1959, au fost desemnați din nou doi M.V.P. („most valuable player”); Karl Malone și John Stockton. Și dacă secția sport a TVR a făcut de multe ori obiectul criticilor noastre, permiteti-ne de această dată să-l aducem mulțumiri, ca și comentatorului de la fața locului, Bogdan Stănculescu, pentru această noapte cu baschet de vis. (P.L. Dumitrescu).

CONTRE-PIED

● Cum le face **ILIE DUMITRESCU** pe toate într-un timp record: om de lume, fin băiat, înainte de a pleca după **Steaua** a mai avut timp să ia parte și la deschiderea unei anume discotecă din centrul Bucureștiului. Bun băiat, vă spun eu, mai ales că și cu bioritmul este în creștere — vezi ultimele meciuri de peste Atlantic!

● Mai nou, cine a fost la ultima conferință de presă de la federație poate să confirme, selecționerul **CORNEL DINU**, după ce se luase de fumat la **Larnaka**, a trecut la **trabuce**. Dacă ne calificăm la **World Cup**, ne apucăm de Snagove!

● Au fost ceva semnale între Craiova și... Șos. Ștefan cel Mare, pe durata ultimelor săptămîni. (Cine știe cunoaște!). Pînă acum n-a ieșit decît fum și transferul lui **DANUȚ MOISESCU** la **Dinamo**!

● Craiova așteaptă foarte mult de la **IONEL TERȘI-NIO GANE**. Și Craiova ar fi dat totul ca tînarul virf de atac să se remarce de la Apenini la Anzi. N-a fost să fie, similitudinile în acest caz, dacă ne-am lua după **Cornel Dinu**, mergînd pînă la **Guadalajara** anului '70, cînd cu **Giscanu** și **Dan Coe**!

● Nici acum nu se știe cum s-a făcut că anunțatul în **lotul național, ROMICA BEALCU**, a ajuns să joace în India, cu **lotul B**. Chestiile cu viza merg la puștii de grădiniță!

● Afectat de venirea la **Rapid** a lui **ALEXANDRU GUZUN** este, din cîte am observat, căpitanul echipei din Giulești, **Gheorghe Cîrstea**, cel care riscă să iasă din schemă. Așa să fie?

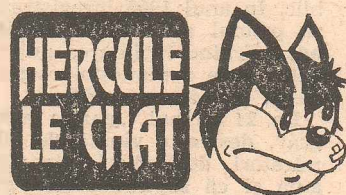
● Dacă **PETRICĂ BUDURU** cere 100 000 de dolari pentru transferul lui **Danuț Moiescu** și **VASILE IANUL** e de acord să îi dea, pînă la această oră mutarea tînarului jucător, nu știm pe ce perioadă, e ca și făcută în grupul fluid al alb-roșiiilor.

● Am aflat și noi că delegația fotbalistilor clujeni a fost devalizată în drumul spre Cairo. Am aflat din două surse și numai una specifică de unde proveneau hoții și anume din **OTOPENI**. Așa mai venim și noi... de acasă.

● Nu știu cîte clase are dl. **DUMITRU SECELARIU**, și pînă la urmă nici nu importă (ce, parcă **Tapie** are mai multe, și uite-l unde e!), dar ceea ce m-a frapat la acest om — departe de gîndul să îi ridice osanale... interesate — este faptul că nu tace și face, iar dacă aș mai adăuga că în cadrul companiei pe care o conduce, **Selena**, nu admite birfa, birfa aia sănătoasă românească și care ne ține pe loc, aș spune că face un lucru de care alții sînt sătui pînă peste urechi și le place. Atîi!

● Fotbalistic vorbind, turneul echipei reprezentative peste Atlantic a fost binevenit, în ciuda oboselii (trecătoare) acumulate de jucătorii noștri. Extrafotbalistic, doar **Marian Albu**, al de schimbă limuzinele ca pe cămași, trebuie să știe. Dar, cine are „tupeul” să îl întreb? Mă întreb și eu.

OZONEL ■

Mai bine lipsă!

Supărat, probabil, că n-a fost și el băgat în seamă pentru o scurtă plimbărică prin Liban împreună cu fotbalistii de la Progresul București, confratele Ion Predoșanu îl cam „ia la mișto” pe, de asemenea, confratele **Mihai Popescu**, „de la un altfel de cotidian”, reproșîndu-i că, deși a văzut celebrii cedri la fața locului n-a referit despre turneu. Apoi, bombează pectorali-i de cupru și zice că „numai ziarul nostru a publicat rezultatele!”. Noi zicem că mai bine se lăsa pîgubaș, după ce am aflat că a dat rezultatele cam pe dos, inventînd, pur și simplu, cel puțin într-un caz, scorul...

Pe cuvînt de prim-ministru

Acum vreo lună, în cadrul unei conferințe de presă, ministrul tineretului și sportului, domnul **Gheorghe Angelescu**, declara în fața unui sobor de ziariști că, după o discuție cu dl. prim-ministru **Nicolae Văcăroiu**, este convins că bugetul organismului ce cu onoare îl conduce va mai primi ceva bănuți față de cît se preconiza: 6,8 mi-

liarde lei. Cit, nu putea prezenta, dar domnul prim-ministru promisese tot sprijinul, în fața alarmelor lansate, că suma ar însemna exact banii pentru înmormîntare (dacă prețurile la coșciuge ar sta pe loc...). Cu inimi palpi-tînde, oamenii sportului au așteptat finalizarea promisiunii înaltului personaj, fiind convinși că un cuvînt de prim-ministru e o chestie. Și-au aflat recent că în dreptul gin-gașei activității au fost trecu-te 5 miliarde lei. Asta-i situația, să cumpere și ei o cruce mai modestă, să mai taie din jerbele de flori...

Hai oși, da' cu documentarea...

Băieții de la „Academia Cațavencu”, altfel hai oși, pe noi ne delectează, îi căinează pe belgieni că nu l-au putut băga în echipă în meciul cu Cipru pe **Marco Van Basten**, chiar și cu un picior în ghips cum se află în acest moment. Păi, copiii moșului, n-avea cum, chiar dacă ar fi avut **Van Basten** trei picioare și nici unul în ghips, dintr-un motiv minor, că e olandez, și nu belgian. Acum să nu stîi unde joacă **Titirică** nu-i un capăt de țară, da' să nu ai habar de țară — „Balon de Aur” e din Țara Lalelelor, nu prea merge.

Pe de altă parte, tare ne-am mirat că amicii dom-nului **Adrian Năstase** n-au sărit la cap cînd cu alegerea dumisale și a lui **Viorel Cătăramă** la Federația de tenis scriînd ceva de genul „FRT este condusă de un dublu mixt”!

HOROSCOP CU ZILELE DUMNEAVOASTRĂ DE ȘANSĂ ȘI RISC

VĂRSĂTORUL

20 ianuarie — 19 februarie

Noi orizonturi în domeniul profesional se vor deschide celor născuți între 29 ianuarie și 2 februarie, dar destul de nebuloase, încă. O perioadă angoasantă pentru cei din perioada 11—16 februarie. Mers greoi al afacerilor, în ceea ce-i privește pe liber profesioniști, planuri blocate pentru conducătorii de întreprinderi, incertitudine asupra zilei de mîine pentru salariații obișnuți.

În ceea ce privește restul categoriei de oameni născuți în această zodie, întreaga lună martie ei vor simți lipsă de vigoare și încetineală în acțiune, cu pronunțată lipsă de capacitate de gândire și decizie.

În dragoste, parteneri nesiguri, lipsă de apetit, valabilă pentru întreaga zodie.

PEȘTII

20 februarie — 20 martie

O diminuare a capacității de gândire pentru cei născuți între 20 și 29 februarie. Vor simți un fel de stare de lene. În schimb, cei din perioada 1—10 martie vor avea parte de vigoare fizică și combativitate, ba chiar de momente de strălucire. Pentru ei, va fi momentul de a se debarasa de tot ceea ce era numai proiect în așteptare. Vor exista, însă, erori de judecată, pînă în jurul datei de 20 martie. Este de preferat ca hotărârile importante să fie luate după această dată.

În dragoste, lipsă de ardore.

BERBECUL

21 martie — 20 aprilie

Nativi din 21—30 martie se vor bucura de autoritate, către sfîrșitul lunii. Cei născuți între 30 martie și 3 aprilie vor avea dificultăți în domeniul profesional și discuții neplăcute cu superiorii. Îi sfătuim să nu întindă coarda, pentru că nu vor exista șanse de a avea ultimul cuvînt. De asemenea, să fie ocolite eventualele altercații cu oamenii în uniformă.

Nativi din 2—8 aprilie se vor bucura de inspirații artistice și amoroase, senzualitate, plăceri de toate tipurile. Pentru cei născuți între 7

și 13 aprilie începe să se facă simțită tensiunea. Sînt sfătuți să fie atenți, mai ales către sfîrșitul lunii.

Tuturor celorlalți: o perfectă posibilitate de control asupra situației.

TAURUL

21 aprilie — 20 mai

În luna martie, dificultățile se înmulțesc pentru nativii din 16 și 17 mai. În schimb, se debarasează de complicații nativii din 10 și 11 mai. Ei se vor simți, deodată, mai usurați, le va reveni umorul, afacerile vor începe să le meargă. Încetul cu încetul, începe faza lor ascendentă. Pentru ceilalți, luna este mai degrabă armonioasă — în special în domeniul profesional — dar fără evenimente marcate.

În ceea ce privește problemele de suflet, nu se vor ivi în această lună reale oportunități.

GEMENII

21 mai — 20 iunie

Șansa începe să se deplaseze, venind în întîmpinarea celor născuți în 30 mai — 3 iunie.

Nativi din perioada 14—17 iunie vor beneficia de un curent planetar care le va permite să pună la punct o serie de treburi mult amîinate. Martie, în general, le va aduce celor născuți în această perioadă o constientizare a situației lor, a problemelor de rezolvat pentru o lungă perioadă, dîndu-le răbdare și perseverență spre a găsi cele mai potrivite soluții. Cei născuți la sfîrșitul zodiei vor simți armonia. Seducție pentru cei din 2—8 iunie. Restul celor născuți în zodia Gemenilor vor avea parte de ușoare agasări, dar fără consecințe demne de semnalat.

RACUL

21 iunie — 21 iulie

Întîrzieri în răspunsuri mult așteptate pentru nativii din 1—18 iulie. Partenerii ori interlocutorii lor nu sînt încă pregătiți mai ales dacă este vorba de probleme administrative. Dar, este valabil și în problemele de suflet. Mici blocaje către sfîrșitul lunii. Asta nu-i va împiedica pe cei născuți între 1 și 11 iulie să se simtă plini de energie și putere de a se debarasa de

ceea ce pînă atunci pîruse un balast.

Pentru restul, o viață obișnuită de la o zi la alta. Dragostea este în relanti pentru toată zodia.

LEUL

22 iulie — 21 august

Lună bună pentru nativii din 23 iulie — 10 august, cu șanse mari în muncă și dragoste. Grijile îi părăsesc pe cei născuți între 13 și 15 august, dar se accentuează la cei din perioada 16—18 august, cu motive de alarmare pentru cei născuți în ziua de 19 august. Afacerile trenează pentru liber profesioniști, pînă la blocări ce-i duce la descurajare. Pentru ceilalți, riscuri de a-și pierde slujba, sau de a se muta cu serviciul.

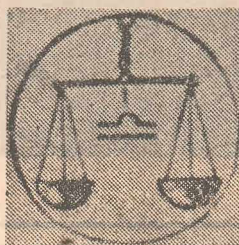
Pentru toți, în multe probleme ale vieții lor, este momentul de a pune punctul pe i.

FECIOARA

22 august — 22 septembrie

Întîlniri amîinate, întîrziate, sau situații greșit înțelese. Contractele se lasă așteptate, afacerile nu se mișcă, chiar atunci cînd sînt, sau par a fi pe punctul de a se rezolva. Și asta pentru că, în ciuda aparențelor, lucrurile nu s-au cîntărit încă. Luna este mai degrabă sub semnul muncii decît al laurilor, pentru că întregul ansamblu al zodiei beneficiază de o forță energetică ce se dovedește constructivă, mai ales pentru cei născuți între 2 și 19 septembrie. În dragoste, lipsă de interes.

BALANȚA

22 septembrie — 22 octombrie

Nervozitate pentru cei născuți între 2 și 12 octombrie, surmenaj, dificultăți de organizare. Oportunitățile se ivesc, dar se pare că sînt dificil de sesizat. Perioadă de risc pentru cei născuți în 11 și 12, mari tensiuni, atît în muncă, cît și în viața privată. Sînt vizate cu precădere femeile. Atenție la accidente rutiere.

Pentru ceilalți din zodie, lucrurile nu stau atît de rău.

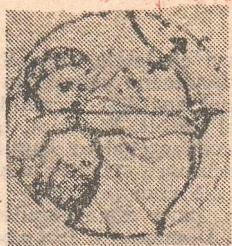

SCORPIONUL

23 octombrie — 22 noiembrie

În mare formă fizică cei născuți între 1 și 15 noiembrie. Efortul pare a nu se mai face simțit, toate dificultățile se înlătură cu ușurință. Cei născuți între 15 și 20 noiembrie încep să intre în perioada dificilă, care va continua o vreme. Semnele unor plictiseli și sîcîieli își fac deia apariția, dar mai este timp de a para și a face față situației.

Pentru ceilalți, mici întîrzieri în realizarea celor propuse, mai cu seamă la începutul lunii, întîlniri ratate, ori dialoguri fără nici un rezultat practic. Pentru contracte profesionale, așteptați ziua de 23 martie.

SĂGETĂTORUL

23 noiembrie — 20 decembrie

Din nou discuții și nervi, mai ales pentru cei născuți

în perioada 1—15 decembrie. Ei își structurează cu greutate ideile, ce par a fugi în toate direcțiile. Lipsă de organizare în folosirea timpului, probleme de toate felurile, agasări, blocaje. Pe scurt, o serie de neplăceri, dar nimic cu adevărat grav.

În dragoste, e o problemă mai mult de sex, cu ușoare scăderi, dar totuși satisfăcătoare. Îndepărtare trecătoare a partenerului pentru cei din perioada 4—9 decembrie.

CAPRICORNUL

21 decembrie — 19 ianuarie

Din nou problema pentru cei născuți în perioada 31 decembrie — 5 ianuarie. Întîrzieri și ratări ale unor situații. Risc maxim pentru cei din 7—13 ianuarie, cum ar fi pierderea poștii, accidente de circulație sau sport. Pentru femei, pericolul de a se rupe o legătură.

Restul celor născuți în zodie vor avea o lună mai favorabilă.

Pentru toți, începînd din 23 martie, întîlnirile profesionale au șansa de a deveni profitabile.

În dragoste, blocaj pentru întreaga zodie.

Documentare și prezentare
LIANA TATOS ■

HOROSCOP TELEFONIC

Telefonați pentru previziunea dvs. săptămînală

001 609 42664 +

Formați acest număr plus
cele două numere din dreptul semnului dvs. zodiacal.

Berbec 01	Taur 02	Gemeni 03
Rac 04	Leu 05	Fecioara 06
Balanța 07	Scorpion 08	Săgetător 09
Capricorn 10	Vărsător 11	Pești 19

TAROT

DRAGOSTE, BANI,
SANĂTATE...
VIITORUL DVS STA
SCRIS ÎN CARTI

001/609 426 6400

Acesta este un apel internațional către SUA. Tariful este de 550 lei / minut

Un film realizat în redacția FLACĂRA

ATAAC ÎN BIBLIOTECĂ

• Premiera

va avea loc în ziua
de 26 februarie
la cinematograful
Scala
din București

Scenariul : GEORGE ARION

Regia : MIRCEA DRAGAN

Printre interpreți : Șerban Ionescu, Cezara Dafinescu, George Motoi, Jean Constantin, Dina Cocea, Magda Catone, Rodica Bitănescu.

Cu aceeași ocazie, se lansează, după exact zece ani, la Editura Flacăra, a doua ediție a romanului **ATAAC ÎN BIBLIOTECĂ**, o carte în care suspansul începe de la prima frază : „Cadavrul se află în dreapta mea, întins pe un maldăr de cărți” și care l-a determinat pe criticul Ov. S. Crohmălniceanu să exclame : „Cu George Arion, începem să avem și noi un roman polițist autohton”.

BĂTRÂNE „SUNT”, CU BUZA ARSĂ...

Sub regimul comunist, la începutul anilor '50, chipul frumos al limbii române a fost cu bună știință și cu rea intenție pocit. Limbii noastre i s-au făcut mai multe atunzi, dar mai ales i s-a pus în spinare cocoșul lui „i” în interiorul cuvintelor și i s-a agățat o coadă sub formă de „sint”. Și și-au purtat ființa sub soare rostirea și scrierea românească așa, cu coadă și cocoșă, vreme de 40 de ani. Dar iată că, săptămîna trecută, Academia Română a hotărît, cu o zdrobitoare majoritate (91 de voturi dintr-un total de 94), rezenirea la „ă” și la forma „sunt” („suntem”, „sunteți”).

Hotărîrea aceasta înseamnă, fără discuție, o încununare a bătăliei duse în decursul ultimelor patru decenii de acel scriitor, ziarist, lingvist, și alți oameni de cultură și de știință care nu s-au împăcat cu situația, nu și-au pierdut nădejdea și au continuat să denunte desfigurarea și slujirea limbii noastre prin reforma ortografică din 1953 (în special prin „sint” și prin „i” în interiorul cuvintelor) și au cerut revenirea la normal. În același timp, reintroducerea lui „ă” și a lui „sunt” constituie un merit al celor 91 de la Academie, care au pus piciorul în prag și au înlăturat o nedreptate strigătoare la cer.

Dar această hotărîre a Academiei este și prin importanță spațiu strict lingvistic. Devenită posibilă datorită cursului vieții românești inaugurat de decembrie 1989, reintroducerea lui „ă” și a lui „sunt” capătă și o benefică dimensiune politică, acțiunea echivalind cu un eveniment istoric, de importanță națională. Reîntrirea oficială a lui „ă” și a lui „sunt” în uzajul lor cotidian este simțul de români și ca o recistigare a identității lor, ca o regăsire de sine. De aceea, să ne bucurăm și să zicem, luînd lumină din lumina poetului : Bătrâne „sunt”, cu buza arsă, fii sărutăm obrazii ! Fii binevenit ! Să ne trăiești !

ION D. GOIA

Lumină fără sursă de energie

Misterul piramidei de la Tarcău

Despre ciudatele, inexplicabile fenomene constatate în interiorul spațiilor piramidale s-a mai vorbit. Fizicieni, biologi, bioenergeticieni studiază în continuare straniile manifestări ale unei „energii” so-site, se pare, din computerul cosmic. Domeniul a fost abordat și de specialiști din România, care au izbutit să comunice în premieră mondială descoperiri senzaționale. La toate acestea se adaugă recentele cercetări ale inginerului Constantin Cojocaru, o mai veche cunoștință a

cititorilor noștri.

Colaboratorul nostru este, cum am mai arătat, autorul unei metode de terapie prin bioenergie. El folosește în acest scop niște captatoare de construcție originală. În ultimul an, a construit la Tarcău, în județul Neamț, o **Casă experimentală**, destinată testării, în condiții speciale de mediu, a efectelor **Cojoterapii**. Domnul Cojocaru considerînd că, pe această cale, captatoarele sale își vor spori eficiența. În acest scop, în partea superioară a clădirii, a

fost încastrată o piramidă prevăzută cu o mică deschidere spre exterior, de formă trapezoidală (20x30x30 cm). Prin această fereastră nu poate pătrunde decît o lumină slabă, astfel încît în spațiul piramidal (4,5 m la bază, 3 m înălțime) vizibilitatea rămîne, fatalmente, anevoioasă. Ei bine, surpriză de proporții ! Interiorul este scaldat de o lumină inexplicabilă, avînd puterea unui bec de 60 wați. Chiar după închiderea completă a acoperișului, lumina misterioasă stăruie în interiorul piramidei, o lumină la care se poate citi ziarul, ne asigură interlocutorul nostru.

Este vorba, susține domnul Cojocaru, de o nouă manifestare a spațiului geometroform, capabil de a concentra acea energie necunoscută venită din cosmos, care și cu alte prilejuri a dat naștere unor fenomene ciudate, dar cu influență clară asupra organismelor vii. Animat de această descoperire, terapeutul anunță construirea în continuare a unui paraboloid, ce urmează și el să fie încastrat în clădire. De asemenea, **Casa experimentală** se va învecina cu o construcție în formă de iurtă. Destinația acestor edificii originale este cea bănuită. În interiorul lor, ing. Constantin Cojocaru speră să obțină maximum de randament prin folosirea captatoarelor sale de energie. Primele tratamente vor debuta în luna mai și vor avea ca obiect combaterea unor forme de reumatism, afecțiuni oculare, boli gastro-intestinale, anemii etc.

N.R. De curînd, la Brașov, terapeutul s-a întîlnit cu membrii echipei de fotbal **Gloria Bistrița**. Împreună cu aceștia se afla și mascota formației, un ciine obișnuit să aferge după mingea, dar care, la data respectivă, zăcea imobilizat de o formă de Parkinson. După două sedințe de fluid bioenergetic, patrupedul și-a redobîndit sănătatea.

Societate comercială înmatriculată la Oficiul Registrului Comerțului București sub nr. J 40/5888/1991 din 04.07.1991

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE:

Președinte – director general: GEORGE ARION

Membri:

Ion D. Goia, Alexandru Pășărin, Liana Tatos, Liviu Timbus.

Adresa: București, sectorul 1, Piața Presei Libere nr. 1, cod 71341.
Telefoane: 617.60.10, 617.60.20 (cu interioarele de mai jos);
Fax: 312.82.89
Cont lei – 40.72.30.110.496 BCR, sector 1, București
Cont valută – 47.21.6.16.0431.0 BCR, sector 1, București

Redactor șef:
LIVIU TIMBUSSecretar general de redacție:
EUGEN CHIROVICI

■ **POLITICĂ** (2560) – Tudor Octavian (șef secție), Ion D. Goia.
■ **SOCIAL, ECONOMIC** (2559) – Marcel Apostolescu (șef secție), Gheorghe Barbu, Adrian Brutaru, Cristian Buzaș, Dorin Gherghinescu, Brândușa Nicolae, Dorian Radu, Dorin Sălăjan.
■ **CULTURĂ, MASS-MEDIA, TIMP-LIBER, DIVERTISMENT** (2558) – Liana Tatos (șef secție), Elena Grăcescu, Evelina Mazilu.
■ **FOTOREPORTERII** (2528) – Elena Ghera, Florin Ionit.
■ **SECRETARIAT DE REDACȚIE** (1453) – Adriana Chirovici, Adrian Petrescu.
■ **CORECTURĂ** (1453) – Maria An-tonescu, Pompiliu Dumitrescu, Smaranda Petrea, Angela Ștefănescu.

REBUS

Redactor șef:
ALEXANDRU PĂȘĂRIN

Aurel Ștefan Alexandrescu, Bogdan Viad, Mihai Zgubea, Simona Sim-zianu.
Telefoane: 2036 (redactor șef), 1457 (redacție).

Flacăra Bazașabirzi

■ **JURIDIC** (2600): Corneliu Ol-teanu.
■ **FINANCIAR** (2143): Avidă Balica, Gabriela Ionescu, Eugenia Ciurea, Florenta Tudor.
■ **ADMINISTRATIV** (2634): Dan Mircea Popa, Marian Băicoianu, Liliana Cretu.
■ **SECRETARIAT SOCIETATE:** Cătălina Ștefănescu (617.59.69).
■ **PUBLICITATE** (2634): Mihai Sandoiu, Florin Dobrescu, Angela Frandoș, Călin Mărcușanu, Octavian Nută, Aristică Văduva.
■ **DIFUZARE** (617.48.91): Manuela Vasiliu, Gabriel Bumb, Florin Enache, Doru Iancu, Dan Morariu, Gabriel Milan Sava.

Cititorii din străinătate se pot abona prin Societatea Comercială „Publicațiile Flacăra” S.A., telefon 617.48.91, fax 312.82.89 – Piața Presei Libere nr. 1, Sectorul 1, cod 71341 – București, România.

Tiparul: Regia autonomă a imprimăriilor „Împreună CORESI” – București

QUALITY TESTING SHOW SALONUL NATIONAL AL CALITATII

Sala Palatului 26-30 aprilie 1993

- produse electrice si electronice de performanta
- aparatura si echipamente de masura si control; NDT

ASA EXHIBITIONS a branch of ASA Co., Ltd

Informații, înscrieri, rezervări spații: 70224 București

str. Logofăt Luca Ștroici 15, tel.: 611 8454, fax: 312 1588

Rezervat publicitate 1993 ASA Co., Ltd

ULTIMA ORĂ

– Cum te cheamă,
pui de dac ?

– Everac !

24 pag. — 50 lei